EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 4.7.2007
COM(2007) 372 galīgā redakcija

2007/0138 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES REGULA

**par vīna tirgus kopīgo organizāciju
un dažu regulu grozījumiem**

(iesniegusi Komisija)

{SEC(2007) 893}
{SEC(2007) 894}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

Eiropas Savienība (ES) ir pasaulē galvenā vīna ražotāja, patērētāja, eksportētāja un importētāja. 2006. gadā ES-27 vīna ražošana sasniedza 5 % no ES lauksaimniecības produkcijas kopvērtības. ES produkcijas kvalitāte ir atzīta visā pasaulē. ES vīna nozare ir vitāli svarīga ekonomiskā darbība, jo īpaši attiecībā uz nodarbinātību un eksporta ieņēmumiem.

Tomēr pēdējās desmitgadēs vīna patēriņš Eiropas Savienībā nepārtraukti samazinās, un, lai gan pēdējā laikā vērojama uzlabošanās, kopš 1996. gada vīna izvedumi no Kopienas ir palielinājušies daudz lēnāk nekā ievedumi. Piedāvājuma un pieprasījuma līdzsvara pasliktināšanās vīna nozarē un augošās grūtības Eiropas un starptautiskajā vīna tirgū ietekmē ražotāju cenas un ienākumus. Taču daudzi vīna ražotāji joprojām ir konkurētspējīgi, un citi var kļūt konkurētspējīgi.

Kā konstatēts Eiropas Komisijas 2006. gada 22. jūnija paziņojumā „Ceļā uz ilgtspējīgu Eiropas vīna ražošanas nozari”[1], Komisija uzskata, ka ir vajadzīga būtiska vīna tirgus kopīgās organizācijas (KTO) reforma, lai aizstātu neefektīvos politikas instrumentus ar ilgtspējīgāku un saskaņotāku tiesisko regulējumu. Reformas mērķis ir nodrošināt, ka labāk tiek izmantots pašreiz piešķirtais budžets (apmēram 1,3 miljardus euro), kas veido aptuveni 3 % no kopējā lauksaimniecības budžeta.

Pašreizējā KTO noteikta Padomes 1999. gada 17. maija Regulā (EK) Nr. 1493/1999. Ja priekšlikumu pieņems, būs jāatceļ spēkā esošie tiesību akti. Līdz ar to, pamatojoties uz Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši uz tā 36. un 37. pantu, ja ierosināto regulu pieņems, tā stāsies spēkā 2008. gada 1. augustā. Taču daudzi pasākumi, kas finansējami saskaņā ar šo priekšlikumu, ļaus dalībvalstīm risināt vīna ražošanas reģionu īpašās problēmas saskaņā ar subsidiaritātes principu.

Ņemot vērā Komisijas apņemšanos uzlabot tiesību aktus, priekšlikumam ir pievienota atjaunota, ar KTO saistīto problēmu ekonomisko, sociālo un vides aspektu, kā arī priekšlikuma ietekmes, ieguvumu un trūkumu analīze. Tajā ņemti vērā arī rezultāti, kas gūti diskusijās ar ieinteresētajām personām un dalībvalstu iestādēm, gan arī Kopienas iestādēs.

Šis regulas projekts ir Komisijas iniciatīva saistībā ar notiekošajām kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) reformām – 2003. gada reformu attiecībā uz laukaugiem un lauksaimniecības dzīvniekiem[2], 2004. gada reformu attiecībā uz olīveļļu, tabaku un kokvilnu[3] un 2006. gada reformu attiecībā uz cukuru[4], kā arī 2007. gada janvārī ierosināto reformu attiecībā uz augļiem un dārzeņiem, kas attiecas uz visām galvenajām nozarēm, izņemot vīna nozari. Tajā ņemta vērā arī Kopienas ilgtspējīgas attīstības politika, par ko vienojās Eiropadomē Gēteborgā, attiecībā uz konkurētspējas palielināšanu pārskatītajā Lisabonas stratēģijā un attiecībā uz kopējās lauksaimniecības politikas vienkāršošanu un labāku regulējumu.

---

1 COM(2006) 319, galīgā redakcija.
2 Padomes Regula (EK) Nr. 1782/2003 (OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp.).
3 Padomes Regula (EK) Nr. 864/2004 (OV L 161, 30.4.2004., 1. lpp.).
4 Padomes Regula (EK) Nr. 318/2006 (OV L 58, 28.2.2006., 1. lpp.).

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMS

- **Neatkarīgu ekspertu atzinumu izmantošana**

Lai sagatavotu KTO vīna nozares reformu, Komisija finansēja pašreizējā regulējuma darbības novērtējumu, ko veica Eiropas universitāšu ekspertu grupa. Novērtējuma ziņojumu publicēja 2004. gada novembrī, un tas ir pieejams Komisijas tīmekļa vietnē[5].

Turklāt, izdarot vidēja termiņa prognozes vīna tirgū, Komisija iesniedza Francijas, Spānijas, Itālijas un Vācijas universitāšu vīna nozares ekspertu grupai savus apsvērumus, metodoloģiju un rezultātus.

- **Vīna seminārs**

Lai ieinteresētajām personām dotu iespēju izteikt viedokli un savu priekšstatu par vīna nozares pašreizējo stāvokli un turpmākajām izredzēm, 2006. gada 16. februārī notika seminārs „Problēmas un iespējas Eiropas vīniem". Šo semināru apmeklēja vairāk nekā 100 cilvēku, kas pārstāvēja plašas ieinteresētās aprindas[6].

- **Komisijas paziņojums un ietekmes novērtējums**

2006. gada jūnijā Komisija, izdarot pirmos secinājumus no minētās diskusijas, pieņēma paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam, kurā tā apsvērusi četras KTO reformas iespējas. Komisija aicināja visas ieinteresētās personas piedalīties atklātā diskusijā par turpmāko vīna KTO un paziņoja, ka, pamatojoties uz šīm diskusijām, tā ierosinās vīna KTO reformu.

Ņemot vērā stāvokli nozarē un sasniedzamos politikas mērķus, Komisija apsvēra četras vīna KTO reformas iespējas. Trīs no šīm iespējām – saglabāt līdzšinējo stāvokli, reformēt vīna KTO atbilstīgi KLP reformas modeļa nostādnēm un pilnīga regulējuma atcelšana – nesniedz adekvātu vīna nozares problēmu, vajadzību un īpatnību risinājumu.

Komisija veica darba programmā minēto ietekmes novērtējumu[7].

- **Eiropas iestādes**

No 2006. gada jūlija līdz oktobrim notika intensīvas diskusijas Padomē, jo īpaši trijās Lauksaimniecības un zivsaimniecības padomes sanāksmēs.

2006. gada decembrī gan Ekonomikas un sociālo lietu komiteja, gan Reģionu komiteja pieņēma ziņojumus par vīna nozares reformu.

Par šo paziņojumu Eiropas Parlaments 2007. gada februārī pēc paša ierosmes pieņēma ziņojumu.

---

5 http://ec.europa.eu/agriculture/eval/reports/wine/index_en.htm

6 Secinājumi, kas izdarīti vīna seminārā „Problēmas un iespējas Eiropas vīniem", atrodami tīmekļa vietnē: http://ec.europa.eu/agriculture/capreform/wine/sem_concl_en.pdf.

7 http://ec.europa.eu/agriculture/capreform/wine/fullimpact_en.pdf

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Komisija organizēja daudzas sanāksmes ar ieinteresētajām personām, un Vīna konsultatīvajā grupā notika diskusijas.

Turklāt, lai nodrošinātu tiešu un konkrētu dialogu ar Eiropas vīna nozares pārstāvjiem, lauksaimniecības un lauku attīstības komisāre kopš 2006. gada februāra apmeklēja dažādus Eiropas Savienības vīnkopības reģionus.

- **Galvenās problēmas**

Visās šajās diskusijās, kas notika pēc Komisijas paziņojuma pieņemšanas, dalībvalstīm un daudzām ieinteresētajām personām bija iespēja izteikt savus apsvērumus. Pat ja tika izteikti atšķirīgi viedokļi, daudzi pievienojās šādiem apsvērumiem:

– steidzami vajadzīga plaša reforma, ņemot vērā Komisijas ekonomisko analīzi, konstatētās problēmas un reformas mērķus,

– sociālais un ekonomiskais risks, ko rada pārāk ātra un plaša [vīnogulāju] izaršana,

– steidzama vajadzība uzlabot vīna tirdzniecību un noieta veicināšanu,

– draudi kvalitātei, ja atcels aizliegumu ievest vīnogu misu vīna ražošanai un ES vīnu un ievesto vīnu kupāžai.

Vīnu neražojošās valstis uzsvēra, ka jāievieš rentablāki uz patērētāju vērsti pasākumi.

Šajā priekšlikumā Komisija pienācīgi ņēma vērā minētos apsvērumus.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

- **Reformas mērķi**

Šajā reformā izvirzītie mērķi ir:

– paaugstināt ES vīna ražotāju konkurētspēju; panākt, lai ES kvalitatīvo vīnu uzskatītu par vislabāko vīnu pasaulē; atgūt vecos tirgus un iegūt jaunus tirgus Eiropas Savienībā un pasaulē;

– izveidot vīna nozares režīmu, ko reglamentē skaidri un vienkārši, taču efektīvi noteikumi, ar kuriem līdzsvaro piedāvājumu un pieprasījumu,

– izveidot vīna nozares režīmu, kas sargā ES vīna ražošanas labākās tradīcijas, nostiprina daudzu lauku reģionu sociālo struktūru un nodrošina, ka ražojot tiek saudzēta vide.

ES jaunajai vīna nozares politikai ir jāņem vērā arī sabiedrības pieaugošās bažas par veselību un patērētāju aizsardzību, un tai jābūt saderīgai un saskanīgai ar Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) noteikumiem, reformētās KLP pirmo un otro pīlāru un jāatbilst finanšu plāniem.

Visbeidzot jāatzīmē, ka šis priekšlikums izstrādāts, ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomes regulai, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgo

organizāciju. Daži horizontālie noteikumi ir atjaunināti, vienkāršoti un racionalizēti, lai vīna KTO noteiktā laikā viegli varētu iekļaut vienotajā KTO.

- **Ierosināto pasākumu kopsavilkums**

Atzīstot nozares problēmas, iespējas un īpatnības un ņemot vērā padziļināto ietekmes novērtējuma analīzi, Komisija uzskata, ka jāsaglabā īpaša vīna KTO, kas, protams, ir būtiski jāreformē.

Tas būs sarežģīts uzdevums – pielāgot ražošanas struktūru un reglamentējošo sistēmu, lai Eiropas vīna nozare būtu stabila un konkurētspējīga ar ilgtermiņa attīstības izredzēm, vienlaikus nodrošinot visefektīvāko budžeta līdzekļu izmantojumu. Tas nozīmē, ka no pirmās dienas jāatceļ visi pasākumi, kas izrādījušies neefektīvi, respektīvi, atbalsts blakusproduktu destilācijai, dzeramā alkohola un divējāda izmantojuma vīnogu destilācija, atbalsts privātai uzglabāšanai un eksporta kompensācijas. Atbalstu vīnogu misas bagātināšanai, ko ieviesa papildu izmaksu kompensēšanai salīdzinājumā ar bagātināšanu, izmantojot cukuru, atcels saskaņā ar aizliegumu bagātināšanai izmantot cukuru. Krīzes destilācijas pasākumu aizstās ar diviem krīzes pārvaldības pasākumiem, kas iekļauti valstij piešķirtajā finansējumā.

Šīs plašās reformas svarīga iezīme būs jaunās vīna KTO saderība ar PTO nosacījumiem. Tādējādi pašreizējie tirdzniecību traucējošie intervences pasākumi („Amber box”) tiks likvidēti, un turpinoties iekšējiem atbalsta pasākumiem, priekšroku dos „zaļās kastes” („Green box”) pasākumiem.

Ierosinātā pieeja ietver divus posmus: pirmajā posmā no 2008. līdz 2013. gadam iekļauta tirgus līdzsvara atjaunošana, turklāt ražotājiem, kas nespēj izturēt konkurenci, tiek dota iespēja ar zināmiem nosacījumiem pārtraukt darbību šajā nozarē. Visā šajā laikposmā tiks ieviesti jauni pasākumi, lai uzlabotu konkurētspēju, tostarp otrajā posmā, stādīšanas tiesību shēmas atcelšana no 2014. gada 1. janvāra.

3.1. Atjaunoti, vienkāršoti un mērķtiecīgāki reglamentējošie pasākumi

<u>Mazāk ierobežojumu ražotājiem</u>

Stādīšanas tiesību ierobežojumu sistēmu pagarinās no 2010. līdz 2013. gadam.

Tad, no 2014. gada 1. janvāra vīnogulāju stādīšanu neierobežos, lai uzlabotu konkurētspēju. Pasākuma mērķis ir ļaut konkurētspējīgiem vīna ražotājiem paplašināt ražošanu, lai atgūtu agrākos tirgus un iegūtu jaunus tirgus Eiropas Savienībā un trešās valstīs. Tomēr jaunā tirgus situācija un dalībvalstu kompetence attiecībā uz piekļuvi aizsargāta cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu statusam, piemēram, audzēšanas apgabala nodalīšana, maksimālo ražu noteikšana un citi stingrāki noteikumi attiecībā uz ražošanu, pārstrādi un marķēšanu kopā ar sistemātisku destilācijas drošības tīkla likvidāciju faktiski ierobežos hektāru skaitu un novērsīs pārmērīgu ražošanu. Jebkurš lēmums par jaunu ražošanu pilnībā atspoguļos ražotāja spēju atrast savai produkcijai jaunus noieta tirgus.

<u>Vīndarības metodes, kas vieglāk pielāgojamas</u>:

– atbildības nodošana no Padomes Komisijai attiecībā uz jaunas vīndarības prakses vai pašreizējās prakses maiņas apstiprināšanu, tostarp *acquis* pārņemšanu (izņemot *acquis* attiecībā uz bagātināšanu un paskābināšanu),

– Komisijas novērtējums vīndarības metodēm, ko apstiprinājusi Starptautiskā vīnkopības un vīna organizācija, un to iekļaušana Komisijas regulā,

– starptautiski jau atzīto vīndarības metožu atļaušana Eiropas Savienībā vīna ražošanai, lai izvestu to uz šīm galamērķa valstīm,

– dabīgā spirta minimuma prasības svītrošana vīnam.

Skaidrāka, saskaņotāka un konsekventi uz tirgu orientēta vīnu klasifikācija un marķēšana

Koncepts par kvalitatīviem ES vīniem pamatojas uz ģeogrāfiskās izcelsmes pieeju (noteiktā reģionā ražots kvalitatīvs vīns). ES vēlas apstiprināt, pielāgot, veicināt un stiprināt šo konceptu visā pasaulē.

Kvalitātes politiku darīs skaidrāku, vienkāršāku, pārskatāmāku un līdz ar to efektīvāku,

– izveidojot skaidru tādu sistēmu vīniem ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi (ĢIN), kas ir saderīga ar horizontālo kvalitātes politiku (Padomes Regula (EK) Nr. 510/2006), vīni ar ĢIN turpmāk tiks iedalīti vīnos ar aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi (AĢIN) un vīnos ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu (ACVN). Tiks noteikta reģistrācijas un aizsardzības procedūra vīniem ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi,

– saglabājot vīnogu pārspiešanas aizliegumu, lai nodrošinātu vīna kvalitāti (piemērojams saskaņā ar subsidiaritātes principu),

– paplašinot starpnozaru organizāciju nozīmi, lai varētu kontrolēt un pārvaldīt to teritorijās ražotā vīna kvalitāti. Pastiprinās arī kontroles instrumentus jo īpaši attiecībā uz vienas vīnogu šķirnes vīna *(„vin de cépage*") ražošanu.

Komisija ierosina vienkāršot marķēšanas noteikumus, nosakot vienu tiesisko regulējumu, ko piemēro visām dažādajām vīna kategorijām un attiecīgajiem datiem. Regulējumā būs ievērotas patērētāju vajadzības, un tas vairāk atbildīs vīna kvalitātes politikai. Tajā jo īpaši iekļauj:

– kompetences nodošanu no Padomes Komisijai,

– viena juridiska instrumenta izmantošanu visiem vīniem, attiecīgi papildinot horizontālās marķēšanas Direktīvas 2000/13/EK noteikumus, lai apmierinātu vīna nozares īpašās vajadzības attiecībā uz obligāto un fakultatīvo marķēšanu,

– marķēšanas politikas elastīguma uzlabošanu, ņemot vērā PTO politiku, novēršot atšķirību starp to vīnu marķēšanas noteikumiem, kam ir aizsargāts cilmes vietas nosaukums vai aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, un vīniem, kam to nav, un – pats svarīgākais – atvieglojot vīnogu šķirnes un ražas gada norādīšanu vīniem, kam nav aizsargāta cilmes vietas nosaukuma vai aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, ievērojot attiecīgas izsekojamības prasības,

– patērētāju informēšanas un aizsardzības nodrošināšanu, ar attiecīgiem marķēšanas noteikumiem par izsekojamību sniedzot viņiem pilnīgu informāciju par produkta izcelsmi.

3.2. Valsts dotāciju noteikšana, lai dalībvalstis varētu uzlabot specifisko situāciju

Saskaņā ar finanšu pārskatu kopējais budžets, kas piešķirts šā veida pasākumiem, būs no 623 miljoniem euro 2009. gadā līdz 830 miljoniem euro 2015. un turpmākajos gados.

No šiem līdzekļiem katrai vīna ražotājai valstij piešķirs finansējumu, kas aprēķināts saskaņā ar trim objektīviem kritērijiem, respektīvi, platības daļu, ražošanu un agrākiem izdevumiem ar šādu attiecīgu svērumu: viena ceturtdaļa, viena ceturdaļa un puse, izņemot noieta veicināšanai paredzēto daļu, kur svērums būs puse platības daļai un puse ražošanas daļai.

Ar piešķirto finansējumu katra dalībvalsts atbilstīgi savām prioritātēm varēs finansēt kādus no piedāvātajiem pasākumiem, tostarp

- jaunus atbalsta pasākumus noieta veicināšanai trešās valstīs,
- vīna dārzu pārstrukturēšanas/pārveidošanas shēmas,
- jaunu atbalstu vīnogu priekšlaicīgai novākšanai,
- jaunus krīzes pārvaldības pasākumus, piem., apdrošināšanu pret dabas katastrofām un nozares kopīga fonda izveidošanas administratīvās izmaksas.

Uz to izmantošanu, no vienas puses, attiecinās noteiktus kopējus noteikumus, tostarp vides noteikumu minimumu, ko piemēro saskaņā ar savstarpējās atbilstības principiem, lai novērstu konkurences kropļojumus, un, no otras puses, paziņojumu Komisijai par īpašu valsts programmu.

3.3. Ilgtspējīgākas nozares veidošana, vairāk izmantojot lauku attīstībai paredzētos pasākumus

Daudzi pasākumi, kas jau ir lauku attīstības regulā[8] un ir iekļauti dalībvalstu pieņemtajās programmās, varētu noderēt arī vīna nozarē kā uzmundrinājums un stimuls vīnogu audzētājiem, pārstrādātājiem un tirgotājiem. Cita starpā varētu minēt šādus pasākumus:

- jauno lauksaimnieku un ieguldījumu piesaistīšana tehniskajām iekārtām un tirdzniecības uzlabošanai,
- arodmācības,
- informatīvo un veicināšanas pasākumu atbalsts ražotāju organizācijām, kas pievienojušās kvalitātes shēmai,
- atbalsts agrovides pasākumiem, lai segtu papildu izmaksas un zaudētos ienākumus, kas saistīti ar vīna dārzu ainavas un kultūras ainavu saglabāšanu,
- priekšlaicīga pensionēšanās: eventuāli paredzama lauksaimniekiem, kas nolemj galīgi pārtraukt jebkuru komerciālu lauksaimniecisku darbību, lai nodotu saimniecību citiem lauksaimniekiem.

Cukura izmantošanas atcelšana piespiedīs dažus vīna ražotājus, kas tradicionāli izmantojuši cukuru bagātināšanai, veikt ieguldījumus, lai bagātināšanai izmantotu

---

8 Padomes Regula (EK) Nr. 1698/2005 (OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp.).

misu. Saistībā ar lauku attīstību dalībvalstis varēs paredzēt atbalstu vīna ražotājiem, kam no cukura izmantošanas bagātināšanai jāpāriet uz misas izmantošanu.

Tā kā notiek lauku attīstības plānošana 2007.-2013. gadam, šo pasākumu stimulēšanai būs vajadzīga līdzekļu pārvietošana starp budžeta pozīcijām (tirgus un tiešie maksājumi, no vienas puses, un lauku attīstība, no otras puses), un tiks paredzēti līdzekļi vīna ražošanas reģioniem atbilstīgi divās pārējās nozarēs (tabakas un kokvilnas) paveiktajam.

Pārvietotie budžeta līdzekļi būs no 100 miljoniem euro 2009. gadā līdz 400 miljoniem euro 2014. un turpmākajos gados. Tā kā lauku attīstības plāni būs jau pieņemti, dalībvalstīm būs iespēja plānus pielāgot, lai tie iegūtu svarīgu nozīmi vīna nozares ieinteresēto personu turpmākajā ekonomiskajā labklājībā un vides saglabāšanā vīnogu audzēšanas reģionos.

3.4. Uzlabot patērētāju informēšanu par Eiropas vīniem

Vairākas ieinteresētās personas jo īpaši 2006. gada 16. februāra seminārā uzsvēra, ka vairāk uzmanības jāpievērš vīna tirdzniecībai un noieta veicināšanai. Komisija paredzējusi enerģiski īstenot atbildīgu veicināšanas un informēšanas politiku. Jāizmanto visas Kopienas tiesību aktos pieejamās iespējas un jārada jaunas iespējas, lai īstenotu

- jaunus veicināšanas projektus ārpus ES, izmantojot valstij piešķirto finansējumu plaša un šim mērķim paredzēta 120 miljonu euro budžeta apmērā, kas ir aptuveni 9 % no nozarei piešķirtajiem budžeta līdzekļiem. Minētos pasākumus 50 % apmērā līdzfinansēs no Kopienas budžeta,
- uzlabotus veicināšanas projektus, izmantojot lauku attīstības fondus ražotāju organizācijām, kas pievienojušās kvalitātes shēmām,
- jaunus informācijas pasākumus par atbildīgu/mērenu vīna patēriņu, kurus arī finansēs Eiropas Savienībā, veicināšanai izmantojot horizontālo juridisko regulējumu ar paaugstinātu līdzfinansējuma likmi (kas noteikta 60 % apmērā). Uzlabos arī pašreizējos informācijas pasākumus par Eiropas ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu klasifikāciju. Šai nolūkā grozīs Padomes Regulu (EK) Nr. 2826/2000 un atvēlēs vairāk līdzekļu.

3.5. Vides apdraudējumu novēršana

Vīna ražošanā un tirdzniecībā pilnībā jāņem vērā vides aspekti – no audzēšanas paņēmieniem līdz pārstrādes metodēm. Komisija vēlas nodrošināt, lai vīna nozares režīma reforma uzlabo vīnogu audzēšanas un vīndarības ietekmi uz vidi, jo īpaši attiecībā uz augsnes eroziju un piesārņošanu, augu aizsardzības līdzekļu lietošanu un atkritumu apsaimniekošanu.

Lai to panāktu, Komisija ierosina:

- visu vīnogu audzēšanas apgabalu tiesības dalībai vienreizējo maksājumu shēmā nozīmē to, ka arvien vairāk un vairāk ražotājiem būs obligāti savstarpējās atbilstības noteikumi,
- automātiska izarto platību iekļaušana vienreizējā maksājuma shēmā nozīmē, ka uz šīm platībām obligāti attieksies savstarpējās atbilstības noteikumi,

– obligātas vides prasības tiks piesaistītas piemaksai par izaršanu, lai novērstu augsnes degradāciju, kā arī pārstrukturēšanas un priekšlaicīgas ražas novākšanas pasākumiem, ko finansē no valstij piešķirtā finansējuma,

– pieņemama vides aizsardzības prasību minimuma noteikšana vīndarībā,

– lauku attīstības programmu fondu palielināšana, piemēram, saskaņā ar 2. asi, paredzot atbalsta pasākumus vides un lauku apvidu uzlabošanai.

3.6. Citu iespēju piedāvāšana mazāk konkurētspējīgiem ražotājiem

Lai gan daudzi ražotāji jau ir konkurētspējīgi, vai to konkurētspēju uzlabos jaunie refomā ierosinātie pasākumi, dažu ražotāju stāvoklis pašlaik ir ļoti smags. To ienākumu bilance bieži jau ir negatīva, un tiem būs sīvi jācīnās, lai novērstu bankrotu pieaugošas konkurences tirgū. Lai šiem ražotājiem dotu iespēju ar piemērotiem nosacījumiem pārtraukt darbību nozarē, ir jāsaglabā galīgās atteikšanās shēma.

Vīnogu audzētājiem jādod brīva izvēle izart vai neizart vīnogulājus. Tomēr, lai novērstu sociālas un/vai vides problēmas, dalībvalstīm jāļauj ierobežot izaršanu kalnu apgabalos un stāvās nogāzēs, kā arī reģionos, kur pastāv īpaši ar vidi saistīti ierobežojumi, un/vai pārtraukt izaršanu, ja kopējā izartā platība pārsniedz 10 % no vīnogulāju platības.

Piemaksu par izaršanu palielinās un noteiks to pietiekami lielu. Lai veicinātu šāda risinājuma uzsākšanu jau pirmajā gadā, atlikušajā stādīšanas ierobežojumu laikposmā piemaksai noteiks pakāpenisku samazinājumu. Piešķirtais budžets ļaus Eiropas Savienībā piecos gados izart aptuveni 200 000 ha. Tā ir platība, kas atbilst strukturālā pārpalikuma daļai, kas jālikvidē, ņemot vērā nesenos tirdzniecības uzlabojumus, kā arī pozitīvo tirgus bilanci, kas paredzama no citiem ierosinātajiem pasākumiem, jo īpaši bagātināšanas ar cukuru pārtraukšanas, noieta veicināšanas, priekšlaicīgas ražas novākšanas un lauku attīstības atbalsta.

Lauksaimniecības platība, ko izmantoja vīnogu audzēšanai pēc izaršanas, būs platība, par ko varēs pretendēt uz dalību vienreizējā maksājuma shēmā un par to varēs piešķirt vidējo reģionālo atdalīto tiešo maksājumu.

3.7. Tirdzniecība ar trešām valstīm

Ņemot vērā, ka joprojām turpinās PTO sarunas un to iznākums nav zināms, reformas priekšlikumā netiek skarts pašreizējais ārējās tirdzniecības tiesiskais regulējums, izņemot eksporta kompensācijas.

Tomēr vīna nozarē veikta eksporta kompensāciju ietekmes un nozīmes analīze. To ekonomiskā nozīme ir ievērojami samazinājusies. Faktiski subsidētais eksports veido mazāk par 15 % no eksporta kopējā apjoma. Eksporta kompensāciju vērtība ir 3,4 % no to produktu vērtības, par kuriem ir tiesības saņemt eksporta kompensāciju. Šā iemesla dēļ apsvēra, ka šim instrumentam piešķirtos līdzekļus varētu izmantot labāk, piemēram, noieta veicināšanai, un tiek ierosināts atcelt eksporta kompensācijas.

3.8. KLP saskaņotības uzlabošana, vienkāršošana un pilnīga atbilstība Kopienas tiesību aktiem

Visu vīnkopības apgabalu iespēja piedalīties vienreizējā maksājuma shēmā ir svarīgs pasākums, kas dod vīna ražotājiem lielu elastīgumu un nodrošina, ka pret vīna

ražotājiem ir tāda pati attieksme kā pret citiem lauksaimniekiem. Šai nolūkā grozīs Padomes Regulu (EK) Nr. 1782/2003.

Priekšlikumā paredzēta tiesību aktu vienkāršošana, valsts iestāžu (ES, dalībvalstu vai reģionālo iestāžu) administratīvo procedūru vienkāršošana un privātpersonu administratīvo procedūru vienkāršošana. Piemēram, administratīvā vienkāršošana, ko rada tirgus pasākumu un stādīšanas tiesību atcelšana no 2014. gada, ir viena no ierosinātās reformas vērā ņemamām priekšrocībām. Tāpat tiks veicināta pievienoto dokumentu vienkāršošana un elektroniska pārsūtīšana.

Lai gan stādīšanas ierobežojumi ir atcelti, uzņēmējiem un dalībvalstīm ir jāievēro pašreizējie Kopienas tiesību akti attiecībā uz tā saucamajiem nestandarta un nelikumīgajiem vīna dārziem. Šo noteikumu ievērošana ir ļoti būtiska, lai KTO varētu sekmīgi darboties. Ja noteikumus neievēros, Komisija veiks (turpinās veikt) attiecīgus pasākumus saistībā ar grāmatojumu noskaidrošanas procedūrām vai vajadzības gadījumā uzsāks pārkāpumu procedūru saskaņā ar līguma 226. pantu.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Ierosinātā reforma nepalielinās izmaksas salīdzinājumā ar pašreiz šai nozarei atvēlētajiem 1,3 miljardiem euro. Budžeta līzekļus izmantos:

- jaunajā KTO valstij piešķirtajam finansējumam, tostarp noieta veicināšanai trešās valstīs, no vienas puses, un izaršanas pasākumiem, no otras pauses,
- līdzekļu pārvietošanai lauku attīstības pasākumiem vīnkopības reģionos,
- līdzekļu pārvietošanai uz vienreizējā maksājuma shēmu atbilstīgi izartajām platībām.

Sagaidāms, ka režīma izmaiņas un jauninājumi sniegs iespējas efektīvāk izmantot budžeta līdzekļus.

Turklāt līdzekļus, kas izmantojami iekšējā tirgū informācijai par vīnu ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, vienas vīnogu šķirnes vīnu un saprātīgu vīna patēriņu, palielinās par 3 miljoniem euro.

SATURA RĀDĪTĀJS

I SADAĻA IEVADA NOTEIKUMI 21
II SADAĻA ATBALSTA PASĀKUMI 22
I nodaļa Atbalsta programmas 22
1. iedaļa ievada noteikumi 22
2. iedaļa atbalsta programmas 23
3. iedaļa īpašie atbalsta pasākumi 25
4. iedaļa vispārīgi noteikumi 28
II nodaļa Finanšu pārvedums 28
III SADAĻA REGLAMENTĒJOŠIE PASĀKUMI 29
I nodaļa Vispārīgi noteikumi 29
II nodaļa Vīndarības metodes un ierobežojumi 30
III nodaļa Cilmes vietas nosaukumi un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes 33
1. iedaļa darbības joma un definīcijas 33
2. iedaļa aizsardzības pieteikums 34
3. iedaļa procedūra, ar ko piešķir aizsardzību 35
4. iedaļa īpaši gadījumi 37
5. iedaļa Aizsardzība un kontrole 38
6. iedaļa vispārīgi noteikumi 41
IV nodaļa Marķēšana 42
V nodaļa Ražotāju un nozares organizācijas 44
IV SADAĻA TIRDZNIECĪBA AR TREŠĀM VALSTĪM 47
I nodaļa Vispārīgi noteikumi 47
II nodaļa Ievešanas un izvešanas atļaujas 48
III nodaļa Aizsargpasākumi 50
IV nodaļa Noteikumi, kurus piemēro ievedumiem 52
V SADAĻA RAŽOŠANAS POTENCIĀLS 53
I nodaļa Nelikumīgi stādījumi 53
II nodaļa Stādīšanas tiesību pārejas režīms 55
III nodaļa Izaršanas shēma 59
VI SADAĻA VISPĀRĒJI NOTEIKUMI 62
VII SADAĻA PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI 66
I nodaļa Grozījumi 66
II nodaļa Pārejas un nobeiguma noteikumi 68

2007/0138 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES REGULA

par vīna tirgus kopīgo organizāciju un dažu regulu grozījumiem

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši 36. un 37. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,

tā kā:

(1) Pašreizējais režīms, ko piemēro vīna nozarē, ir noteikts Padomes 1999. gada 17. maija Regulā (EK) Nr. 1493/1999 par vīna tirgus kopīgo organizāciju[9].

(2) Vīna patēriņš Kopienā nepārtraukti samazinājies un vīna daudzums, kas kopš 1996. gada izvests no Kopienas, palielinājies daudz lēnāk nekā attiecīgie ievedumi. Tas izraisījis pieprasījuma un piedāvājuma līdzsvara pasliktināšanos, kas savukārt ietekmējis ražotāju cenas un ienākumus.

(3) Ne visi instrumenti, kas pašlaik iekļauti Regulā (EK) Nr. 1493/1999, ir izrādījušies efektīvi, lai veicinātu nozares konkurētspējīgu un ilgtspējīgu attīstību. Tirgus mehānismu pasākumi, piemēram, krīzes destilācija, ir izrādījušies tādā mērā neefektīvi izmaksu ziņā, ka tie ir stimulējuši strukturālus pārpalikumus, neveicot uzlabojumus attiecīgajās konkurences struktūrās. Turklāt daži pašreizējošie reglamentējošie pasākumi ir nevajadzīgi ierobežojuši konkurētspējīgo ražotāju darbības.

(4) Citiem vārdiem, ar pašreizējo tiesisko regulējumu neliekas iespējami ilgtspējīgā veidā sasniegt Līguma 33. pantā noteiktos mērķus un jo īpaši stabilizēt vīna tirgu un nodrošināt pietiekami augstu attiecīgo lauksaimnieku dzīves līmeni.

(5) Tādēļ, ņemot vērā gūto pieredzi, ir lietderīgi būtiski mainīt Kopienas režīmu, ko piemēro vīna nozarei, lai sasniegtu šādus mērķus: paaugstināt ES vīna ražotāju konkurētspēju; panākt, lai ES kvalitatīvo vīnu uzskata par vislabāko vīnu pasaulē; atgūt vecos tirgus un iegūt jaunus tirgus Kopienā un pasaulē; izveidot vīna nozares režīmu, ko reglamentē skaidri un vienkārši, taču efektīvi noteikumi, ar kuriem līdzsvaro piedāvājumu un pieprasījumu; izveidot vīna nozares režīmu, kas sargā Kopienas vīna ražošanas labākās tradīcijas, nostiprināt daudzu lauku reģionu sociālo struktūru un

---

[9] OV L 179, 14.7.1999., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1791/2006 (OV L 363, 20.12.2006., 1. lpp.).

nodrošināt, ka ražojot tiek saudzēta vide. Tādēļ ir lietderīgi atcelt Regulu (EK) Nr. 1493/1999 un aizstāt to ar šo jauno regulu.

(6) Pirms šīs regulas notika izvērtēšana un apspriešanās, lai labāk noteiktu un precizētu vīna nozares vajadzības. 2004. gada novembrī tika sagatavots un publicēts neatkarīgs novērtējuma ziņojums. Lai ieinteresētās personas varētu izteikt savu viedokli, Komisija 2006. gada 16. februārī organizēja semināru. 2006. gada 22. jūnijā[10] publicēja Komisijas paziņojumu „Ceļā uz ilgtspējīgu Eiropas vīna ražošanas nozari" kopā ar ietekmes novērtējumu, kurā bija minētas vairākas vīna nozares reformas iespējas.

(7) No 2006. gada jūlija līdz novembrim notika pārrunas Padomes līmenī. 2006. gada decembrī Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja un Reģionu komiteja pieņēma ziņojumus par ierosinātās vīna nozares reformas iespējām, kas izklāstītas Komisijas paziņojumā. 2007. gada 15. februārī Eiropas Parlaments pēc savas ierosmes pieņēma ziņojumu par Komisijas paziņojumu, kurā izteiktie secinājumi ir ņemti vērā šajā regulā.

(8) Padomes Regulā [*jāiekļauj numurs, pilns nosaukums un atsauces uz publikāciju, ja tie ir zināmi pirms šīs regulas pieņemšanas*], ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju, („vienota kopīgā tirgus organizācija"), būtu jāiekļauj arī vīna nozare. Vienotajā kopīgā tirgus organizācijā iekļauti horizontāli noteikumi jo īpaši attiecībā uz tirdzniecību ar trešām valstīm, konkurences noteikumiem, pārbaudēm un sankcijām, informācijas apmaiņu starp Komisiju un dalībvalstīm. Lai tos turpmāk varētu vieglāk iekļaut vienotajā kopīgā tirgus organizācijā, šīs regulas noteikumi, kas attiecas uz minētajiem horizontālajiem jautājumiem, būtu iespējami jāpieskaņo noteikumiem, kas paredzēti vienotajā kopīgā tirgus organizācijā.

(9) Ir svarīgi paredzēt atbalsta pasākumus, lai stiprinātu konkurences struktūras. Šie pasākumi ir jāfinansē un jānosaka Kopienai, bet dalībvalstis var izvēlēties to, kas visvairāk atbilst to apgabalu vajadzībām, vajadzības gadījumā ņemot vērā reģionālās īpatnības, un integrētās valsts atbalsta programmās. Dalībvalstis ir atbildīgas par šo programmu īstenošanu.

(10) Piešķirot līdzekļus valsts atbalsta programmām dalībvalstīs, kā galvenais kritērijs jāņem vērā līdzšinējā vīna nozares daļa budžetā, kā arī vīnogulāju platības un līdzšinējais ražošanas apjoms.

(11) Svarīgs šo programmu pasākums ir Kopienas vīnu noieta veicināšana un tirdzniecība trešās valstīs, un šim pasākumam jārezervē noteikta budžeta līdzekļu daļa. Pārstrukturēšanas un pārveidošanas darbības jāturpina, ņemot vērā to pozitīvo strukturālo ietekmi uz nozari. Preventīvie instrumenti, piemēram, ražas apdrošināšana, kopējie fondi un priekšlaicīga ražas novākšana, ir pasākumi, par kuriem var pretendēt uz atbalstu atbilstīgi atbalsta programmām, lai veicinātu atbildīgu pieeju krīzes situācijām.

(12) Kopiena finansē atbilstīgos pasākumus, ja vien iespējams, ņemot vērā, vai attiecīgie ražotāji ievēro konkrētus spēkā esošus vides noteikumus. Ja konstatē neatbilstību, attiecīgi samazina maksājumu.

---

[10] COM(2006), 319 galīgā redakcija.

(13) Atbalsts nozarei jāsaņem arī no strukturāliem pasākumiem saskaņā ar Padomes 2005. gada 20. septembra Regulu (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA)[11].

(14) Šādi Regulā (EK) Nr. 1698/2005 iekļauti pasākumi varētu ieinteresēt vīna nozares pārstāvjus: atbalsts jaunajiem lauksaimniekiem un ieguldījumi tehniskajās iekārtās un tirgvedības uzlabojumos, arodmācības, informācijas un reklāmas atbalsts ražotāju organizācijām, ja tās pievienojušās kvalitātes shēmām, atbalsts agrovides pasākumiem, to lauksaimnieku priekšlaicīga pensionēšanās, kas nolēmuši pilnīgi pārtraukt jebkuru komerciālu lauksaimniecisko darbību, lai nodotu savu saimniecību citiem lauksaimniekiem.

(15) Lai palielinātu finansiālos līdzekļus, kas pieejami saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1698/2005, līdzekļi pakāpeniski būtu jāpārved uz budžetu, kas pieejams saskaņā ar minēto regulu.

(16) Daži reglamentējoši pasākumi attiecināmi uz vīna nozari, jo īpaši veselības, kvalitātes un patērētāju prasību sakarā.

(17) Dalībvalstis joprojām ir atbildīgas par to vīna vīnogu šķirņu klasifikāciju, no kurām to teritorijās atļauts gatavot vīnu. Noteiktas vīna vīnogu šķirnes ir jāsvītro.

(18) Daži produkti, uz kuriem attiecas šī regula, būtu jālaiž apgrozībā Kopienā saskaņā ar īpašu vīna produktu klasifikāciju un atbilstošu specifikāciju.

(19) Produkti, uz kuriem attiecas šī regula, jāražo saskaņā ar konkrētiem noteikumiem par vīndarības metodēm un ierobežojumiem, kas nodrošina, ka ir ievērotas veselības prasības, kā arī patērētāju vēlmes attiecībā uz kvalitāti un ražošanas metodi. Elastīguma dēļ Komisijai jāuzņemas atbildība par minēto metožu atjaunināšanu un jaunu apstiprināšanu, izņemot politiski jutīgās bagātināšanas un paskābināšanas jomas, kuru izmaiņas joprojām ir Padomes kompetencē.

(20) Uz spirta satura palielināšanu vīnā jāattiecina noteikti ierobežojumi un, ja to dara, tas jāveic, pievienojot vīnam koncentrētu un rektificētu vīnogu misu. Vairs nav atļaujama saharozes pievienošana vīnam,

(21) Ņemot vērā pārspiešanā iegūtā vīna slikto kvalitāti, šis paņēmiens ir aizliedzams.

(22) Lai izpildītu starptautisko standartu prasības šajā jomā, Komisijai jāņem vērā vīndarības metodes, ko apstiprinājusi Starptautiskā vīnkopības un vīna organizācija. Šie standarti piemērojami arī eksportējamiem Kopienas vīniem, neņemot vērā vairāk ierobežojošus noteikumus, kas piemērojami Kopienā, lai Kopienas ražotājiem neradītu šķēršļus ārzemju tirgos.

(23) Kopienā joprojām ir aizliegts kupēt vīnu, kura izcelsme ir kādā trešā valstī, ar Kopienas vīnu, un savstarpēji kupēt vīnus, kuru izcelsme ir kādā trešā valstī. Bez tam noteiktus vīnogu misas veidus, vīnogu sulu un svaigas vīnogas, kuru izcelsme ir trešās valstīs, Kopienas teritorijā nedrīkst pārvērst vīnā vai pievienot vīnam.

---

[11] OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2012/2006 (OV L 384, 29.12.2006., 8. lpp.).

(24) Kvalitatīvu vīnu jēdziens Kopienā, cita starpā, pamatojas uz specifiskām īpašībām, kas saistītas ar vīna ģeogrāfisko izcelsmi. Lai patērētāji varētu identificēt šos vīnus, tos marķē ar aizsargātiem cilmes vietu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, lai gan pašreizējā sistēma šai sakarā nav pilnībā izstrādāta. Lai varētu izveidot pārskatāmu un sīkāk izstrādātu sistēmu, kas pamatotu attiecīgo produktu kvalitāti, jānosaka kārtība, kādā izskata cilmes vietu nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu pieteikumus atbilstīgi pieejai, ko ievēro saskaņā ar Kopienas horizontālo kvalitātes politiku, kuru piemēro pārtikas produktiem, izņemot vīnu un stipros alkoholiskos dzērienus, Padomes 2006. gada 20. marta Regulā (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību[12].

(25) Lai saglabātu īpašās kvalitātes pazīmes vīniem ar cilmes vietas nosaukumiem vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, dalībvalstīm jāatļauj šai sakarā piemērot stingrākus noteikumus.

(26) Lai būtu tiesības pretendēt uz aizsardzību Kopienā, cilmes vietas nosaukumi un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes ir jāatzīst un jāreģistrē Kopienas līmenī. Lai nodrošinātu attiecīgo nosaukumu atbilstību šajā regulā noteiktajiem nosacījumiem, pieteikumi jāpārbauda attiecīgo dalībvalstu valsts iestādēm, turklāt jāievēro obligātie kopējie noteikumi, tostarp valsts iebildumu iesniegšanas procedūra. Pēc tam Komisija rūpīgi pārbauda šos lēmumus, lai nodrošinātu, ka šie pieteikumi atbilst regulā noteiktajiem nosacījumiem un ka pieeja visās dalībvalstīs ir vienāda.

(27) Aizsardzība ir pieejama arī trešo valstu cilmes vietu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, ja tās ir aizsargātās savā izcelsmes valstī.

(28) Ar reģistrācijas procedūru ir jādod iespēja katrai fiziskai vai juridiskai personai, kurai ir likumīgas intereses dalībvalstī vai trešā valstī, īstenot savas tiesības, paziņojot savus iebildumus.

(29) Reģistrētiem cilmes vietu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm jānodrošina aizsardzība pret lietojumu, kas nepamatoti izmanto priekšrocības, ko dod atbilstīgo produktu labā slava. Lai veicinātu godīgu konkurenci un lai nemaldinātu patērētājus, šī aizsardzība var skart arī produktus un pakalpojumus, uz ko neattiecas šī regula, tostarp produktus, kas nav minēti Līguma I pielikumā.

(30) Jāparedz procedūras, kas ļautu mainīt produkta specifikāciju arī pēc tam, kad ir iegūta aizsardzība, un cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes dzēšana, jo īpaši tad, ja vairs netiek nodrošināta atbilstība attiecīgajai produkta specifikācijai.

(31) Uz Kopienas teritorijā aizsargātajiem cilmes vietu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm jāattiecina kontroles, ja iespējams, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulu (EK) Nr. 882/2004 par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem[13],

---

12 OV L 93, 31.3.2006., 12. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1791/2006.

13 OV L 165, 30.4.2004, 1. lpp.; labotā versija (OV L 191, 28.5.2004, 1. lpp.). Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1791/2006.

tostarp pārbaužu sistēmu, lai nodrošinātu attiecīgo vīnu atbilstību produkta specifikācijai.

(32) Dalībvalstīm jāatļauj ņemt maksu, lai segtu radušās izmaksas.

(33) Juridiskās noteiktības labad jaunās pārbaudes procedūras neattiecina uz pašreizējiem Kopienas cilmes vietu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm. Tomēr attiecīgajām dalībvalstīm jāsniedz Komisijai pamatinformācija un tiesību akti, saskaņā ar kuriem nosaukumi un norādes ir atzīti dalībvalsts līmenī, pretējā gadījumā tie zaudēs aizsargāta cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes statusu. Juridiskās noteiktības labad jāierobežo piemērošanas joma pašreizējo cilmes vietu nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu dzēšanai.

(34) Jāatceļ iespēja valsts līmenī aizsargāt ģeogrāfisko nosaukumus kā cilmes vietu nosaukumus vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes.

(35) To produktu apraksts, nosaukums un noformējums, uz ko attiecas šī regula, var būtiski ietekmēt to pārdošanas iespējas. Atšķirības dalībvalstu vīna produktu marķēšanas noteikumos var traucēt iekšējā tirgus sekmīgu darbību.

(36) Tādēļ jāparedz noteikumi, kuros ņemtas vērā patērētāju un ražotāju likumīgās intereses. Šā iemesla dēļ ir lietderīgi Kopienas noteikumi par marķēšanu.

(37) Šajos noteikumos jāparedz obligāta noteiktu terminu lietošana, lai produktu apzīmētu saskaņā ar tirdzniecības kategorijām un sniegtu patērētājiem noteiktu svarīgu informāciju. Konkrētu citu fakultatīvu informatīvu datu izmantošana arī jāregulē Kopienas līmenī.

(38) Ja vien nav paredzēts citādi, marķēšanas noteikumi vīna nozarē paredzami papildus noteikumiem, kas izklāstīti Eiropas Paarlamenta un Padomes 2000. gada 20. marta Direktīvā (EK) Nr. 2000/13/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu, noformēšanu un reklāmu[14], ko piemēro horizontāli. Pieredze liecina, ka diferenciācija saskaņā ar marķēšanas noteikumiem nav lietderīga, ņemot vērā vīna produkta kategoriju. Noteikumi jāpiemēro visām vīna kategorijām, tostarp ievestajiem ražojumiem. Jo īpaši tajos jāparedz norādīt vīna vīnogu šķirni un ražas gadu vīniem bez cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, ievērojot prasības par marķējuma pareizību un attiecīgu uzraudzību.

(39) Pašreizējās ražotāju organizācijas un jaunu organizāciju dibināšana joprojām var veicināt Kopienas līmenī noteikto vīna nozares prasību izpildi. Šo organizāciju lietderība atkarīga no to pakalpojumu apjoma un efektivitātes, ko tās piedāvā saviem biedriem. Tas pats attiecas uz nozares organizācijām. Tādēļ dalībvalstīm jāatzīst organizācijas, kas ievēro noteiktas Kopienas līmenī noteiktas prasības.

(40) Lai uzlabotu tirgus darbību attiecībā uz vīniem ar cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, dalībvalstīm būtu jāspēj īstenot lēmumus, ko pieņēmušas nozares organizācijas. Šo lēmumu darbības joma tomēr nevar attiekties uz metodēm, kas varērtu radīt konkurences traucējumus.

---

[14] OV L 109, 6.5.2000., 29. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2006/142/EK (OV L 368, 23.12.2006., 110. lpp.).

(41) Vienota Kopienas tirgus izveidošana ir saistīta ar tirdzniecības sistēmas ieviešanu uz Kopienas ārējām robežām. Šādai tirdzniecības sistēmai, kurā iekļauta ievedmuita, principā jāstabilizē Kopienas tirgus. Tirdzniecības sistēmas pamatā jābūt Kopienas starptautiskajām saistībām, jo īpaši tām, kas izriet no Pasaules tirdzniecības organizācijas (PTO) nolīgumiem.

(42) Tirdzniecības plūsmu uzraudzība jo īpaši ir pārvaldības joma, kurā jādarbojas elastīgi. Tādējādi lēmums par atļaujas prasību ieviešanu ir jāpieņem Komisijai, ņemot vērā to, vai ir vajadzīgas ievešanas un izvešanas atļaujas, lai pārvaldītu attiecīgos tirgus, un jo īpaši uzraudzītu attiecīgo ražojumu ievešanu. Vispārīgi noteikumi attiecībā uz šādām atļaujām tomēr jānosaka šajā regulā.

(43) Ja paredzētas ievešanas un izvešanas atļaujas, jāiemaksā drošības nauda, lai nodrošinātu, ka darījumi, kuriem izdotas šīs atļaujas, patiešām tiek īstenoti.

(44) Ievedmuitas sistēma ļauj atteikties no visiem citiem aizsardzības pasākumiem uz Kopienas ārējām robežām. Iekšējā tirgus un nodokļu mehānisms izņēmuma apstākļos var izrādīties nepiemērots. Lai Kopienas tirgus nepaliktu bez aizsardzības pret iespējamiem traucējumiem, šādos gadījumos Kopienai jāspēj nekavējoties veikt visus vajadzīgos pasākumus. Šādiem pasākumiem jāatbilst Kopienas starptautiskajām saistībām.

(45) Lai novērstu vai neitralizētu negatīvu ietekmi uz Kopienas tirgu, ko var radīt vīnogu sulas un vīnogu misas ievešana, šādu produktu ievedumi būtu jāapliek ar papildu maksājumu, ja tiek izpildīti konkrēti nosacījumi.

(46) Lai nodrošinātu pienācīgu vīna tirgus darbību un jo īpaši lai novērstu tirgus traucējumus, jāparedz iespēja aizliegt izmantot ievešanu un izvešanu pārstrādei. Lai šis tirgus pārvaldības instruments būtu iedarbīgs, tas parasti jāpiemēro bez lielas kavēšanās. Tādēļ Komisijai jāpiešķir attiecīgas pilnvaras.

(47) Precēm, ko ieved no trešām valstīm, jāpiemēro Kopienas noteikumi par produktu kategorijām, marķēšanu, cilmes vietas nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm. Precēm jāpievieno analītisks ziņojums.

(48) Zināmos apstākļos ir lietderīgi piešķirt Komisijai pilnvaras noteikt un pārvaldīt tarifu kvotas, kas izriet no starptautiskiem nolīgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līgumu, vai no citiem Padomes tiesību aktiem.

(49) Vīna pārprodukcija Kopienā ir palielinājusies, jo tika pārkāpts jauno stādījumu pagaidu aizliegums. Kopienā ir liels skaits nelikumīgu stādījumu, kas rada negodīgu konkurenci un saasina nozares problēmas.

(50) Attiecībā uz nelikumīgi apstādītām platībām, ņemot vērā ražotāju saistības attiecībā uz attiecīgajām platībām, jānošķir stādījumi, kas izveidoti līdz 1998. gadam, un tie, kas izveidoti pēc šā datuma.

(51) Līdz šim uz platībām, kas nelikumīgi apstādītas līdz 1998. gada 1. septembrim, neattiecina izaršanas pienākumu. Attiecīgajiem ražotājiem, samaksājot nodevu, tie jālegalizē. Ja attiecīgās platības līdz 2009. gada 31. decembrim nebūs legalizētas, ražotājiem attiecīgās platības būs jāizar par saviem līdzekļiem. Ja netiks veikta obligātā izaršana, tiks uzlikta soda nauda.

(52) Platības, kas apstādītas pēc 1998. gada 1. septembra, pārkāpjot attiecīgo aizliegumu, saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 1493/1999 noteiktajām sankcijām ir jāizar. Ja netiks veikta obligātā izaršana, tiks uzlikta soda nauda.

(53) Līdz ieviesīs legalizēšanas un izaršanas pasākumus, vīnu, kas iegūts no platībām, kas apstādītas, pārkāpjot aizliegumu, un nav legalizētas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1493/1999, tirgū drīkst laist tikai destilācijai uz attiecīgā ražotāja rēķina. Ražotāju iesniegtajiem destilācijas līgumiem būtu jānodrošina labāka šā noteikuma uzraudzība nekā līdz šim.

(54) Lai gan jaunu stādījumu pagaidu aizliegumam bija zināma ietekme uz piedāvājuma un pieprasījuma līdzsvaru vīna tirgū, tai pašā laikā tas radīja šķēršļus konkurētspējīgiem ražotājiem, kuri vēlas elastīgi reaģēt uz pieaugošo pieprasījumu.

(55) Tā kā joprojām nav rasts tirgus līdzsvars, un ir vajadzīgs laiks, lai varētu novērtēt papildpasākumu, piemēram, izaršanas shēmas, iedarbību, ir lietderīgi saglabāt jauno stādījumu aizliegumu līdz 2013. gada 31. decembrim, bet tad tas ir galīgi atceļams, lai konkurētspējīgiem ražotājiem ļautu brīvi piemēroties tirgus apstākļiem.

(56) Pašreizējā atļauja jaunai platību apstādīšanai, kas paredzētas potzaru audzētavām, zemes apvienošana un atsavināšana, kā arī vīnogu audzēšanas eksperimenti nav radījuši nevajadzīgus vīna tirgus traucējumus, un tādēļ būtu jāturpina, tos pienācīgi kontrolējot.

(57) Būtu jāturpina piešķirt atkārtotas stādīšanas tiesības, ja ražotāji apņemas izart platības, kas ekvivalentas apstādītajām platībām, jo šo platību ietekme uz ražošanu līdzinās gandrīz nullei.

(58) Turklāt jāparedz iespēja, ka dalībvalstis drīkst nodot atkārtotas stādīšanas tiesības citai saimniecībai, stingri to kontrolējot, un ar noteikumu, ka šāda nodošana notiek kvalitātes uzlabošanas nolūkā vai attiecas uz platībām, kas paredzētas potzaru audzētavām vai ir saistītas ar saimniecības daļas nodošanu. Šī nodošana atļauta tikai dalībvalsts teritorijā.

(59) Lai uzlabotu vīnogu audzēšanas potenciāla pārvaldību un veicinātu stādīšanas tiesību efektīvu izmantošanu, un tādējādi turpmāk mazinātu stādīšanas pagaidu ierobežojumu ietekmi, būtu jāsaglabā valsts vai reģionālo rezervju sistēma.

(60) Dalībvalstīm jādod plaša rīcības brīvība attiecībā uz rezervju pārvaldību, to pienācīgi kontrolējot, lai ļautu tām panākt labāku šādu rezervju stādīšanas tiesību izmantošanas atbilstību vietējām vajadzībām. Jāparedz iespēja iegādāties stādīšanas tiesības rezerves papildināšanai un iespēja pārdot stādīšanas tiesības no rezerves. Tādēļ dalībvalstīm joprojām būtu jāļauj nepiemērot rezervju sistēmu ar noteikumu, ka tās var pierādīt, ka tām jau ir efektīva stādīšanas tiesību pārvaldības sistēma.

(61) Īpašu priekšrocību piešķiršana jaunajiem vīnkopjiem var atvieglot ne tikai uzņēmējdarbības uzsākšanu, bet arī viņu saimniecību strukturālo pielāgošanu, un šādiem ražotājiem būtu tiesības pretendēt uz bezmaksas tiesību piešķiršanu no rezerves.

(62) Lai nodrošinātu, ka resursus izmanto visefektīvākajā veidā un piedāvājumu labāk pielāgo pieprasījumam, stādīšanas tiesības to īpašniekiem jāizmanto saprātīgā laika

posmā. Ja tas tā nenotiek, tās nonāk vai atkal nonāk rezervē. To pašu iemeslu dēļ tiesības no rezerves jāpiešķir saprātīgā laika posmā.

(63) Ražošana tajās dalībvalstīs, kurās ražo mazāk par 25 000 hektolitriem gadā, ievērojami neietekmē tirgus līdzsvaru. Tādēļ šīm dalībvalstīm nepiemēro jaunu stādījumu pagaidu aizliegumu, bet tās arī nevar izmantot izaršanas shēmu.

(64) Kā vēl viens papildpasākums, kura mērķis ir pielāgoties tirgus apstākļiem, jāievieš izaršanas shēma. Ja ražotāji uzskata, ka dažos apgabalos apstākļi neveicina rentablu ražošanu, viņiem jādod iespēja samazināt izmaksas, neizmantojot šīs platības vīna ražošanai, bet ļaujot attiecīgajās zemes platībās veikt alternatīvas darbības vai vispār pārtraukt lauksaimniecisko ražošanu.

(65) Pieredze liecina, ka, ja dalībvalstu ziņā atstāj atļaujas piešķiršanu izaršanai, saņemot par to piemaksu, var rasties draudi, ka gan pasākums, gan paredzamā iedarbība uz piedāvājumu ir neefektīva. Tādēļ atšķirībā no pašreizējā režīma audzētāji būs tie, kas varēs pretendēt uz izaršanas shēmu, un viņi paši būs tiesīgi izlemt, vai pieteikties uz to. Savukārt ražotājiem jāpiešķir piemaksa par katru izarto vīnogulāju hektāru.

(66) Dalībvalstīm jādod tiesības, Komisijas noteiktajās robežās noteikt īpašu izaršanas prēmijas apjomu, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem.

(67) Lai nodrošinātu atbildīgu attieksmi pret izartajām platībām, tiesības uz piemaksu jāsaista ar to, kā attiecīgie ražotāji ievēro spēkā esošos vides aizsardzības noteikumus. Ja tiks konstatēta neatbilstība, proporcionāli samazinās piemaksu par izaršanu.

(68) Lai novērstu vides problēmas, dalībvalstīm jāļauj saskaņā ar īpašiem nosacījumiem neveikt izaršanu kalnu apgabalos un stāvās nogāzēs, kā arī tad, ja pastāv bažas par vidi. Dalībvalstis pārtrauc izaršanu, ja kopējā izartā platība ir sasniegusi 10 % no kopējās platības, kas apstādīta ar vīnogulājiem.

(69) Lauksaimniecības platība, kas izmantota vīnogu audzēšanai, pēc izaršanas būs platība, par ko varēs pretendēt uz vienreizējā maksājuma shēmu, un par to varēs piešķirt vidējo reģionālo atdalīto tiešo maksājumu, kas budžeta apsvērumu dēļ nedrīkst pārsniegt 350 euro par hektāru.

(70) Valsts atbalsta piešķiršana apdraudētu kopīgā tirgus normālu darbību. Tādēļ Līguma noteikumi, kas reglamentē valsts atbalstu, jāattiecina uz produktiem, uz kuriem attiecas vīna tirgus kopīgā organizācija. Tomēr izaršanas piemaksu piešķiršanas noteikumi un zināmi atbalsta programmu pasākumi paši par sevi nevar būt šķērslis valsts atbalsta piešķiršanai šim pašam mērķim.

(71) Lai varētu labāk pārvaldīt vīnogulāju audzēšanas potenciālu, vēlams, lai dalībvalstis darītu zināmu Komisijai savu ražošanas potenciālu. Šīs informācijas pamatā jābūt pašreizējam vīna dārzu reģistram. Lai veicinātu to, ka dalībvalstis dara zināmus inventarizācijas rezultātus, atbalstu par pārstrukturēšanu un pārveidošanu piešķirs tikai tām dalībvalstīm, kas būs paziņojušas inventarizācijas rezultātus.

(72) Lai iegūtu attiecīgo politisko un administratīvo lēmumu pieņemšanai vajadzīgo informāciju, audzētājiem, kas audzē vīna vīnogas, ražo vīnogu misu un vīnu, jāiesniedz ražas deklarācijas. Dalībvalstis var arī pieprasīt, lai vīna ražošanai paredzēto vīnogu tirgotāji katru gadu deklarē daudzumus, kas pārdoti no pēdējās ražas. Vīnogu misas un

vīna ražotājiem un tirgotājiem, izņemot mazumtirgotājus, jādeklarē vīnogu misas un vīna krājumi.

(73) Lai nodrošinātu apmierinošu attiecīgo produktu izsekojamības pakāpi, jo īpaši patērētāju aizsardzības interesēs, jāparedz noteikums, ka visiem produktiem, uz kuriem attiecas šī regula un kuri ir apgrozībā Kopienā, ir jāpievieno pavaddokuments.

(74) Pasākumi, kas vajadzīgi šīs regulas īstenošanai, jāparedz saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību[15].

(75) Izdevumi, kas dalībvalstīm radušies to saistību rezultātā, kas izriet no šīs regulas piemērošanas, jāfinansē Kopienai saskaņā ar Padomes 2005. gada 21. jūnija Regulu (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu[16].

(76) Dalībvalstis un Komisija apmainās ar informāciju, kas vajadzīga šīs regulas piemērošanai.

(77) Lai nodrošinātu šajā regulā noteikto saistību izpildi, jāparedz kontroles un sodu piemērošana, ja šīs saistības netiek pildītas. Tādēļ jāpiešķir Komisijai tiesības paredzēt atbilstošus noteikumus, tostarp noteikumus par nepamatotu maksājumu atmaksāšanu un dalībvalstu pienākumu iesniegt ziņojumu.

(78) Dalībvalstu iestādes ir atbildīgas par šīs regulas prasību izpildes nodrošināšanu, un jāveic priekšdarbi, lai Komisija varētu uzraudzīt un nodrošināt šo prasību ievērošanu.

(79) Lai vīna nozari varētu iekļaut vienreizējā maksājuma shēmā, jāparedz, ka par visām aktīvi apsaimniekotām vīnogulāju audzēšanas platībām ir tiesības pretendēt uz vienreizējā maksājuma shēmu, kas minēta Padomes 2003. gada 29. septembra Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem[17].

(80) Vīna ražotājiem Čehijā, Igaunijā, Kiprā, Latvijā, Lietuvā, Ungārijā, Maltā, Polijā, Rumānijā, Slovēnijā un Slovākijā jāgūst labums no vīna nozares komponenta iekļaušanas vienreizējā maksājuma shēmā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā vīnogulāju audzētājiem Kopienā 2004. gada 30. aprīlī. Tādēļ uz vīna nozares komponentu vienreizējā maksājuma shēmā neattiecinās Regulas (EK) Nr. 1782/2003 143.a pantā paredzēto palielinājuma grafiku.

(81) Attiecīgi jāgroza Padomes 1999. gada 14. decembra Regula (EK) Nr. 2702/1999 par informācijas un veicināšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem trešās valstīs[18], Padomes 2000. gada 19. decembra Regula (EK) Nr. 2826/2000 par

---

15 OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

16 OV L 209, 11.8.2005., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 378/2007 (OV L 95, 5.4.2007., 1. lpp.).

17 OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2013/2006 (OV L 384, 29.12.2006., 13. lpp.).

18 OV L 327, 21.12.1999., 7. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2060/2004 (OV L 357, 2.12.2004., 3. lpp.).

informācijas un veicināšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem iekšējā tirgū[19] un Regula (EK) Nr. 1782/2003.

(82) Pāreja no režīma, kas paredzēts Regulā (EK) Nr. 1493/1999 un pārējās regulās, kuras attiecas uz vīna nozari, uz šajā regulā paredzēto režīmu, varētu radīt sarežģījumus, kuri nav paredzēti šajā regulā. Lai rīkotos šādas iespējamības gadījumā, jānosaka, ka Komisija var paredzēt vajadzīgos pārejas pasākumus. Komisijai jābūt arī pilnvarotai risināt īpašas praktiskas problēmas,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I SADAĻA
IEVADA NOTEIKUMI

1. pants
Priekšmets un darbības joma

1. Šajā regulā noteikti īpaši noteikumi, ko piemēro šādu produktu ražošanā un tirdzniecībā:

KN kodi	Apraksts
0806 10 90	Svaigas vīnogas, izņemot galda vīnogas
2009 61 2009 69	Vīnogu sula (tostarp vīnogu misa)
2204 30 92 2204 30 94 2204 30 96 2204 30 98	Citāda vīnogu misa, izņemot misu, kas atrodas fermentācijas procesā vai kam fermentācijas process ir apturēts ar citu paņēmienu, nevis pievienojot alkoholu
2204	Svaigu vīnogu vīns, ieskaitot stiprinātos vīnus, vīnogu misa, izņemot misu, uz ko attiecas 2009. pozīcija, izņemot pārējo vīnogu misu, uz ko attiecas 2204 30 92., 2204 30 94., 2204 30 96. un 2204 30 98. apakšpozīcija
2206 00 10	Pikets [čagu ekstrakta vīns]
2209 00 11	Vīna etiķis
2209 00 19	
2307 00 11	Vīna nogulsnes
2307 00 19	
2308 90 11	Vīnogu izspaidas
2308 90 19	

2. Attiecībā uz 1. punktā minētajiem produktiem šajā regulā paredzēti:

a) atbalsta pasākumi,

b) reglamentējoši pasākumi,

c) noteikumi tirdzniecībai ar trešām valstīm,

[19] OV L 328, 23.12.2000., 2. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2060/2004.

d) noteikumi, kas regulē ražošanas potenciālu.

2. pants
Definīcijas

Šajā regulā piemēro I pielikumā noteiktās definīcijas.

II SADAĻA
ATBALSTA PASĀKUMI

I nodaļa
Atbalsta programmas

1. IEDAĻA
IEVADA NOTEIKUMI

3. pants
Darbības joma

Šajā nodaļā izklāstīti noteikumi, kas reglamentē Kopienas līdzekļu piešķiršanu dalībvalstīm un to, kā dalībvalstis ar valsts atbalsta programmu (turpmāk tekstā – „atbalsta programmas") starpniecību šos līdzekļus izmanto, lai finansētu īpašus vīna nozares atbalsta pasākumus.

4. pants
Saderība un saskaņotība

1. Atbalsta programmas atbilst Kopienas tiesību aktiem un ir saskaņotas ar Kopienas darbībām, politiku un prioritātēm.

2. Dalībvalstis ir atbildīgas par atbalsta programmām un nodrošina, ka tās izstrādā un īsteno objektīvi, ņemot vērā attiecīgo ražotāju ekonomisko stāvokli un vajadzību novērst nepamatotu atšķirīgu attieksmi pret ražotājiem.

3. Atbalstu nepiešķir:

   a) pētniecības projektiem un pasākumiem, kas paredzēti pētniecības projektu atbalstam,

   b) pasākumiem, uz kuriem attiecas Regula (EK) Nr. 1698/2005.

2. IEDAĻA
ATBALSTA PROGRAMMAS

5. pants
Atbalsta programmu iesniegšana

1. Visas II pielikumā minētās dalībvalstis iesniedz Komisijai – pirmo reizi līdz 2008. gada 30. aprīlim – piecgadu atbalsta programmas projektu, kurā iekļauti pasākumi saskaņā ar šo nodaļu.

   Atbalsta programma jāizstrādā tādā ģeogrāfiskajā mērogā, kādu dalībvalstis uzskata par vispiemērotāko. Pirms iesniegšanas Komisijai atbalsta programmu apspriež ar kompetentām iestādēm un organizācijām attiecīgā teritoriālajā līmenī.

   Katra dalībvalsts iesniedz vienu programmas projektu, kurā var ņemt vērā reģionālās īpatnības.

2. Trīs mēnešus pēc iesniegšanas Komisijai atbalsta programmas var sākt piemērot.

   Tomēr, ja iesniegtā programma neatbilst šajā nodaļā noteiktajiem nosacījumiem, Komisija par to informē dalībvalsti. Šajā gadījumā dalībvalsts iesniedz Komisijai pārskatītu programmu. Pārskatīto programmu var sākt piemērot divus mēnešus pēc tam, kad par to ir paziņots, ja vien joprojām nepastāv neatbilstība; neatbilstības gadījumā jāpiemēro šis apakšpunkts.

3. Dalībvalstu iesniegto atbalsta programmu grozījumiem *mutatis mutandis* piemēro 2. punktu.

6. pants
Atbalsta programmu saturs

Atbalsta programmās ir šādi elementi:

a) sīks ierosināto pasākumu apraksts, kā arī to skaitļos izteikti mērķi,

b) notikušo apspriešanos rezultāti,

c) paredzamais tehniskās, ekonomiskās, sociālās ietekmes un ietekmes uz vidi novērtējums,

d) īstenojamo pasākumu grafiks,

e) vispārēja finanšu tabula, kurā redzami izvietojamie resursi un paredzamais indikatīvais resursu sadalījums pasākumiem saskaņā ar II pielikumā minēto maksimālo apjomu,

f) pierādījums par dažādo programmas pasākumu saderību un saskaņotību,

g) kritēriji un kvantitatīvie rādītāji, kas izmantojami uzraudzībai un novērtējumam, kā arī pasākumi, kas jāveic, lai programmas īstenotu pienācīgi un efektīvi,

h) kritēriji un rādītāji, kas izmantojami, lai pārliecinātos, ka atbalsta programmas ir iesniegtas un īstenotas objektīvi, ņemot vērā attiecīgo ražotāju ekonomisko stāvokli un vajadzību novērst nepamatotu atšķirīgu attieksmi pret ražotājiem,

i) pārbaužu un sodu noteikumi,

j) kompetentas iestādes un organizācijas, kas izraudzītas programmas īstenošanai.

7. pants
Atbilstīgi pasākumi

Atbalsta programmās ietver noieta veicināšanas pasākumus trešo valstu tirgos saskaņā ar 9. pantu.

Tajās ietver vismaz vienu no šādiem pasākumiem:

a) vīna dārzu pārstrukturēšana un pārveidošana,

b) priekšlaicīga ražas novākšana,

c) kopējie fondi,

d) ražas apdrošināšana.

8. pants
Vispārīgi noteikumi attiecībā uz atbalsta programmām

1. Pieejamo Kopienas līdzekļu, kā arī budžeta maksimālais apjoms paredzēts II pielikumā.

2. Kopienas atbalsts attiecas tikai uz attaisnotajiem izdevumiem, kas radušies pēc attiecīgās 5. panta 1. punktā minētās atbalsta programmas iesniegšanas.

3. Dalībvalstis nepiedalās to pasākumu izmaksās, ko saskaņā ar atbalsta programmām (līdz)finansējusi Kopiena.

4. Atkāpjoties no 3. punkta, dalībvalstis var piešķirt valsts atbalstu saskaņā ar attiecīgajiem Kopienas noteikumiem par valsts atbalstu 9. un 13. pantā minētajiem pasākumiem.

   Maksimālo atbalsta likmi, kas noteikta attiecīgajos Kopienas noteikumos par valsts atbalstu, piemēro vispārējam publiskam (līdz)finansējumam, tostarp gan Kopienas, gan dalībvalsts līdzekļiem.

3. IEDAĻA
ĪPAŠIE ATBALSTA PASĀKUMI

9. pants
Noieta veicināšana trešo valstu tirgos

1. Atbalsts saskaņā ar šo pantu attiecas uz Kopienas vīnu informācijas vai noieta veicināšanas pasākumiem trešās valstīs, līdz ar to uzlabojot to konkurētspēju minētajās valstīs.

2. Pasākumi, kas minēti 1. punktā, attiecas uz vīniem ar aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem vai aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm vai vīniem ar vīnogu šķirnes norādi.

3. Pasākumi, kas minēti 1. punktā, var būt:

   a) sabiedrisko attiecību, veicināšanas vai reklāmas pasākumi, jo īpaši uzsverot Kopienas produktu priekšrocības, īpaši attiecībā uz kvalitāti, pārtikas nekaitīgumu vai nekaitīgumu videi,

   b) dalība starptautiski nozīmīgos pasākumos, gadatirgos vai izstādēs,

   c) informatīvi pasākumi, jo īpaši par Kopienas sistēmām attiecībā uz cilmes vietu nosaukumiem, ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un bioloģisko ražošanu,

   d) jaunu tirgu izpēte, kas vajadzīga jaunu noieta tirgu apgūšanai,

   e) pētījumi, lai novērtētu noieta veicināšanas un informatīvo pasākumu rezultātus.

4. Kopienas ieguldījums noieta veicināšanas pasākumos nepārsniedz 50 % no attaisnotajiem izdevumiem.

5. Noieta veicināšanas pasākumiem trešo valstu tirgos dalībvalstis rezervē vismaz II pielikumā noteiktos Kopienas līdzekļus. Šie rezervētie līdzekļi nav pieejami citiem pasākumiem.

10. pants
Vīna dārzu pārstrukturēšana un pārveidošana

1. Vīna dārzu pārstrukturēšanas un pārveidošanas pasākumu mērķis ir palielināt vīna ražotāju konkurētspēju.

2. Saskaņā ar šo pantu vīna dārzu pārstrukturēšanai un pārveidošanai atbalstu piešķir tikai tad, ja dalībvalsts iesniedz ražošanas potenciāla inventarizāciju saskaņā ar 100. pantu.

3. Atbalsts pārstrukturēšanai un pārveidošanai var ietvert vienu vai vairākus šādus pasākumus:

   a) šķirņu konversiju, tostarp izmantojot uzpotēšanu,

   b) vīna dārzu vietas maiņu,

c) vīna dārzu apsaimniekošanas paņēmienu uzlabošanu,

Atbalstu nepiešķir to vīna dārzu parastai atjaunošanai, kuriem beidzies dabīgais dzīves cikls.

4. Atbalsts par vīna dārzu pārstrukturēšanu un pārveidošanu tiek piešķirts turpmāk minētajos veidos:

a) kompensācija ražotājiem par ienākumu zaudējumu pasākuma ieviešanas dēļ,

b) ieguldījums pārstrukturēšanas un pārveidošanas izmaksās.

5. Kompensācija ražotājiem par ienākumu zaudējumu, kas minēta 4. punkta a) apakšpunktā, var segt līdz 100 % no attiecīgā zaudējuma, un to var īstenot vienā no turpmāk minētajiem veidiem:

a) neatkarīgi no V sadaļas II nodaļas noteikumiem atļauta gan veco, gan jauno vīnogulāju līdzāspastāvēšana noteiktu laika posmu, kas nepārsniedz trīs gadus, līdz beidzas pārejas posms attiecībā uz stādīšanas tiesībām, t.i., vēlākais līdz 2013. gada 31. decembrim,

b) finansiāla kompensācija.

6. Kopienas ieguldījums faktiskajās vīna dārzu pārstrukturēšanas un pārveidošanas izmaksās nepārsniedz 50 %. Reģionos, kas klasificēti kā konverģences reģioni saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1083/2006, Kopienas ieguldījums pārstrukturēšanas un pārveidošanas izmaksās nepārsniedz 75 %.

11. pants

Priekšlaicīga ražas novākšana

1. Šajā pantā priekšlaicīga ražas novākšana nozīmē to, ka pilnībā iznīcina vai nolasa nenogatavojušos vīnogu ķekarus, tādējādi samazinot attiecīgā zemes gabala ražu līdz nullei.

2. Atbalstam par ražas priekšlaicīgu novākšanu jāveicina piedāvājuma un pieprasījuma līdzsvara atjaunošana Kopienas vīna tirgū, lai novērstu tirgus krīzes.

3. Atbalstu par priekšlaicīgu ražas novākšanu var piešķirt kā kompensāciju, veicot vienotas likmes maksājumu par hektāru, kura apjomu jānosaka attiecīgajai dalīvalstij.

Maksājums nedrīkst pārsniegt 50 % no summas, ko veido tiešās izmaksās par vīnogu ķekaru iznīcināšanu vai nolasīšanu, un zaudējumi, kas saistīti ar vīnogu ķekaru iznīcināšanu vai nolasīšanu.

4. Attiecīgās dalībvalstis nosaka sistēmu, kuras pamatā ir objektīvi kritēriji, lai nodrošinātu, ka ražas priekšlaicīga novākšana nerada tādas kompensācijas atsevišķiem vīna ražotājiem, kas pārsniedz 3. punkta otrajā daļā minēto maksimālo apjomu.

12. pants
Kopējie fondi

1. Atbalsts kopējo fondu izveidošanai sniedz palīdzību ražotājiem, kuri grib apdrošināties pret tirgus svārstībām.

2. Atbalstu kopējo fondu izveidošanai var piešķirt kā pagaidu degresīvu atbalstu, lai segtu fondu administratīvās izmaksas.

13. pants
Ražas apdrošināšana

1. Atbalsts par ražas apdrošināšanu veicinās ražotāju ienākumu saglabāšanu, ja tos ietekmējušas dabas katastrofas, nelabvēlīgi klimatiskie apstākļi, slimības vai kaitēkļu invāzijas.

2. Atbalstu par ražas apdrošināšanu var piesķirt Kopienas finansējumā veidā, kas nedrīkst pārsniegt:

   a) 80 % no apdrošināšanas prēmiju izmaksām, ko ražotāji maksājuši par apdrošināšanu pret zaudējumiem, ko radījuši nelabvēlīgi klimatiskie apstākļi, ko var pielīdzināt dabas katastrofām;

   b) 50 % no apdrošināšanas prēmiju izmaksām, ko ražotāji maksājuši par apdrošināšanu pret

      – šā punkta a) apakšpunktā minētajiem zaudējumiem un citiem zaudējumiem, ko izraisījuši klimatiskie apstākļi,

      – zaudējumiem, ko izraisījušas dzīvnieku un augu slimības vai kaitēkļu invāzija.

3. Atbalstu par ražas apdrošināšanu var piešķirt tikai tad, ja attiecīgie apdrošinātāju maksājumi nekompensē ražotājiem vairāk par 100 % no zaudētajiem ienākumiem, ņemot vērā jebkuru kompensāciju, ko ražotāji iegūst no citām ar apdrošināto risku saistītajām atbalsta shēmām.

4. Atbalsts par ražas apdrošināšanu nedrīkst radīt konkurences traucējumus apdrošināšanas tirgū.

14. pants
Savstarpēja atbilstība

Lauksaimniekiem, par kuriem konstatē, ka tie savā saimniecībā piecu gadu laikā, kopš veikti maksājumi saskaņā ar atbalsta programmām par pārstrukturēšanu un pārveidošanu, vai gada laikā, kopš veikti maksājumi saskaņā ar atbalsta programmām par ražas priekšlaicīgu novākšanu, nav ievērojuši likumā noteiktās pārvaldības prasības un noteikumus par labiem lauksaimniecības un vides apstākļiem, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1782/2003 3.-7. pantā, ja neatbilstību ir izraisījusi darbība vai nolaidība, kas tieši inkriminējamas lauksaimniekam, maksājuma apjomu daļēji vai pilnīgi samazina vai anulē atkarībā no pārkāpuma smaguma, apjoma, ilguma un biežuma, un lauksaimniekam attiecīgajā gadījumā var likt to atlīdzināt saskaņā ar minētajos noteikumos izklāstītajiem nosacījumiem.

Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 144. panta 2. punktā minēto procedūru paredz noteikumus attiecībā uz daļēju vai pilnīgu atbalsta atgūšanu, ko nodrošina attiecīgā dalībvalsts.

4. IEDAĻA
VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

15. pants
Ziņojumu sniegšana un novērtējums

1. Ik gadu dalībvalstis vēlākais līdz 1. martam iesniedz Komisijai ziņojumu par to pasākumu īstenošanu iepriekšējā gadā, kas paredzēti dalībvalstu atbalsta programmās.

   Šajos ziņojumos uzskaita un apraksta pasākumus, par kuriem piešķirts Kopienas atbalsts saskaņā ar atbalsta programmām, un jo īpaši tajos iekļauj sīku informāciju par 9. pantā minētā veicināšanas pasākuma īstenošanu.

2. Dalībvalstis vēlākais līdz 2011. gada 1. martam un otrreiz vēlākais līdz 2014. gada 1. martam iesniedz Komisijai atbalsta programmu izmaksu un ieguvumu novērtējumu, kā arī norāda, kā palielināt programmu efektivitāti.

   Komisija vēlākais līdz 2011. gada 31. decembrim iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par 9. pantā minētā veicināšanas pasākuma īstenošanu.

16. pants
Īstenošanas noteikumi

Saskaņā ar 104. panta 1. punktā minēto procedūru pieņem sīki izstrādātus noteikumus šīs nodaļas piemērošanai.

Šajos noteikumos var jo īpaši paredzēt:

a) atbalsta programmu noformēšanas paraugu,

b) noteikumus par izmaiņām atbalsta programmās pēc to stāšanās spēkā,

c) sīki izstrādātus 9. līdz 13. pantā paredzēto pasākumu īstenošanas noteikumus,

d) nosacījumus, ar kādiem jāpaziņo un jāpublisko no Kopienas fondiem saņemtais atbalsts,

e) sīku informāciju par ziņojumu sniegšanu.

II nodaļa
Finanšu pārvedums

17. pants
Finanšu pārvedums lauku attīstībai

1. No 2009. budžeta gada summas, kas noteiktas 2. punktā, pamatojoties uz agrākajiem izdevumiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1493/1999 intervencei, kura paredzēta, lai stabilizētu lauksaimniecības tirgus saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1290/2005 3. panta

1. punkta b) apakšpunktu, būs pieejami kā papildu Kopienas līdzekļi pasākumiem vīna ražošanas reģionos atbilstīgi lauku attīstības programmai, ko finansē saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1698/2005.

2. Attiecīgajos kalendārajos gados būs pieejamas šādas summas:

– 2009. gadā: 100 miljoni euro,

– 2010. gadā: 150 miljoni euro,

– 2011. gadā: 250 miljoni euro,

– 2012. gadā: 300 miljoni euro,

– 2013. gadā: 350 miljoni euro,

– no 2014. gada un turpmāk: 400 miljoni euro.

3. Šā panta 2. punktā minētās summas jāsadala starp dalībvalstīm saskaņā ar III pielikumu.

III SADAĻA
REGLAMENTĒJOŠIE PASĀKUMI

I nodaļa
Vispārīgi noteikumi

18. pants
Vīna vīnogu šķirņu klasifikācija

1. Dalībvalstis klasificē to vīna vīnogu šķirnes, kuras var stādīt, pārstādīt vai uzpotēt dalībvalstu teritorijās.

Visas klasificētās šķirnes pieder *Vitis vinifera* sugai vai arī iegūtas, krustojot šo sugu ar citām *Vitis* ģints sugām.

2. Dalībvalstis neklasificē šādu vīna vīnogu šķirnes:

a) *Noah*,

b) Othello,

c) *Isabelle*,

d) *Jacquez*,

e) *Clinton*,

f) *Herbemont*.

3. Neklasificētu vīna vīnogu šķirņu stādīšana, pārstādīšana un uzpotēšana atļauta tikai zinātniskai pētniecībai un izmēģinājumiem.

4. Pašreizējās platības, kas apstādītas ar neklasificētu šķirņu vīna vīnogām, izar, ja vien šo platību produkcija nav paredzēta tikai vīna ražotāja ģimenes patēriņam.

5. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai pārbaudītu, kā ražotāji ievēro atbilstību 3. un 4. punktā minētās prasības.

6. Ja šķirnes svītro no klasifikācijas, tās izar 15 gadu laikā pēc to izsvītrošanas.

19. pants
Ražošana un tirdzniecība

1. Produkti, kas uzskaitīti IV pielikumā un ražoti Kopienā, ir gatavoti no to šķirņu vīna vīnogām, kuras minētas klasifikācijā, ko dalībvalstis izstrādājušas saskaņā ar 18. panta 1. punkta pirmo daļu.

2. Vīnkopības produktu kategorijas, kas paredzētas IV pielikumā, var izmantot tikai Kopienā, lai laistu tirgū produktu, kas atbilst pielikumā noteiktajiem nosacījumiem.

   Komisija var pieņemt lēmumu papildināt IV pielikumā minētās vīnkopības produktu kategorijas.

3. Izņemot pudelēs iepildītu vīnu, par kuru ir pierādījumi, ka iepildīšana pudelēs notikusi pirms 1971. gada 1. septembra, vīnu, kas ražots no to šķirņu vīna vīnogām, kas uzskaitītas klasifikācijā, kura izstrādāta saskaņā ar 18. panta 1. punktu, bet neatbilst kādai IV pielikumā minētajai kategorijai, drīkst izmantot tikai vīna ražotāju ģimenes patēriņam, vīna etiķa ražošanai vai destilācijai.

II nodaļa
Vīndarības metodes un ierobežojumi

20. pants
Darbības joma

Šajā nodaļā noteiktas atļautās vīndarības metodes un piemērojamie ierobežojumi, kā arī procedūra, saskaņā ar kuru Komisija var pieņemt lēmumu par metodēm un ierobežojumiem, ko piemēro to produktu ražošanai un tirdzniecībai, uz kuriem attiecas šī regula.

21 pants
Vīndarības metodes un ierobežojumi

1. Tikai tādas vīndarības metodes, kas atļautas saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, izmanto to produktu ražošanai Kopienā, uz kuriem attiecas šī regula.

   Pirmo daļu nepiemēro:

   a) vīnogu sulai un koncentrētai vīnogu sulai,

   b) vīnogu misai un koncentrētai vīnogu misai, kas paredzēta vīnogu sulas gatavošanai.

2. Atļautās vīndarības metodes izmanto tikai tādēļ, lai nodrošinātu pareizu vīna ražošanu, saglabāšanu un attīrīšanu.

3. Produkti, uz kuriem attiecas šī regula, ir ražoti Kopienā saskaņā ar attiecīgajiem ierobežojumiem, kas noteikti IV pielikumā.

4. Produktus, uz kuriem attiecas šī regula un kuru ražošanā izmantotas Kopienā neatļautas vai attiecīgajā gadījumā dalībvalstī neatļautas vīndarības metodes, vai attiecībā uz kuriem ir pārkāpti VI pielikumā noteiktie ierobežojumi, nedrīkst laist apgrozībā Kopienā.

5. Tomēr produktiem, uz kuriem attiecas šī regula un kas ražoti eksportam, piemēro Starptautiskās vīnkopības un vīna organizācijas atzītas vīndarības metodes un ierobežojumus, nevis Kopienā atļautas vīndarības metodes un ierobežojumus.

   Ražotājiem par šādu ražošanu jāziņo dalībvalstīm, kas pārbauda atbilstību eksporta prasībām.

22. pants

Stingrākas vīndarības metodes, par ko nolēmušas dalībvalstis

Dalībvalstis var savā teritorijā ierobežot vai neatļaut dažas vīndarības metodes, kas atļautas saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, lai nostiprinātu būtisku īpašību saglabāšanu vīniem ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, kā arī dzirkstošajiem un deserta vīniem.

Dalībvalstis paziņo par šiem ierobežojumiem un aizliegumiem Komisijai, kas tos dara zināmus pārējām dalībvalstīm.

23. pants

Vīndarības metožu un ierobežojumu atļaušana

1. Izņemot vīndarības metodes attiecībā uz bagātināšanu, paskābināšanu un atskābināšanu, kas minētas V pielikumā, un VI pielikumā minētos ierobežojumus, atļautajām vīndarības metodēm un ierobežojumiem to produktu ražošanai un saglabāšanai, uz kuriem attiecas šī regula, pieņem lēmumu saskaņā ar 104. panta 1. punktā izklāstīto procedūru.

2. Dalībvalstis var atļaut eksperimentāli izmantot neatļautas vīndarības metodes saskaņā ar nosacījumiem, kas jānosaka atbilstīgi 104. panta 1. punktā minētajai procedūrai.

24. pants

Atļaujas piešķiršanas kritēriji

Atļaujot vīndarības metodes saskaņā ar 104. panta 1. punktā minēto procedūru, Komisija

a) pamatojas uz Starptautiskās vīnkopības un vīna organizācijas atzītām vīndarības metodēm, kā arī uz rezultātiem, kas gūti no pagaidām neatļautu vīndarības metožu eksperimentālas izmantošanas,

b) ņem vērā cilvēku veselības aizsardzību,

c) ņem vērā iespējamos draudus patērētājiem, kas, ņemot vērā viņu cerības un uztveri, var tikt maldināti, un pārliecinās, vai ir pieejami informācijas līdzekļi, un vai tie spēj novērst šādus draudus,

d) ļauj saglabāt vīna dabiskās un būtiskās īpašības un raugās, lai nerastos būtiskas izmaiņas attiecīgā produkta sastāvā,

e) nodrošina obligāto vides aizsardzības prasību ievērošanu,

f) ievēro vispārīgos noteikumus par vīndarības metodēm un ierobežojumiem, kas attiecīgi noteikti III un IV pielikumā.

25. pants
Analīzes metodes

Analīzes metodes, lai noteiktu to produktu sastāvu, uz kuriem attiecas šī regula, un noteikumi, pēc kuriem var noteikt, vai šie produkti ir apstrādāti, neievērojot atļautās vīndarības metodes, ir metodes un noteikumi, ko atzinusi un publicējusi Starptautiskā vīnkopības un vīna organizācija. Ja nav Starptautiskās vīnkopības un vīna organizācijas atzītu metožu un noteikumu un ja nav arī attiecīgu Kopienas metožu un noteikumu, šādas metodes un noteikumus pieņem saskaņā ar 104. panta 1. punktā minēto procedūru.

26. pants
Īstenošanas noteikumi

Saskaņā ar 104. panta 1. punktā minēto procedūru pieņem sīki izstrādātus noteikumus šīs nodaļas un III un IV pielikuma piemērošanai.

Šajos noteikumos var jo īpaši paredzēt:

a) atļautās vīndarības metodes un ierobežojumus attiecībā uz dzirkstošajiem vīniem,

b) atļautās vīndarības metodes un ierobežojumus attiecībā uz desertvīniem,

c) ņemot vērā VI pielikuma C punktu, noteikumus, kas regulē vīnogu misas un vīnu jaukšanu un kupāžu,

d) ja šai sakarā nav Kopienas noteikumu, vīndarības metodēs izmantoto vielu tīrības un identifikācijas specifikāciju,

e) administratīvos noteikumus, lai izmantotu atļautās vīndarības metodes,

f) nosacījumus attiecībā uz to produktu uzglabāšanu, apriti un izmantošanu, kas neatbilst 21. panta prasībām, un iespējamiem izņēmumiem no minētā panta prasībām, kā arī kritēriju noteikšanu, lai atsevišķos gadījumos novērstu pārlieku stingrību,

g) nosacījumus, saskaņā ar kuriem dalībvalstis var atļaut to produktu uzglabāšanu, apriti un izmantošanu, kas neatbilst šīs nodaļas prasībām, izņemot 21. panta prasības, vai šīs nodaļas piemērošanas noteikumiem.

III nodaļa
Cilmes vietas nosaukumi un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes

1. IEDAĻA
DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

27. pants
Cilmes vietas nosaukumi un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes

1. Šajā regulā izmanto šādas definīcijas:

   a) „cilmes vietas nosaukums" nozīmē reģiona, īpašas vietas vai izņēmuma gadījumos valsts nosaukumu, ko izmanto, lai aprakstītu vīnu, desertvīnu, dzirkstošo vīnu, gāzētu dzirkstošo vīnu, pusdzirkstošo vīnu, vīnu no pārgatavinātām vīnogām, kas atbilst šādām prasībām:

      i) tā kvalitāti un īpašības galvenokārt vai vienīgi nosaka īpašā ģeogrāfiskā vide ar tai raksturīgo dabas un cilvēka faktoru,

      ii) vīnogas, no kurām tas ir ražots, ir augušas tikai šajā ģeogrāfiskajā apgabalā,

      iii) tas ir iegūts no *Vitis vinifera* vīnogulāju šķirnēm;

   b) „ģeogrāfiskās izcelsmes norāde" nozīmē norādi uz reģionu, īpašu vietu vai izņēmuma gadījumos valsti, ko izmanto, lai aprakstītu vīnu, desertvīnu, dzirkstošo vīnu, gāzētu dzirkstošo vīnu, pusdzirkstošo vīnu vai vīnu no pārgatavinātām vīnogām, kas atbilst šādām prasībām:

      i) tā kvalitāte, īpašības vai reputācija būtiski ir saistīta ar tā ģeogrāfisko izcelsmi,

      ii) vismaz 85 % vīnogu, kas izmantotas tā ražošanai, augušas tikai šajā ģeogrāfiskajā apgabalā,

      iii) tas iegūts no *Vitis vinifera* šķirnes vīnogulājiem vai *Vitis vinifera* krustojumiem ar citām *Vitis* ģints sugām.

2. Tradicionālos nosaukumus uzskata par cilmes vietas nosaukumiem, ja tie

   a) apzīmē vīnu,

   b) norāda uz ģeogrāfisko nosaukumu,

   c) atbilst 1. punkta a) apakšpunkta i) līdz iii) daļā minētajiem nosacījumiem.

3. Cilmes vietas nosaukumi un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, tostarp tās, kas attiecas uz ģeogrāfiskajiem apgabaliem trešās valstīs, ir tiesīgas uz aizsardzību Kopienā saskaņā ar šajā nodaļā izklāstītajiem noteikumiem.

2. IEDAĻA
AIZSARDZĪBAS PIETEIKUMS

28. pants
Pieteikumu saturs

1. Pieteikumos uz aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm jāpievieno tehniskā dokumentācija, kurā norāda

   a) aizsargājamo nosaukumu,

   b) pieteikuma iesniedzēja uzvārdu/nosaukumu un adresi,

   c) produkta specifikāciju saskaņā ar 2. punktu,

   d) vienotu dokumentu, kurā apkopota 2. punktā minētā produkta specifikācija.

2. Produkta specifikācija dod ieinteresētajām pusēm iespēju pārbaudīt attiecīgos nosacījumus produkcijai ar cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi.

   Tajā ir šāda informācija:

   a) vīna un tā galveno fizikālo, ķīmisko, mikrobioloģisko un organoleptisko īpašību apraksts,

   b) vajadzības gadījumā īpašās vīndarības metodes, kas izmantotas vīna ražošanā,

   c) attiecīgā ģeogrāfiskā reģiona robežu noteikšana,

   d) maksimālā raža no hektāra,

   e) norāde uz vīnogu šķirni vai šķirnēm, no kā iegūts vīns,

   f) sīka informācija par saistību ar kvalitāti, reputāciju vai īpašībām un ģeogrāfisko vidi vai ģeogrāfisko izcelsmi,

   g) piemērojamās prasības, kas paredzētas ar Kopienas, valsts vai vajadzībās gadījumā nozares organizāciju noteikumiem, kuriem jebkurā gadījumā jābūt saderīgiem ar Kopienas tiesību aktiem kopumā,

   h) to iestāžu vai organizāciju nosaukums un adrese, kas pārbauda atbilstību produkta specifikācijai, un to īpašie uzdevumi.

29. pants
Aizsardzības pieteikums attiecībā uz ģeogrāfisko reģionu trešā valstī

1. Ja aizsardzības pieteikums attiecas uz ģeogrāfisko reģionu trešā valstī, tajā papildus 28. pantā paredzētajiem elementiem jābūt pierādījumam, ka attiecīgais nosaukums ir aizsargāts izcelsmes valstī.

2. Pieteikumu Komisijai nosūta vai nu pieteikuma iesniedzējs pats, vai ar attiecīgās trešās valsts iestāžu starpniecību.

3. Aizsardzības pieteikumu iesniedz vienā no Kopienas oficiālajām valodām, vai arī tam pievieno apstiprinātu tulkojumu vienā no minētajām valodām.

30. pants
Pieteikuma iesniedzēji

1. Ieinteresēto ražotāju grupas vai izņēmuma gadījumā individuāls ražotājs var iesniegt pieteikumu cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzībai. Citas ieinteresētās personas var piedalīties pieteikumā.

2. Ražotāji var iesniegt pieteikumu tikai to vīnu aizsardzībai, ko tie ražo.

3. Ja nosaukums apzīmē pārrobežu ģeogrāfisko reģionu vai tradicionālu nosaukumu, kas saistīts ar pārrobežu ģeogrāfisko reģionu, var iesniegt kopīgu pieteikumu.

3. IEDAĻA
PROCEDŪRA, AR KO PIEŠĶIR AIZSARDZĪBU

31. pants
Iepriekšēja procedūra dalībvalstī

1. Uz pieteikumiem Kopienas izcelsmes vīnu cilmes vietas nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzībai saskaņā ar 27. pantu attiecina iepriekšēju dalībvalsts procedūru saskaņā ar šo pantu.

2. Pieteikumu aizsardzībai iesniedz tajā dalībvalstī, kuras teritorijā ir cilmes vietas nosaukuma un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes izcelsme.

3. Dalībvalsts pārbauda, vai aizsardzības pieteikums atbilst šajā nodaļā noteiktajiem nosacījumiem.

   Dalībvalsts veic procedūru, nodrošinot atbilstīgu pieteikuma publikāciju un paredzot vismaz divu mēnešu laikposmu no publikācijas dienas, kurā fiziska vai juridiska persona, kurai ir likumīgas intereses un kura veic reģistrētu uzņēmējdarbību vai dzīvo tās teritorijā, var iebilst pret ierosināto aizsardzību, iesniedzot dalībvalstī pienācīgi pamatotu paziņojumu.

4. Ja dalībvalsts uzskata, ka cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde neatbilst attiecīgajām prasībām, tostarp pastāvot iespējamībai, ka tā nav saderīga ar Kopienas tiesību aktiem vispār, tā pieteikumu noraida.

5. Ja dalībvalsts uzskata, ka attiecīgās prasības ir izpildītas, tā pieņem labvēlīgu lēmumu, ar ko tā var paredzēt pagaidu valsts aizsardzību, kas stājas spēkā dienā, kad aizsardzības pieteikums iesniegts Komisijā saskaņā ar 7. punktu. Dalībvalsts publicē internetā vienoto dokumentu un produkta specifikāciju.

6. Dalībvalsts nodrošina, ka 5. punktā minētie lēmumi tiek publiskoti, un jebkurai dalībvalsts fiziskai vai juridiskai personai, kam ir likumīgas intereses, ir pieejami pārsūdzības līdzekļi.

7. Attiecībā uz labvēlīgiem lēmumiem, kas minēti 5. punktā, attiecīgās dalībvalstis nosūta Komisijai pieteikumu aizsardzībai, kurā norāda

a) pieteikuma iesniedzēja uzvārdu/nosaukumu un adresi,

b) vienoto dokumentu, kas minēts 28. panta 1. punkta d) apakšpunktā,

c) dalībvalsts deklarāciju par to, ka tā uzskata, ka pretendenta iesniegtais pieteikums atbilst šīs regulas nosacījumiem,

d) atsauci uz 6. punktā minēto publikāciju.

Pieteikumu par aizsardzību aizpilda vienā no Eiropas Savienības institūciju oficiālajām valodām, vai arī tam pievieno apstiprinātu tulkojumu vienā no minētajām valodām.

8. Valsts pagaidu aizsardzība, kas minēta 5. pantā, zaudē spēku dienā, kurā Komisija pieņem lēmumu saskaņā ar 34. pantu.

9. Dalībvalstīs vēlākais līdz 2009. gada 1. augustam stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības.

32. pants

Komisijas veiktā pārbaude

1. Komisija dara zināmu atklātībai dienu, kad jāiesniedz pieteikums cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzībai.

2. Komisija pārbauda, vai 31. panta 7. punktā minētie aizsardzības pieteikumi atbilst šajā nodaļā noteiktajiem nosacījumiem.

3. Ja Komisija uzskata, ka šajā nodaļā noteiktie nosacījumi ir izpildīti, tā *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicē vienoto dokumentu, kas minēts 28. panta 1. punkta d) apakšpunktā, un atsauci uz produkta specifikāciju, kas minēta 31. panta 5. punktā.

Pretējā gadījumā pieņem lēmumu pieteikumu noraidīt saskaņā ar 104. panta 1. punktā minēto procedūru.

33. pants

Iebildumu procedūra

Divu mēnešu laikā no publikācijas dienas, kā paredzēts 32. panta 3. punkta pirmajā daļā, dalībvalsts vai trešā valsts, vai fiziska vai juridiska persona, kam ir likumīgas intereses un kuras uzņēmējdarbība ir reģistrēta vai kas dzīvo dalībvalstī, izņemot dalībvalsti, kas iesniegusi pieteikumu aizsardzībai, vai trešā valstī, var iebilst pret ierosināto aizsardzību, iesniedzot Komisijā pienācīgi pamatotu paziņojumu.

Fiziskas vai juridiskas personas, kuru uzņēmējdarbība ir reģistrēta trešā valstī vai kas dzīvo trešā valstī, šādu paziņojumu pirmajā punktā minētajā divu mēnešu laikā iesniedz vai nu tieši, vai ar attiecīgās trešās valsts iestāžu starpniecību.

34. pants

Lēmums par aizsardzību

Pamatojoties uz Komisijas rīcībā esošo informāciju, saskaņā ar 104. panta 1. punktā minēto procedūru pieņem lēmumu, vai piešķirt aizsardzību cilmes vietas nosaukumam vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādei, kas atbilst šajā nodaļā noteiktajiem nosacījumiem vai kopumā ir saderīgi ar Kopienas tiesību aktiem, vai noraidīt pieteikumu, ja minētie nosacījumi nav ievēroti.

4. IEDAĻA
ĪPAŠI GADĪJUMI

35. pants

Homonīmi

1. Nosaukumam, kas ir aizsargātas cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes homonīms, ir tiesības pretendēt uz aizsargātas cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi ar noteikumu, ka tas pietiekami atšķiras no aizsargātā nosaukuma, lai nodrošinātu, ka patērētājs netiek maldināts par attiecīgo vīnu patieso ģeogrāfisko izcelsmi.

2. Ja vien Komisijas īstenošanas noteikumos nav paredzēts citādi, ja vīna vīnogu šķirnes nosaukums satur aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, vai tas sastāv no aizsargāta cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, vīna vīnogu šķirnes nosaukumu neizmanto to produktu marķēšanai, uz kuriem attiecas šī regula.

36. pants

Aisardzības atteikuma pamatojums

1. Nosaukumi, kas kļuvuši par sugasvārdiem, netiek aizsargāti kā cilmes vietas nosaukumi vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes.

   Šajā regulā „nosaukums, kas kļuvis par sugasvārdu” nozīmē vīna nosaukumu, kas, lai arī attiecas uz vietu vai reģionu, kur sākotnēji ražoja vai tirgoja šo produktu, ir kļuvis par Kopienā vispārpieņemtu nosaukumu.

   Lai noskaidrotu, vai nosaukums kļuvis par sugasvārdu, ņem vērā visus būtiskus faktorus, jo īpaši:

   a) pašreizējo stāvokli Kopienā jo īpaši patēriņa jomā,

   b) attiecīgās valsts vai Kopienas tiesību normas.

2. Nosaukums netiek aizsargāts kā cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, ja, ņemot vērā preču zīmes reputāciju un atpazīstamību, aizsardzība var maldināt patērētāju par vīna patieso identitāti.

37. pants
Saistība ar preču zīmēm

1. Ja cilmes vietas nosaukumi vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes ir aizsargātas saskaņā ar šo regulu, tās preču zīmes reģistrācija, kas atbilst vienai no 38. panta 2. punktā minētajām situācijām un attiecas uz produktu, kas ietilpst vienā no IV pielikumā uzskaitītajām kategorijām, tiek atteikta, ja pieteikums preču zīmes reģistrācijai iesniegts pēc tam, kad Komisijai iesniegts pieteikums par cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzību, un līdz ar to cilmes vietas nosaukums un ģeogrāfiskās izcelsmes norāde ir aizsargāta.

   Preču zīmes, kas reģistrētas, pārkāpjot šā punkta pirmo daļu, dzēš.

2. Neskarot 36. panta 2. punktu, preču zīmi, kuras izmantošana atbilst kādai no 38. pantā minētajām situācijām, par kuru ir iesniegts pieteikums, un kas ir reģistrēta vai, ja šādu iespēju paredz attiecīgie tiesību akti, lietojot iegūta Kopienas teritorijā pirms dienas, kad Komisijai tika iesniegts pieteikums par cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzību, var turpināt lietot un atjaunot neatkarīgi no cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzības, ja nav pamatojuma preču zīmes spēkā neesībai vai atsaukšanai, kā precizēts Padomes Direktīvā 89/104/EEK[20] vai Padomes Regulā (EK) Nr. 40/94[21].

   Šādos gadījumos atļauts līdzās lietot cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi un attiecīgo preču zīmi.

5. IEDAĻA
AIZSARDZĪBA UN KONTROLE

38. pants
Aizsardzība

1. Aizsargātus cilmes vietas nosaukumus un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes var lietot visi uzņēmēji, kas laiž tirgū vīnu, kurš ražots saskaņā ar atbilstīgu produkta specifikāciju.

2. Aizsargāti cilmes vietas nosaukumi un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes un vīni, kuriem izmanto šos aizsargātos nosaukumus saskaņā ar produkta specifikāciju, ir aizsargāti pret:

   a) jebkādu tiešu vai netiešu aizsargātā nosaukuma komerciālu izmantošanu

      – ar produktiem, kas neatbilst aizsargāta nosaukuma produkta specifikācijai, vai

      – ja šādi tiek ļaunprātīgi izmantota cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes reputācija,

   b) launprātīgu izmantošanu, atdarināšanu vai aplinku norādījumu, pat tad, ja norādīta produkta vai pakalpojuma patiesā izcelsme, vai ja aizsargātais

---

[20] OV L 40, 11.2.1989., 1. lpp.
[21] OV L 11, 14.1.1994., 1. lpp.

nosaukums ir pārtulkots, vai tam pievienoti vārdi „veids”, „tips”, „metode”, „ražots kā”, „atdarinājums”, „buķete”, „līdzīgs” vai tamlīdzīgiem vārdiem,

c) jebkuru citu nepareizu vai maldinošu norādi par produkta izcelsmi, cilmes vietu, specifiku vai būtiskām kvalitātes īpašībām uz iekšējā vai ārējā iepakojuma, reklāmas materiāla vai attiecīgā vīna produkta dokumentiem, vai tāda iepakojuma izmantošanu, kas varētu radīt nepareizu priekšstatu par produkta izcelsmi,

d) jebkādu cita veida praksi, kas var maldināt patērētāju par attiecīgā produkta patieso izcelsmi.

3. Aizsargāti cilmes vietas nosaukumi vai aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes nedrīkst Kopienā kļūt par sugasvārdiem 36. panta 1. punkta nozīmē.

4. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai pārtrauktu aizsargātu cilmes vietas nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu nelikumīgu izmantošanu, kā minēts 2. punktā.

39. pants
Reģistrs

Komisija izveido un uztur vīnu aizsargāto cilmes vietu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu elektronisku un publiski pieejamu reģistru.

40. pants
Kompetentas kontroliestādes

1. Dalībvalstis izraugās kompetentu iestādi vai iestādes, kas ir atbildīgas par šajā nodaļā noteikto saistību izpildi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 882/2004. Dalībvalstis minētajām kontrolēm var izraudzīties nozares organizācijas, ja tās garantē attiecīgu objektivitāti un neitralitāti.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka uz visiem uzņēmējiem, kas atbilst šīs nodaļas prasībām, attiecina kontroles sistēmu.

3. Dalībvalstis informē Komisiju par 1. punktā minētajām iestādēm vai organizācijām. Komisija dara zināmus atklātībai to nosaukumus un adreses un regulāri tos atjauno.

41. pants
Specifikācijas atbilstības pārbaude

1. Saistībā ar aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, kas attiecas uz ģeogrāfisku apgabalu Kopienā, ik gadus pārbauda, kā vīna ražošanā un kondicionēšanā, kā arī pēc tās tiek ievērota produkta specifikācija, un pārbaudes nodrošina:

a) viena vai vairākas no 40. pantā minētajām iestādēm vai organizācijām,

b) viena vai vairākas kontroles iestādes Regulas (EK) Nr. 882/2004 2. panta nozīmē, kas darbojas kā produktu sertifikācijas iestāde.

Šādas pārbaudes izdevumus sedz uzņēmēji, uz kuriem attiecas šī kontrole.

2. Saistībā ar aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, kas attiecas uz ģeogrāfisku apgabalu trešā valstī, ik gadus pārbauda, kā vīna ražošanā un kondicionēšanā, kā arī pēc tās tiek ievērota produkta specifikācija, un pārbaudes nodrošina:

   a) viena vai vairākas valsts iestādes, ko izraudzījusies trešā valsts,

   b) viena vai vairākas sertifikācijas iestādes,

   c) viena vai vairākas nozares organizācijas.

3. Sertifikācijas iestādēm, kas minētas šā panta 1. punkta b) apakšpunktā un 2. punkta b) apakšpunktā, jāatbilst un no 2010. gada 1. maija jābūt akreditētām saskaņā ar Eiropas standartu EN 45011 vai *ISO/IEC* Rokasgrāmatu 65 („Vispārējas prasības organizācijām, kas nodarbojas ar ražojumu sertifikācijas sistēmām”).

4. Ja šā panta 1. punkta a) apakšpunktā un 2. punkta a) un c) apakšpunktā minētās iestādes pārbauda atbilstību produkta specifikācijai, tām jādod pietiekamas objektivitātes un neitralitātes garantijas un to rīcībā jābūt kvalificētam personālam un resursiem, kas vajadzīgi uzdevumu veikšanai.

42. pants

Produkta specifikācijas grozījumi

1. Pretendents, kas atbilst 30. panta nosacījumiem, var iesniegt pieteikumu aizsargāta cilmes vietas nosaukuma vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes produkta specifikācijas grozījuma apstiprināšanai, jo īpaši, lai ņemtu vērā jaunākās zinātnes un tehnikas atziņas vai pārskatītu ģeogrāfiskā apgabala robežu, kas minēta 28. panta 2. punkta otrās daļas c) apakšpunktā. Pieteikumā apraksta un pamato pieprasītos grozījumus.

2. Ja ierosinātais grozījums saistīts ar vienu vai vairākiem grozījumiem vienotajā dokumentā, kas minēts 28. panta 1. punkta d) apakšpunktā, *mutatis mutandis* piemēro 31. līdz 34. pantu grozījuma pieteikumam. Tomēr, ja ierosinātais grozījums ir maznozīmīgs, saskaņā ar 104. panta 1. punktu pieņem lēmumu, vai apstiprināt pieteikumu, neveicot 32. panta 2. punktā un 33. pantā izklāstīto procedūru, un vai apstiprināšanas gadījumā Komisijai jāuzsāk 32. panta 3. punktā minēto elementu publiskošana.

3. Ja ierosinātajā grozījumā nav paredzētas vienotā dokumenta izmaiņas, piemēro šādus noteikumus:

   a) ja ģeogrāfiskais apgabals atrodas noteiktā dalībvalstī, šī dalībvalsts izsaka savu viedokli par grozījumu, un, ja viedoklis ir pozitīvs, publicē grozīto produkta specifikāciju un informē Komisiju par apstiprinātajiem grozījumiem un to pamatojumu.

   b) ja ģeogrāfiskais reģions atrodas trešā valstī, Komisija nosaka, vai apstiprināt ierosināto grozījumu.

43. pants
Anulēšana

Saskaņā ar 104. panta 1. punktā minēto procedūru pēc Komisijas ierosmes vai pienācīgi pamatota dalībvalsts, trešās valsts vai fiziskas vai juridiskas personas, kam ir likumīgās intereses, pieprasījuma var pieņemt lēmumu anulēt aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, ja vairs netiek nodrošināta atbilstība attiecīgajai produkta specifikācijai.

Regulas 31. līdz 34. pantu piemēro *mutatis mutandis.*

44. pants
Pašreizējie aizsargātie vīnu nosaukumi

1. Vīnu nosaukumi, kas ir aizsargāti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1493/1999 54. pantu un Regulas (EK) Nr. 753/2002 28. pantu, automātiski tiek aizsargāti saskaņā ar šo regulu. Komisija ieraksta tos reģistrā, kas paredzēts 39. pantā.

2. Attiecībā uz 1. punktā minētajiem cilmes vietas nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm dalībvalstis nosūta Komisijai:

   a) tehniskos dokumentus, kas paredzēti 28. panta 1. punktā,

   b) valstī pieņemto lēmumu, norādot tā spēkā esību.

3. Nosaukumi, kas minēti 1. punktā un par kuriem 2. punktā minētā informācija nebūs iesniegta līdz 2010. gada 31. decembrim, zaudēs aizsardzību saskaņā ar šo regulu. Komisija veic attiecīgo formālo pasākumu un svītro šos nosaukumus no 39. pantā paredzētā reģistra.

4. Atkāpjoties no 43. panta, saskaņā ar 104. panta 1. punktā izklāstīto procedūru līdz 2013. gada 31. decembrim pēc Komisijas ierosmes var pieņemt lēmumu anulēt aizsardzību šā panta 1. punktā minētajiem cilmes vietas nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, ja tie neatbilst attiecīgajām aizsardzības prasībām.

6. IEDAĻA
VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

45. pants
Īstenošanas noteikumi

Saskaņā ar 104. panta 1. punktā minēto procedūru pieņem sīki izstrādātus noteikumus šīs nodaļas piemērošanai.

Šajos noteikumos jo īpaši var iekļaut atkāpes no šajā nodaļā paredzēto noteikumu piemērojamības attiecībā uz neizskatītajiem pieteikumiem par cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību.

46. pants
Maksas

Dalībvalstis var pieprasīt segt to izmaksas, tostarp tās, kas radušās izskatot aizsardzības pieteikumus, iebildumu paziņojumus, grozījumus un anulēšanas pieprasījumus saskaņā ar šo regulu.

IV nodaļa
Marķēšana

47. pants
Definīcija

Šajā regulā „marķēšana" nozīmē vārdus, datus, preču zīmes, zīmola nosaukumu, attēlu vai simbolu, kas izvietots uz iepakojuma, dokumenta, uzraksta, etiķetes, gredzena vai uzlikas, kas pievienotas attiecīgajam produktam vai norāda uz to.

48. pants
Horizontālo noteikumu piemērojamība

Ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi, Direktīvu 2000/13/EK, Padomes Direktīvu 89/396/EEK[22], Padomes Direktīvu 75/106/EEK[23] un Direktīvu 89/104/EEK piemēro to produktu marķēšanai, uz kuriem attiecas šo direktīvu darbības joma.

49. pants
Obligātie dati

1. To IV pielikuma 1.-9. punktā un 13. punktā minēto produktu marķējumā, ko laiž tirgū Kopienā vai eksportē, obligāti iekļaujami šādi dati:

   a) vīnogulāju produkta kategorijas apzīmējums saskaņā ar IV pielikumu,

   b) vīniem ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi:

      – termins „aizsargāts cilmes vietas nosaukums" vai „aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde",

      – aizsargātais cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde,

   c) faktiskā spirta tilpumkoncentrācija,

   d) norāde uz vīna izcelsmi,

   e) norāde uz pudeļu pildītāju,

   f) norāde uz importētāju, ja vīni ir ievesti.

---

22 OV L 186, 30.6.1989., 21. lpp.
23 OV L 42, 15.2.1975., 1. lpp.

2. Atkāpjoties no 1. punkta a) apakšpunkta, norādi uz vīnogulāju produkta kategoriju var neminēt vīniem, uz kuru etiķetes ir aizsargāts cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde.

3. Atkāpjoties no 1. punkta b) apakšpunkta, norādi uz terminiem „aizsargāts cilmes vietas nosaukums" vai „aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde" var neminēt šādos gadījumos:

   a) ja uz etiķetes ir minēts valsts īpašais apzīmējums, kā to nosaka valsts tiesību akti,

   b) ja ārkārtas apstākļos, kas jānosaka saskaņā ar 104. panta 1. punktā izklāstīto procedūru, uz etiķetes ir minēts aizsargāts cilmes vietas nosaukums vai aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde.

50. pants
Fakultatīvi dati

Regulas 49. panta 1. punktā minēto produktu marķējumā var jo īpaši iekļaut šādus fakultatīvus datus:

a) vīnogu novākšanas gadu,

b) vienas vai vairāku vīnogu šķirņu nosaukumus,

c) apzīmējumus, kas norāda cukura saturu,

d) vīniem ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, citu tradicionālu apzīmējumu, kas nav cilmes vietas nosaukums un ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, kurš apzīmē ražošanas vai nogatavināšanas paņēmienu vai attiecīgā vīna īpašības, krāsu, vietas veidu,

e) Kopienas simbolu, kas norāda uz aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi,

f) apzīmējumus, kas norāda uz noteiktiem ražošanas paņēmieniem.

51. pants
Valodas

Ja 49. pantā paredzētie dati izteikti vārdos, tos norāda vienā vai vairākās Kopienas oficiālajās valodās.

Tomēr aizsargātais cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde vai valsts īpašs apzīmējums uz etiķetes jānorāda vīna izcelsmes valsts oficiālajā valodā vai oficiālajās valodās.

52. pants
Izpilde

Dalībvalstu kompetentās iestādes veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka vīnu, kas nav marķēts atbilstīgi šai nodaļai, nelaiž apgrozībā tirgū vai izņem no apgrozības tirgū.

53. pants
Īstenošanas noteikumi

Saskaņā ar 104. panta 1. punktā minēto procedūru pieņem sīki izstrādātus noteikumus šīs nodaļas piemērošanai.

Šajos noteikumos var jo īpaši paredzēt:

a) sīkāku informāciju par vīna izcelsmes norādi,

b) nosacījumus par 50. pantā minēto fakultatīvo datu izmantošanu,

c) datus par tradicionālajiem apzīmējumiem, lai apzīmētu vīnus ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi,

d) uz etiķetes norādītā vīnogu novākšanas gada un vīna vīnogu šķirņu uzraudzību.

V nodaļa
Ražotāju un nozares organizācijas

54. pants
Ražotāju organizācijas

Dalībvalstis par ražotāju organizāciju atzīst jebkuru juridisku personu, kas atbilst šādiem nosacījumiem:

a) tajā ir to produktu ražotāji, uz kuriem attiecas šī regula,

b) tā dibināta pēc ražotāju ierosmes,

c) tā cenšas sasniegt mērķi, kas jo īpaši var attiekties uz šādiem aspektiem

   i) kopā pielāgot ražošanu tirgus prasībām un uzlabot produkta kvalitāti,

   ii) veicināt piedāvājuma koncentrēšanu un organizācijas biedru saražoto produktu laišanu apgrozībā tirgū;

   iii) veicināt ražošanas un pārstrādes racionalizāciju un uzlabošanu,

   iv) samazināt ražošanas un tirgus pārvaldības izmaksas un stabilizēt ražotāju cenas,

   v) veicināt un sniegt tehnisko palīdzību videi nekaitīgu audzēšanas paņēmienu un ražošanas metožu izmantošanai,

   vi) veicināt vīndarības blakusproduktu un atkritumu apsaimniekošanas iniciatīvas jo īpaši ūdens kvalitātes, augsnes un ainavas aizsardzībai un bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai vai stimulēšanai,

   vii) veikt pētniecību par ilgtspējīgas ražošanas metodēm un tirgus norisēm,

d) saskaņā ar tās statūtiem organizācijas biedru pienākums ir:

   i) ievērot noteikumus, ko ražotāju organizācija pieņēmusi attiecībā uz ražošanas pārskatiem, ražošanu, tirdzniecību un vides aizsardzību,

ii) sniegt ražotāju organizācijai informāciju, ko tā pieprasījusi statistikas vajadzībām, īpaši par audzēšanas platībām un tirgus attīstību,

ii) samaksāt soda naudu par saistību neievērošanu, kuras tie uzņēmušies saskaņā ar statūtiem,

e) attiecīgajā dalībvalstī iesniegusi pieteikumu, lai to atzītu par ražošanas organizāciju saskaņā ar šo regulu, un pieteikumā ir šādi elementi:

i) pierādījums, ka organizācija atbilst a) līdz d) apakšpunktā noteiktajām prasībām,

ii) pierādījums, ka tajā ir minimālais biedru skaits, kas jānosaka attiecīgajai dalībvalstij,

iii) pierādījums, ka organizācijas darbības apgabalā ir realizējamās produkcijas minimums, kas jānosaka attiecīgajai dalībvalstij,

iv) pierādījums, ka tā var pienācīgi veikt savu darbību gan laika ziņā, gan efektivitātes un piedāvājumu koncentrācijas ziņā,

v) pierādījums, ka tā efektīvi dod saviem biedriem iespēju saņemt tehnisko palīdzību, izmantojot videi nekaitīgas audzēšanas metodes.

55. pants
Nozares organizācijas

Dalībvalstis par ražotāju organizāciju atzīst jebkuru juridisku personu, kas atbilst šādiem nosacījumiem:

a) tajā pārstāvēti to saimniecisko darbību veicēji, kas saistītas ar to produktu ražošanu, tirdzniecību un pārstrādi, uz kuriem attiecas šī regula;

b) tā ir izveidota pēc visu vai dažu to organizāciju vai asociāciju iniciatīvas, kas to veido,

c) tā veic vienu vai vairākus no turpmāk minētajiem pasākumiem vienā vai vairākos Kopienas reģionos, ņemot vērā sabiedrības veselību un patērētāju intereses:

i) uzlabo zināšanas par ražošanu un tirgu, kā arī ražošanas un tirgus pārskatāmību,

ii) palīdz labāk koordinēt veidu, kā produktus izvietot tirgū, jo īpaši, veicot zinātniskos un tirgus pētījumus,

iii) izstrādā standartlīgumus, kas atbilst Kopienas tiesību aktiem,

iv) pilnīgāk izmanto ražošanas potenciālu,

v) sniedz informāciju un veic izpēti, kas vajadzīga, lai pielāgotu ražošanu produktiem, kuri vairāk atbilst tirgus prasībām un patērētāju gaumei un cerībām, jo īpaši attiecībā uz produktu kvalitāti un vides aizsardzību,

vi) sniedz informāciju par noteiktām īpašībām, kas piemīt vīnam ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi,

vii) meklē veidus, kā ierobežot augu aizsardzības līdzekļu un citu ievadāmu vielu izmantošanu un nodrošināt produktu kvalitāti un augsnes un ūdens saudzēšanu,

viii) veicina integrētu ražošanu vai citas videi nekaitīgas ražošanas metodes,

ix) veicina mērenu un atbildīgu vīna patēriņu un informē par kaitējumu, ko var nodarīt bezatbildīgi patēriņa ieradumi,

x) īsteno vīna noieta veicināšanas pasākumus, jo īpaši trešās valstīs,

xi) izstrādā metodes un līdzekļus, lai uzlabotu produktu kvalitāti visos ražošanas, vīndarības un tirdzniecības posmos,

xii) izmanto, aizsargā un veicina bioloģiskās lauksaimniecības potenciālu, kvalitātes marķējumus, cilmes vietas nosaukumus un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes,

d) attiecīgajā dalībvalstī iesniegusi pieteikumu, lai to atzītu par nozares organizāciju saskaņā ar šo regulu, un pieteikumā ir šādi elementi:

i) pierādījums, ka organizācija atbilst a) līdz c) apakšpunktā noteiktajām prasībām;

ii) pierādījums, ka organizācija darbojas vienā vai vairākos attiecīgās teritorijas reģionos;

iii) pierādījums, ka organizācija pārstāv ievērojamu to produktu ražošanas apjoma un tirdzniecības daļu, uz kuriem attiecas šī regula;

iv) pierādījums, ka organizācija neražo, nepārstrādā un nepārdod produktus, uz kuriem attiecas šī regula.

56. pants
Atzīšanas procedūra

1. Pieteikumus atzīšanai par ražotāju vai nozares organizāciju iesniedz un pārbauda dalībvalstī, kurā atrodas organizācijas mītne.

2. Dalībvalstis pieņem lēmumu par atzīšanu vai neatzīšanu triju mēnešu laikā kopš pieteikuma iesniegšanas.

57. pants
Tirdzniecības noteikumi

1. Lai uzlabotu tirgus darbību attiecībā uz vīniem ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, tostarp vīnogām, vīnogu misu un vīniem, no kuriem tie iegūti, ražotājas dalībvalstis, jo īpaši īstenojot lēmumus, ko pieņēmušas nozares organizācijas, var noteikt tirdzniecības noteikumus, lai regulētu piedāvājumu, ar nosacījumu, ka šie noteikumi attiecas uz produkta nodošanu rezervē un/vai pakāpenisku laišanu apritē.

Šie noteikumi nedrīkst

a) attiekties uz darījumiem pēc attiecīgo produktu pirmās laišanas apgrozībā tirgū,

b) atļaut cenu noteikšanu, tostarp orientējošu vai ieteicamu cenu,

c) izraisīt to, ka procentuāli pārāk liela ražas daļa no parasti pieejamās gada ražas tiek aizturēta,

d) dot iemeslu atteikumam izsniegt valsts un Kopienas sertifikātus, kas vajadzīgi vīna apritei un tirdzniecībai, ja šāda tirdzniecība ir saskaņā ar minētajiem noteikumiem.

2. Noteikumi, kas minēti 1. punktā, jādara zināmi uzņēmējiem, publicējot pilnu to tekstu attiecīgās dalībvalsts oficiālā izdevumā.

58. pants
Uzraudzība

Dalībvalstis

a) veic regulāras pārbaudes, lai pārliecinātos, vai ražotāju un nozares organizācijas ievēro noteikumus un nosacījumus, kas noteikti 54. un 55. pantā,

b) atsauc atzīšanu, ja ražotāju vai nozares organizācija vairs nepilda attiecīgās prasības, un neatbilstības vai pārkāpumu gadījumā uzliek šīm organizācijām sodu.

59. pants
Paziņojumi

Līdz katra gada 1. martam dalībvalstis ziņo Komisijai par pieņemtajiem lēmumiem vai pasākumiem, ko tās saskaņā ar 56., 57. un 58. pantu veikušas iepriekšējā gadā.

IV SADAĻA
TIRDZNIECĪBA AR TREŠĀM VALSTĪM

I nodaļa
Vispārīgi noteikumi

60. pants
Vispārīgi principi

1. Ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi, kopējā muitas tarifa nodokļu likmes piemēro produktiem, uz kuriem attiecas šī regula.

2. Ja vien šajā regulā vai saskaņā ar to noteiktajos nosacījumos nav paredzēts citādi, tirdzniecībā ar trešām valstīm ir aizliegts:

a) noteikt jebkādu maksu, kas ir līdzvērtīga muitas nodoklim,

b) noteikt kvantitatīvus ierobežojumus vai tiem līdzvērtīgus pasākumus.

61. pants
Kombinētā nomenklatūra

Vispārīgos noteikumus Kombinētās nomenklatūras interpretācijai un īpašos noteikumus tās piemērošanai piemēro to produktu klasifikācijai, uz kuriem attiecas šī regula. Tarifa nomenklatūru, ko radījusi šīs regulas piemērošana, tostarp attiecīgi I un IV pielikumā minētās definīcijas un kategorijas, iekļauj kopējā muitas tarifā.

II nodaļa
Ievešanas un izvešanas atļaujas

62. pants
Ievešanas un izvešanas atļaujas

1. Saskaņā ar 104. panta 1. punktā minēto procedūru var pieņemt lēmumu, ka to produktu ievedumiem Kopienā vai izvedumiem no Kopienas, uz kuriem attiecas KN kodi 2009 61, 2009 69 un 2204, jāuzrāda ievešanas vai izvešanas atļauja.

2. Piemērojot 1. punktu, jāņem vērā, ka atļaujas vajadzīgas, lai pārvaldītu attiecīgos tirgus un jo īpaši attiecībā uz ievešanas atļaujām – attiecīgo produktu ievedumu uzraudzībai.

63. pants
Atļauju izdošana

Dalībvalstis izdod izvešanas atļaujas visiem pretendentiem neatkarīgi no to reģistrācijas vietas Kopienā, ja vien Padomes regulā vai citos Padomes tiesību aktos nav paredzēts citādi, un neskarot pasākumus, kas veikti IV nodaļas piemērošanai.

64. pants
Atļauju derīgums

Ievešanas un izvešanas atļaujas ir derīgas visā Kopienā.

65. pants
Nodrošinājums

1. Ja vien saskaņā ar 104. panta 1. punktā minēto procedūru nav paredzēts citādi, atļaujas izsniedz pret nodrošinājuma iemaksu, kas garantē, ka produktus ieved un izved atļaujas derīguma termiņa laikā.

2. Izņemot *force majeure* gadījumus, nodrošinājumu pilnībā vai daļēji konfiscē, ja ievešanu vai izvešanu minētajā termiņā neveic vai veic tikai daļēji.

66. pants

Īpašs nodrošinājums

1. Sulai un vīnogu misai, uz ko attiecas KN kodi 2009 61, 2009 69 un 2204 30 un kam kopējā muitas tarifa piemērošana ir atkarīga no produkta importa cenas, faktisko šīs cenas lielumu pārbauda, vai nu, pārbaudot katru sūtījumu, vai izmantojot vienotas likmes importa vērtību, ko aprēķinājusi Komisija, pamatojoties uz kotētajām cenām tiem pašiem produktiem to izcelsmes valstīs.

   Ja sūtījuma deklarētā ievešanas cena ir augstāka nekā vienotās likmes importa vērtība (ja tādu piemēro), ko palielina par starpību, kuru pieņem saskaņā ar 2. punktu un kura nedrīkst pārsniegt vienotās likmes vērtību vairāk kā par 10 %, tad jāiesniedz nodrošinājums, kas ir vienāds ar ievedmuitu, kura noteikta, pamatojoties uz vienotās likmes importa vērtību.

   Ja sūtījuma ievešanas cena nav deklarēta, tad kopējā muitas tarifa piemērošana ir atkarīga no vienotās likmes importa vērtības vai no muitas tiesību aktu attiecīgo noteikumu piemērošanas, ievērojot nosacījumus, kas jānosaka saskaņā ar 2. punktu.

2. Ja ievestajiem produktiem piemēro Padomes noteiktās atkāpes, kas minētas VI pielikuma B punkta 5. apakšpunktā vai C punktā, ievedēji laikā, kad šādus produktus laiž brīvā apritē, par tiem iesniedz nodrošinājumu norādītajām muitas iestādēm. Nodrošinājumu atmaksā pēc tam, kad ievedējs tās dalībvalsts muitas iestādēm, kurā produktus laidīs brīvā apgrozībā, iesniedzis pierādījumu, ka vīnogu misa ir pārstrādāta vīnogu sulā, izmantota citos produktos ārpus vīna nozares vai, ja tā vinificēta, tad ir attiecīgi marķēta.

67. pants

Īstenošanas noteikumi

Saskaņā ar 104. panta 1. punktā minēto procedūru pieņem sīki izstrādātus noteikumus šīs nodaļas piemērošanai.

Šajos noteikumos var jo īpaši paredzēt:

a) kritērijus, lai noteiktu piemērojamo kontroles metodi,

b) faktorus, kas jāņem vērā, aprēķinot vienotas likmes ieveduma apjomu,

c) nodrošinājuma apmēru saskaņā ar 65. un 66. pantu un noteikumus, kas piemērojami tā atmaksāšanai,

d) vajadzības gadījumā produktu sarakstu, attiecībā uz kuriem ir vajadzīgas ievešanas vai izvešanas atļaujas,

e) vajadzības gadījumā nosacījumus, saskaņā ar kuriem izsniedz atļaujas, un to derīguma termiņu.

III nodaļa
Aizsargpasākumi

68. pants
Aizsargpasākumi

1. Aizsargpasākumus pret ievedumiem Kopienā veic Komisija, ievērojot šā panta 3. punktu, saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 519/1994[24] un Padomes Regulu (EK) Nr. 3285/1994[25].

2. Ja vien saskaņā ar kādu citu Padomes aktu nav paredzēts citādi, aizsargpasākumus pret ievedumiem Kopienā, kā paredzēts starptautiskos nolīgumos, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 300. pantu, atbilstīgi šā panta 3. punktam veic Komisija.

3. Komisija drīkst veikt šā panta 1. un 2. punktā minētos pasākumus pēc dalībvalstu pieprasījuma vai savas iniciatīvas. Ja Komisija saņem šādu dalībvalsts pieprasījumu, tā pieņem attiecīgu lēmumu piecu darba dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas.

   Dalībvalstīm paziņo par šādiem pasākumiem, un tie ir piemērojami nekavējoties.

   Pasākumus, par kuriem lēmumu pieņem Komisija, ievērojot 1. un 2. punktu, jebkura dalībvalsts var nodot izskatīšanai Padomē piecu darba dienu laikā pēc pasākumu paziņošanas dienas. Padome sanāk bez kavēšanās. Tā ar kvalificētu balsu vairākumu var attiecīgos pasākumus grozīt vai atcelt viena mēneša laikā pēc dienas, kad tie nodoti izskatīšanai Padomē.

4. Gadījumā, kad Komisija uzskata, ka aizsargpasākumi, kas veikti atbilstīgi šā panta 1. vai 2. punktam, ir jāatceļ vai jāgroza, tā rīkojas šādi:

   a) ja pasākumus ir īstenojusi Padome, Komisija ierosina Padomei tos atcelt vai grozīt. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu,

   b) visos citos gadījumos Kopienas aizsargpasākumus atceļ vai groza Komisija.

69. pants
Papildu ievedmuita

1. Ievērojot nodevas likmi, kas paredzēta 60. panta 1. punktā, papildu ievedmuitu piemēro vīnogu sulas un vīnogu misas ievedumiem, ja ir atzīme ar norādi par īpašo aizsargpasākumu klauzulu („SSG”) Lauksaimniecības nolīgumā, kas noslēgts daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajas kārtas laikā, lai izvairītos vai novērstu nelabvēlīgu ietekmi uz Kopienas tirgu, kas varētu rasties šo ievedumu rezultātā, ja:

   a) ievedumi tiek veikti par zemāku cenu, nekā tā, kuru Kopiena ir paziņojusi PTO, vai

   b) ievedumu apjoms kādā gadā pārsniedz noteiktu daudzumu.

---

24 OV L 67, 10.3.1994., 89. lpp.
25 OV L 349, 31.12.1994., 53. lpp.

Pirmā punkta b) apakšpunktā minēto apjomu nosaka, ņemot vērā tirgus pieejamības iespējas, kuru attiecīgā gadījumā izsaka kā ievedumu procentuālo daļu no atbilstoša vietējā patēriņa trīs iepriekšējos gados.

2. Papildu ievedmuitu nepiemēro, ja ievedumi nevarētu radīt traucējumus Kopienas tirgū, vai gadījumos, kad šīs nodevas piemērošanai varētu būt nesamērīga ietekme, ņemot vērā paredzēto mērķi.

3. Šā panta 1. punkta a) apakšpunkta nolūkiem ievešanas cenas nosaka pēc konkrētā sūtījuma ievešanas *CIF* cenas.

Ievešanas *CIF* cenas pārbauda, salīdzinot tās ar konkrētā produkta reprezentatīvajām cenām pasaules tirgū vai šā produkta cenām Kopienas ievedumu tirgū.

70. pants

Noteikumu atcelšana par ievešanu vai izvešanu pārstrādei

1. Ja Kopienas tirgū ir traucējumi vai iespējams, ka šādi traucējumi varētu rasties, piemērojot noteikumus par ievešanu vai izvešanu pārstrādei, pēc dalībvalstu pieprasījuma vai Komisijas iniciatīvas un saskaņā ar 104. panta 1. punktā minēto procedūru var pieņemt lēmumu pilnībā vai daļēji pārtraukt noteikumu izmantošanu par ievešanu vai izvešanu pārstrādei attiecībā uz produktiem, uz kuriem attiecas šī regula. Ja Komisija saņem dalībvalsts pieprasījumu, tā pieņem attiecīgu lēmumu piecu darbdienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas.

Dalībvalstīm paziņo par šādiem pasākumiem, un tie ir piemērojami nekavējoties.

Pasākumus, par kuriem lēmumu pieņem saskaņā ar šā panta pirmo apakšpunktu, jebkura dalībvalsts var nodot izskatīšanai Padomē piecu darba dienu laikā pēc pasākumu paziņošanas dienas. Padome sanāk bez kavēšanās. Tā ar kvalificētu balsu vairākumu var attiecīgos pasākumus grozīt vai atcelt viena mēneša laikā pēc dienas, kad tie nodoti izskatīšanai Padomē.

2. Tiktāl, cik tas nepieciešams vīna tirgus kopīgās organizācijas pienācīgai darbībai, noteikumu izmantošanu par ievešanu vai izvešanu pārstrādei attiecībā uz produktiem, uz kuriem attiecas šīs regulas darbības joma, Padome var daļēji vai pilnīgi aizliegt, rīkojoties saskaņā ar Līguma 37. panta 2. punktā noteikto procedūru.

71. pants

Īstenošanas noteikumi

Sīki izstrādātus noteikumus šīs nodaļas īstenošanai pieņem saskaņā ar 104. panta 1. punktā minēto procedūru.

IV nodaļa
Noteikumi, kurus piemēro ievedumiem

72. pants
Ievešanas prasības

1. Ja nav noteikts citādi, īpaši nolīgumos, kuri noslēgti atbilstīgi Līguma 300. pantam, noteikumus par cilmes vietu nosaukumiem, ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un marķējumu šīs regulas III sadaļas III un IV nodaļā un šīs regulas 19. panta 2. punktā piemēro produktiem ar KN kodiem 2009 61, 2009 69 un 2204, kuri tiek ievesti Kopienā.

2. Ja nolīgumos, kuri noslēgti atbilstīgi Līguma 300. pantam, nav noteikts citādi, produkti, kuri minēti šā panta 1. punktā, ir ražoti saskaņā ar vīndarības metodēm un ierobežojumiem, ko noteicis *OIV* (Starptautiskais vīnogulāju un vīna birojs) vai kas pieņemti Kopienā saskaņā ar šo regulu un tās īstenošanas noteikumiem.

3. Šā panta 1. punktā minēto produktu ievešana var notikt, uzrādot šādus dokumentus:

   a) sertifikāts, ar kuru apliecina atbilstību 1. un 2. punkta prasībām, ko sastādījusi kompetentā iestāde, kura iekļauta sarakstā, kas izveidots saskaņā ar 104. panta 1. punkta procedūru, valstī, no kuras produktu ieved,

   b) atskaite par analīzi, kuru sastādījusi iestāde vai struktūrvienība, kuru izraudzījusies valsts, no kuras produktu ieved, ja produkts paredzēts tiešam patēriņam pārtikā.

73. pants
Tarifu kvotas

1. Tarifu kvotas tādu produktu ievedumiem, uz kuriem attiecas šī regula, kuras paredzētas nolīgumos, kas noslēgti saskaņā Līguma 300. pantu vai kādu citu Padomes aktu, atver un administrē saskaņā ar 104. panta 1. punktā minēto procedūru.

2. Tarifu kvotas administrē tā, lai netiktu pieļauta attiecīgo uzņēmēju diskriminācija, piemērojot kādu no tālāk minētajām metodēm, šādu metožu kombināciju, vai kādu citu piemērotu metodi:

   a) metode, kuras pamatā ir pieteikumu iesniegšanas hronoloģiskā secība („rindas kārtībā”),

   b) metode, pēc kuras sadale notiek proporcionāli pieprasītajiem daudzumiem pieteikuma iesniegšanas brīdī („vienlaicīgas pārbaudes metode”),

   c) metode, pamatojoties uz tradicionāliem tirdzniecības modeļiem („tradicionālo/jaunpienākušo metode”).

3. Tarifu kvotas administrēšanai pieņemtajā metodē attiecīgā gadījumā pienācīga nozīme ir jāpiešķir piegādes prasībām Kopienas tirgū un nepieciešamībai garantēt tirgus līdzsvaru.

74. pants

Īstenošanas noteikumi

Sīki izstrādātus noteikumus šīs nodaļas īstenošanai pieņem saskaņā ar 104. panta 1. punktā minēto procedūru.

Šādi noteikumi var jo īpaši iekļaut:

a) garantijas attiecībā uz produkta īpašībām, izcelsmes vietu un izcelsmi,

b) tā dokumenta atzīšanu, kuru izmanto a) apakšpunktā minēto garantiju apstiprināšanai.

V SADAĻA
RAŽOŠANAS POTENCIĀLS

I nodaļa
Nelikumīgi stādījumi

75. pants

Nelikumīgi stādījumi, kuri izveidoti pēc 1998. gada 1. septembra

1. Platības, kuras apstādītas ar vīnogulājiem pēc 1998. gada 1. septembra bez atbilstošām stādīšanas tiesībām, ražotāji izar, izmaksas sedzot paši.

2. Pēc izaršanas, kas veikta, ievērojot šā panta 1. punktu, vīnogas un produktus, kas saražoti no vīnogām, kuras audzētas 1. punktā minētajās platībās, drīkst laist apritē tikai destilēšanai. Destilēšanas produktus nedrīkst izmantot, lai gatavotu alkoholu, kura faktiskā spirta tilpumkoncentrācija ir 80 % vai mazāk.

3. Pēc 2008. gada 31. decembra ražotājiem, kuri nepilda šo prasību veikt izaršanu, dalībvalstis piemēro sodu, kuru iedala pēc pārkāpuma smaguma, apjoma un ilguma.

4. Dalībvalstis katru gadu līdz 1. martam paziņo Komisijai, cik lielas platības tikušas apstādītas pēc 1998. gada 1. septembra bez atbilstošām stādīšanas tiesībām, kā arī par to, cik lielas platības ir izartas saskaņā ar šā panta 1. punktu.

5. Pārejas aizliegums veikt jaunus stādījumus, kura termiņš beidzas 2013. gada 13. decembrī, kā noteikts 80. panta 1. punktā, neskar šajā pantā paredzētos pienākumus.

76. pants

Līdz 1998. gada 1. septembrim radītu nelikumīgu stādījumu obligātā legalizācija

1. Ražotāji, veicot attiecīgu maksājumu un ne vēlāk kā 2009. gada 31. decembrī, legalizē platības, kuras apstādītas ar vīnogulājiem līdz 1998. gada 1. septembrim bez atbilstošām stādīšanas tiesībām.

   Pirmo punktu nepiemēro platībām, kuras ir legalizētas saskaņā ar nosacījumiem Regulas (EK) Nr. 1493/1999 2. panta 3. punktā.

2. Šā panta 1. punktā minētā maksājuma summu nosaka dalībvalstis. Tai jābūt vismaz divas reizes lielākai nekā atbilstošu stādīšanas tiesību vidējā vērtība attiecīgajā reģionā.

3. Līdz šā panta 1. punktā prasītajai legalizēšanai vīnogas vai produktus, kuri ražoti no vīnogām, kas audzētas tajā pašā punktā minētajās platībās, drīkst laist apritē tikai destilēšanai. Šādus produktus nedrīkst izmantot, lai ražotu alkoholu, kura faktiskā spirta koncentrācija ir 80 % vai mazāka.

4. Šā panta 1. punktā minētās platības, kuras apstādītas nelikumīgi un kuras saskaņā ar 1. punktu līdz 2009. gada 31. decembrim nav legalizētas, attiecīgie ražotāji izar un izdevumus sedz paši.

   Dalībvalstis nosaka sodu, kuru iedala pēc pārkāpuma smaguma, apjoma un ilguma, un piemēro to ražotājiem, kuri nepilda prasību veikt izaršanu.

5. Dalībvalstis katru gadu līdz 1. martam Komisijai paziņo šādu informāciju:

   a) platības, kuras apstādītas ar vīnogulājiem bez atbilstošām stādīšanas tiesībām līdz 1998. gada 1. septembrim,

   b) platības, kuras saskaņā ar šā panta 1. punktu ir legalizētas, maksājumi, kuri noteikti minētajā punktā, kā arī stādīšanas tiesību vidējā vērtība saskaņā ar šā panta 2. punktu.

   Dalībvalstis 2010. gada 1. martā pirmo reizi Komisijai paziņo informāciju par platībām, kuras izartas saskaņā ar šā panta 4. punkta pirmo apakšpunktu.

6. Pārejas aizliegums veikt jaunus stādījumus, kurš beidzas 2013. gada 13. decembrī, kā noteikts 80. panta 1. punktā, neskar šā panta 3., 4. un 5. punktā noteiktos pienākumus.

77. pants
Destilācija

1. Dalībvalstis pieprasa pierādījumu par destilāciju saskaņā ar 75. panta 2. punktu un 76. panta 3. punktu, proti, pieprasot ražotājiem iesniegt līgumu par destilāciju.

2. Dalībvalstis pārbauda, vai šā panta 1. punktā minētie līgumi par destilāciju pastāv. Ja konstatē neatbilstības, piemēro sodu.

3. Dalībvalstis informē Komisiju par platībām, uz kurām attiecina prasību par destilāciju, un par attiecīgajiem alkohola daudzumiem.

78. pants
Papildu pasākumi

Līdz brīdim, kad šīs regulas 75. panta 1. punkta pirmajā apakšpunktā un 76. panta 1. punkta pirmajā apakšpunktā minētās platības tiek legalizētas, attiecībā uz tām nevar izmantot valsts vai Kopienas atbalsta pasākumu priekšrocības.

79. pants
Īstenošanas noteikumi

Sīki izstrādātus noteikumus šīs nodaļas īstenošanai pieņem saskaņā ar 104. panta 1. punktā minēto procedūru.

Šādi noteikumi var jo īpaši iekļaut:

a) sīkāku informāciju par ziņām, kuras dalībvalstis sniedz paziņojumā, tostarp informāciju par iespējamu budžeta piešķīruma samazinājumu, kā minēts II pielikumā, ja tiek konstatētas neatbilstības,

b) sīkāku informāciju par sodiem, ko dalībvalstis piemēro, ja tiek konstatēts, ka šīs regulas 75., 76. un 77. pantā noteiktie pienākumi nav izpildīti.

II nodaļa
Stādīšanas tiesību pārejas režīms

80. pants
Pārejas aizliegums stādīt vīnogulājus

1. Neskarot 18. pantu un īpaši tā trešo punktu, 18. panta 1. punkta pirmajā daļā minēto klasificētu vīna vīnogu šķirnes vīnogulāju stādīšana līdz 2013. gada 31. decembrim ir aizliegta.

2. Līdz 2013. gada 31. decembrim ir aizliegta arī 18. panta pirmajā 1. punkta pirmajā daļā minēto vīna vīnogulāju šķirņu uzpotēšana to vīna vīnogulāju šķirnēm, kuras nav minētas attiecīgajā pantā.

3. Neskarot 1. un 2. punktu, ir atļauts veikt stādījumus un potēšanu, kā minēts attiecīgajos punktos, ja uz šīm darbībām attiecas:

   a) jaunās stādīšanas tiesības, kā paredzēts 81. pantā,

   b) atkārtotās stādīšanas tiesības, kā paredzēts 82. pantā,

   c) stādīšanas tiesības, kuras piešķir no rezervēm, kā paredzēts 83. un 84. pantā.

4. Šā panta 3. punktā minētās stādīšanas tiesības piešķir, mērot attiecīgo daudzumu hektāros.

5. Līdz 2013. gada 31. decembrim nepiemēro 81. līdz 86. pantu.

81. pants
Jaunās stādīšanas tiesības

1. Dalībvalstis drīkst piešķirt jaunās stādīšanas tiesības ražotājiem attiecībā uz platībām, kuras:

a) paredzētas jauniem stādījumiem, ko veic, ievērojot zemes apvienošanas pasākumus vai pasākumus, kuri attiecas uz obligātajiem pirkumiem sabiedrības interesēs un kas paredzēti saskaņā ar valsts tiesību aktiem,

b) paredzētas eksperimentāliem mērķiem,

c) paredzētas potzaru audzētavām, un

d) no kurām vīns vai vīna produkti paredzēti vienīgi patēriņam vīna ražotāja mājsaimniecībā.

2. Jaunās stādīšanas tiesības drīkst:

a) izmantot tikai ražotājs, kuram tās piešķirtas,

b) izmantot līdz otrā vīna gada beigām pēc tā gada, kurā tiesības piešķirtas,

c) izmantot tikai tiem mērķiem, kuriem tās piešķirtas.

82. pants

Atkārtotās stādīšanas tiesības

1. Dalībvalstis piešķir atkārtotās stādīšanas tiesības tiem ražotājiem, kuri izaruši ar vīnogulājiem apstādītas platības.

Tomēr atkārtotās stādīšanas tiesības nevar piešķirt attiecībā uz platībām, par kurām saskaņā ar III nodaļas noteikumiem ir piešķirta piemaksa par izaršanu.

2. Dalībvalstis var piešķirt atkārtotās stādīšanas tiesības ražotājiem, kuri apņemas izart platību, kas apstādīta ar vīnogulājiem. Tādā gadījumā attiecīgās platības izaršanu veic vēlākais trešā gada beigās, pēc tam, kad ir iestādīti jaunie vīnogulāji, kuru stādīšanai tika piešķirtas atkārtotās stādīšanas tiesības.

3. Piešķirtās atkārtotās stādīšanas tiesības atbilst izartās platības ekvivalentam tīrās ražas izteiksmē.

4. Atkārtotās stādīšanas tiesības izmanto saimniecībā, kurai tās piešķirtas. Dalībvalstis vēlāk var noteikt, ka šādas atkārtotās stādīšanas tiesības drīkst izmantot tikai tajās platībās, kur vīnogulāji iepriekš ir izarti.

5. Atkāpjoties no šā panta 4. punkta, dalībvalsts var pieņemt lēmumu, ka atkārtotās stādīšanas tiesības pilnībā vai daļēji var nodot citai saimniecībai tajā pašā dalībvalstī šādos gadījumos:

a) daļa saimniecības tiek nodota attiecīgajai otrai saimniecībai,

b) platības otrā attiecīgajā saimniecībā ir paredzētas, lai

– ražotu vīnu ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi vai

– kultivētu potzaru audzētavas.

Dalībvalstis gādā, lai pieteikumi par pirmajā punktā atkāpju izmantošanu, kuras paredzētas pirmajā apakšpunktā, neradītu vispārēju ražošanas potenciāla pieauguma

to teritorijā, jo īpaši, ja tiesības nodod no neapūdeņotām platībām uz apūdeņotām platībām.

6. Šā panta 1. līdz 5. punktu *mutatis mutandis* piemēro tādām tiesībām, kas ir līdzvērtīgas atkārtotās stādīšanas tiesībām, kuras piešķirtas saskaņā ar iepriekšējiem Kopienas vai valstu tiesību aktiem.

7. Regulas (EK) Nr. 1493/1999 4. panta 5. punktā minētās atkārtotās stādīšanas tiesības var izmantot minētajā regulā paredzētā termiņā.

83. pants

Stādīšanas tiesību valsts un reģionālā rezerve

1. Lai uzlabotu ražošanas potenciāla vadību, dalībvalstis izveido stādīšanas tiesību valsts vai reģionālo rezervi.

2. Dalībvalstis, kuras ir izveidojušas stādīšanas tiesību valsts vai reģionālo rezervi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1493/1999, šīs rezerves var saglabāt līdz 2013. gada 31. decembrim.

3. Valstu vai reģionālajā stādīšanas tiesību rezervē var iekļaut šādas tiesības, ja vien tās nav jau izmantotas paredzētajā periodā:

   a) jaunās stādīšanas tiesības,

   b) atkārtotās stādīšanas tiesības,

   c) stādīšanas tiesības, kuras piešķir no rezerves.

4. Ražotāji atkārtotās stādīšanas tiesības var nodot valsts vai reģionālajā rezervē. Šādas tiesību nodošanas nosacījumus, nepieciešamības gadījumā paredzot samaksu no valsts līdzekļiem, nosaka dalībvalstis, ņemot vērā pušu leģitīmās intereses.

5. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, dalībvalstis var pieņemt lēmumu neizveidot rezervju sistēmu, ja vien tās var pierādīt, ka visā attiecīgās dalībvalsts teritorijā pastāv efektīva alternatīva sistēma stādīšanas tiesību pārvaldībai. Šādā alternatīvā sistēmā vajadzības gadījumā var atkāpties no attiecīgajiem šīs nodaļas noteikumiem.

   Šā panta pirmo apakšpunktu attiecina arī uz tām dalībvalstīm, kuras izbeidz valsts vai reģionālās rezerves sistēmas darbību atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1493/1999.

84. pants

Stādīšanas tiesības, kuras piešķir no rezervēm

1. Dalībvalstis var piešķirt tiesības no rezervēm:

   a) bez maksas ražotājiem, kuri jaunāki par 40 gadiem, kuriem piemīt atbilstīgā profesionālā prasme un kompetence, kuri pirmo reizi veido vīna ražošanas uzņēmumu un kuri ir šīs saimniecības vadītāji,

   b) par samaksu valsts un — attiecīgā gadījumā — reģionālajos fondos tiem ražotājiem, kuri paredz izmantot vīnogulāju stādīšanas tiesības un kuru saražotajai produkcijai ir nodrošināts noieta tirgus.

Dalībvalstis definē kritērijus, lai noteiktu šā punkta b) apakšpunktā minēto summu, kura varētu mainīties atkarā no plānotā galaprodukta attiecīgajā vīna dārzā, kā arī no atlikušā pārejas perioda termiņa, kurā tiek piemērots 80. panta 1. un 2. punktā noteiktais aizliegums veikt jaunus stādījumus.

2. Ja tiek izmantotas stādīšanas tiesības, ko piešķir no rezervēm, dalībvalstis gādā, lai:

   a) ar vietu, izmantotajām šķirnēm un izmantotajām kultivēšanas metodēm nodrošinātu produkcijas pielāgošanu tirgus pieprasījumam,

   b) attiecīgās ražas būtu tipiskas vidējās ražas reģionā, jo īpaši, ja stādīšanas tiesības neapūdeņotās platībās tiek nodotas izmantošanai apūdeņotās platībās.

3. Ja stādīšanas tiesības, kas piešķirtas no rezerves, netiek izmantotas līdz otrā vīna gada beigām pēc gada, kad tās piešķirtas, tās tiek zaudētas un šādas tiesības atkārtoti iedala rezervē.

4. Stādīšanas tiesības, kuras iekļautas rezervē un kuras netiek piešķirtas līdz piektā vīna gada beigām pēc gada, kad tās piešķirtas, likvidē.

5. Ja dalībvalstī ir izveidota reģionālā rezerve, tad tā drīkst izstrādāt noteikumus, kas ļauj nodot stādīšanas tiesības starp reģionālajām rezervēm. Ja dalībvalstī ir izveidotas gan valsts, gan reģionālās rezerves, dalībvalsts var arī atļaut nodot stādīšanas tiesības no vienas rezerves otrā.

   Tiesību nodošanai var piemērot samazinājuma koeficientu.

85. pants
***De minimis* noteikumi**

Šīs nodaļas noteikumus nepiemēro tajās dalībvalstīs, kur vīna ražošana nepārsniedz 25 000 hektolitrus vīna gadā. Produkcijas apjomu aprēķina, pamatojoties uz vidējo ražošanas daudzumu pēdējos piecos vīna gados.

86. pants
Stingrāki valstu noteikumi

Dalībvalstis drīkst pieņemt stingrākus valsts noteikumus par jaunu stādīšanas tiesību vai atkārtotās stādīšanas tiesību piešķiršanu. Tās var prasīt, lai attiecīgajiem iesniegumiem un informācijai būtu pievienota papildu informācija, kura nepieciešama, lai uzraudzītu ražošanas potenciāla attīstību.

87. pants
Īstenošanas noteikumi

Sīki izstrādātus noteikumus šīs nodaļas īstenošanai pieņem saskaņā ar 104. panta 1. punktā minēto procedūru.

Šādi noteikumi jo īpaši var būt attiecināmi uz:

a) nosacījumiem, lai izvairītos no pārmērīgiem administratīviem maksājumiem, piemērojot šajā nodaļā paredzētos noteikumus,

b) vīnogulāju līdzāspastāvēšanu saskaņā ar 82. panta 2. punktu,

c) šīs regulas 84. panta 5. punktā minētā samazinājuma koeficienta piemērošanu.

III nodaļa
Izaršanas shēma

88. pants
Piemērošanas joma un definīcija

1. Šajā nodaļā izklāstīti nosacījumi, kurus izpildot, vīnogu audzētāji saņem piemaksu par vīnogulāju izaršanu (turpmāk tekstā — „izaršanas piemaksa").

2. Šajā nodaļā ar jēdzienu „izaršana" saprot pilnīgu visu vīnogulāju iznīcināšanu uz zemes gabala, kas apstādīts ar vīnogulājiem.

89. pants
Shēmas darbības ilgums

Izaršanas shēmu piemēro līdz 2012./2013. vīna gada beigām.

90. pants
Atbilstības nosacījumi

Izaršanas piemaksu var piešķirt tikai gadījumā, ja attiecīgā platība atbilst šādiem nosacījumiem:

a) par to nav saņemts Kopienas atbalsts pārstrukturēšanai un konversijai pēdējo 10 vīna gadu laikā pirms izaršanas,

b) par to nav saņemts Kopienas atbalsts kāda cita tirgus kopējās organizācijas ietvaros pēdējo piecu vīna gadu laikā pirms izaršanas,

c) tā ir apstrādāta,

d) tā nav mazāka par 0,1 hektāru,

e) tā nav apstādīta, pārkāpjot kādu no piemērojamiem Kopienas vai valsts noteikumiem,

f) tā ir apstādīta ar kādu no vīna vīnogu šķirnēm, kuras attiecīgajā dalībvalstī klasificētas saskaņā ar 18. panta 1. punkta pirmo daļu.

Neskarot e) apakšpunktu, par platībām, kuras legalizētas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1493/1999 2. panta 3. punktu un šīs regulas 76. panta 1. punktu, var saņemt izaršanas piemaksu.

91. pants

Izaršanas piemaksas summa

1. Piešķiramo izaršanas piemaksas apjomu nosaka saskaņā ar 104. panta 1. punktā minēto procedūru.

2. Konkrēto izaršanas piemaksas summu nosaka dalībvalsts šā panta 1. punktā minētajā apjomā, balstoties uz ražām, kādas vēsturiski fiksētas attiecīgajā saimniecībā.

92. pants

Procedūra un budžets

1. Lai saņemtu izaršanas piemaksu, ieinteresētie ražotāji iesniedz pieteikumu attiecīgajā dalībvalsts iestādē ne vēlāk kā katra gada 30. septembrī.

2. Dalībvalstu iestādes apstrādā derīgos pieteikumus un ik gadu līdz 15. oktobrim paziņo Komisijai platības kopējo lielumu un summas atbilstīgi pieteikumiem, sadalot datus pēc reģiona un ražas kategorijām.

3. Šīs regulas VII pielikumā ir noteikts shēmas maksimālais gada budžets.

4. Katru gadu līdz 15. novembrim saskaņā ar 104. panta 1. punktā minēto procedūru tiek noteikta vienota daļa procentos, ko var piešķirt attiecībā uz paziņotajām summām, ja kopējais budžets, kuru dalībvalstis paziņo Komisijai, pārsniedz pieejamos budžeta līdzekļus.

5. Katru gadu līdz 15. janvārim dalībvalstis pieņem šādus pieteikumus:

   a) ja Komisija nav noteikusi 4. punktā minēto procentuālo apjomu, — par platībām, par kurām kā par veselumu iesniegts atbilstošs pieteikums, vai

   b) ja 4. punktā minētais procentuālais apjoms tiek piemērots, — par platības daļu, kuru aprēķina, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem.

   Dalībvalstis līdz 30. janvārim katru gadu paziņo Komisijai par pieņemtajiem pieteikumiem, sadalot datus pēc reģiona un ražas kategorijām, kā arī kopējo samaksāto izaršanas piemaksu summu, sadalot datus pēc reģioniem.

6. Par katru iepriekšējo vīna gadu dalībvalstis līdz 15. septembrim katru gadu Komisijai paziņo šādu informāciju:

   a) izartās platības, sadalot tās pēc reģiona un ražas kategorijas,

   b) izaršanas piemaksu kopējā summa, sadalot datus pēc reģiona, kurā tās izmaksātas.

93. pants

Savstarpējā atbilstība

Lauksaimniekiem, kuriem konstatē, ka tie savā saimniecībā piecu gadu laikā, kopš veikts izaršanas piemaksas maksājums, nav ievērojuši likumā noteiktās pārvaldības prasības un labus lauksaimniecības un vides apstākļus, kas minēti Regulas (EK) No 1782/2003 3.–7. pantā,

maksājuma apjomu, ja neatbilstību ir izraisījusi darbība vai nolaidība, kas tieši inkriminējamas lauksaimniekam, daļēji vai pilnīgi samazina vai anulē atkarībā no pārkāpuma smaguma, apjoma, ilguma un biežuma, un lauksaimniekam attiecīgajā gadījumā var likt atlīdzināt saskaņā ar minētajos noteikumos izklāstītajiem nosacījumiem.

Noteikumus par to, vai attiecīgās dalībvalsts atbalsta samazinājums vai atmaksa jāveic pilnībā vai daļēji, nosaka saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 144. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

94. pants
Atbrīvojumi

1. Dalībvalsts var pieņemt lēmumu noraidīt visus turpmākos pieteikumus, kuri minēti 92. panta 1. punktā, ja kopējā izartā platība tās teritorijā sasniedz 10 % no platības, kura apstādīta ar vīnogulājiem, atbilstīgi šīs regulas VIII pielikumā minētajam.

2. Dalībvalstis var noteikt, ka izaršanas shēmu neattiecina uz vīnogulāju platībām kalnos un stāvās nogāzēs, atbilstīgi nosacījumiem, kurus paredz saskaņā ar 104. panta 1. punktā minēto procedūru.

3. Dalībvalstis var noteikt platības, uz kurām neattiecina izaršanas shēmu, ja shēmas piemērošana nebūtu savietojama ar vides aizsardzības apsvērumiem. Ja šādu apsvērumu dēļ uz noteiktām platībām izaršanas shēmu neattiecina, to platība nedrīkst pārsniegt 2 % no kopējās platības, kura ir apstādīta ar vīnogulājiem, atbilstīgi šīs regulas VIII pielikumā minētajam.

4. Ja dalībvalsts pieņem lēmumu izmantot iespēju, kura paredzēta šā panta 2. un 3. punktā, tā līdz 1. augustam katru gadu un pirmo reizi 2008. gada 1. augustā Komisijai paziņo šādu informāciju par izaršanas pasākumiem, kuri tiks īstenoti:

   a) platības, uz kurām neattiecina prasību par izaršanu,

   b) attiecīgs pamatojums saskaņā ar 2. un 3. punktu.

5. Dalībvalstis paredz, ka ražotājiem platības, kurām atbilstīgi nosacījumiem 2. un 3. punktā nepiemēro uzaršanas prasību, ir dodama priekšroka attiecībā uz tādu atbalsta pasākumu izmantošanu, kas paredzēti ar šo regulu, jo īpaši, attiecīgā gadījumā uz pārstrukturēšanas un konversijas pasākumiem saskaņā ar atbalsta programmām un lauku attīstības pasākumiem.

95. pants
Vienreizējā maksājuma shēma

1. Lauksaimniekiem, kuri piedalās izaršanas shēmā, attiecībā uz konkrētajām platībām ir tiesības uz maksājumu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 III sadaļas 3. nodaļu.

2. Dalībvalstis nosaka, kā ir šā panta 1. punktā minēto tiesību uz maksājumu summa par platību izaršanu, kuras apstādītas ar vīnogulājiem, kā prasīts šajā nodaļā, pamatojoties uz tiesību uz maksājumu vidējo vērtību attiecīgajā reģionā; šī cena nedrīkst pārsniegt EUR 350/ha.

Līdz 2012./2013. vīna gada beigām dalībvalstis katru gadu līdz 15. septembrim paziņo Komisijai vidējo vienreizējo maksājumu reģionā, kas izmantots, lai noteiktu tiesības uz maksājumu.

96. pants
***De minimis* noteikumi**

Šīs nodaļas noteikumus nepiemēro tajās dalībvalstīs, kur vīna ražošana nepārsniedz 25 000 hektolitrus vīna gadā. Produkcijas apjomu aprēķina, pamatojoties uz vidējo ražošanas daudzumu pēdējos piecos vīna gados.

97. pants
Papildu atbalsts no valsts

Dalībvalstis var piešķirt papildu atbalstu par izaršanu no valsts līdzekļiem līdztekus jau piešķirtajām izaršanas piemaksām.

98. pants
Īstenošanas noteikumi

Sīki izstrādātus noteikumus šīs nodaļas īstenošanai pieņem saskaņā ar 104. panta 1. punktā minēto procedūru.

Šādi noteikumi var jo īpaši iekļaut:

a) nosacījumus par piemaksas apjomu un līmeni atbilstīgi 91. pantā minētajam,

b) sīki izstrādātus noteikumus par savstarpējo atbilstību,

c) atbrīvojuma kritērijus atbilstīgi 94. pantā minētajam,

d) dalībvalstu prasības par ziņošanu attiecībā uz izaršanas shēmas īstenošanu, tostarp informāciju par sodu piemērošanu gadījumā, ja ziņojumu iesniegšana kavējas, un informāciju, kuru dalībvalstis sniedz ražotājiem par shēmas pieejamību,

e) prasības par ziņojumu sniegšanu attiecībā uz papildu atbalstu no valsts,

f) maksājumu termiņus.

VI SADAĻA
VISPĀRĒJI NOTEIKUMI

99. pants
Vīna dārzu reģistrs

Dalībvalstis uztur vīna dārzu reģistru, tajā iekļaujot atjauninātu informāciju par ražošanas potenciālu.

100. pants
Uzskaite

Dalībvalsts, pamatojoties uz šīs regulas 99. pantā minētā reģistra datiem, katru gadu līdz 1. maijam nosūta Komisijai atjauninātu informāciju par ražošanas potenciālu.

101. pants
Vīna dārzu reģistra un uzskaites ilgums

Saskaņā ar 104. panta 1. punktā minēto procedūru var pieņemt lēmumu, ka pēc 2014. gada 1. janvāra 99. un 100. panta piemērošanu pārtrauc.

102. pants
Obligātie paziņojumi

1. Vīna ražošanai paredzēto vīnogu ražotāji un vīnogu misas un vīna ražotāji katru gadu valstu kompetentajām iestādēm paziņo daudzumus, kas iegūti no pēdējās ražas.

2. Dalībvalstis var arī pieprasīt, lai vīna ražošanai paredzēto vīnogu tirgotāji katru gadu paziņo daudzumus, kas pārdoti no pēdējās ražas.

3. Vīna misas un vīna ražotāji un tirgotāji, izņemot mazumtirgotājus, valsts kompetentajai iestādei katru gadu paziņo par saviem vīna misas un vīna krājumiem gan no kārtējā gada ražas, gan iepriekšējo gadu ražas. No trešām valstīm ievestu vīna misu un vīnu uzrāda atsevišķi.

103. pants
Pavaddokumenti un reģistrs

1. Produktus, uz kuriem attiecas šī regula, drīkst laist apgrozībā Kopienā tikai ar oficiāli apliecinātu pavaddokumentu.

2. Fiziskas vai juridiskas personas vai personu grupas, kuru rīcībā produkti, uz kuriem attiecas šī regula, veicot uzņēmējdarbību, jo īpaši ražotāji, pudeļu pildītāji un pārstrādātāji, kā arī tirgotāji, kurus nosaka saskaņā ar 104. panta 1. punktā minēto procedūru, izdara ierakstus preču ievešanas un izvešanas reģistros par šiem produktiem.

104. pants
Pārvaldības komitejas procedūra

1. Ja vien nav paredzēts citādi, gadījumā, kad atbilstīgi šai regulai kompetence tiek nodota Komisijai, tai palīdz pārvaldības komiteja.

   Piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu.

   Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā paredzētais termiņš ir viens mēnesis.

2. Komiteja pieņem savu reglamentu.

105. pants

Finanšu resursi

Pasākumi, kuri paredzēti II sadaļas I nodaļā un V sadaļas III nodaļā uzskatāmi par intervences pasākumiem, kas ir paredzēti, lai stabilizētu lauksaimniecības tirgu, kā minēts Regulas (EK) Nr. 1290/2005 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā, izņemot pasākumus, kas minēti šīs regulas 95. pantā, kurus uzskata par tiešajiem maksājumiem lauksaimniekiem atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1290/2005 3. panta 1. punkta c) apakšpunktam.

106. pants

Informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm un Komisiju

1. Dalībvalstis un Komisija savstarpēji sniedz visu nepieciešamo informāciju šīs regulas piemērošanai, jo īpaši tirgus uzraudzībai un analīzei, kā arī — lai nodrošinātu atbilstību starptautiskām saistībām attiecībā uz produktiem, uz kuriem attiecas šī regula.

2. Sīki izstrādāti noteikumi tiks pieņemti saskaņā ar 104. panta 1. punktā minēto procedūru, lai noteiktu, kāda informācija ir nepieciešama šā panta 1. punkta piemērošanai, kā arī lai noteiktu formu, saturu, laika plānojumu, termiņus un nosacījumus attiecībā uz informācijas nodošanu vai to, kā informāciju un dokumentus dara pieejamus.

107. pants

Uzraudzība

Lai piemērotu šo regulu, dalībvalstis gādā par administrācijas un kontroles procedūras savietojamamību ar integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu (IAKS) attiecībā uz šādiem elementiem:

a) elektroniska datu bāze,

b) identifikācijas sistēma lauksaimniecībā izmantojamās zemes gabaliem, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1782/2003 20. panta 1. punktā,

c) administratīvās pārbaudes.

Šīs procedūras bez sarežģījumiem vai problēmām ļaus nodrošināt kopēju datu apmaiņu ar IAKS.

108. pants

Kontroles, administratīvi sodi un attiecīgu ziņojumu sniegšana

Saskaņā ar 104. panta 1. punktā minēto procedūru ir jāpieņem:

a) noteikumi par administratīvajām un fiziskajām kontrolēm, kuras dalībvalstīm ir jāveic, lai pārbaudītu, kā tiek ievēroti pienākumi, kas izriet no šīs regulas piemērošanas,

b) administratīvo sodu sistēma, kuru piemēro, kad tiek konstatēta neatbilstība, kas rodas šīs regulas piemērošanas gaitā, attiecīgi ņemot vērā konstatētā pārkāpuma smagumu, apjomu, ilgumu un biežumu,

c) noteikumi attiecībā uz tādu maksājumu atgūšanu, kuru saņemšana nav bijusi pamatota, piemērojot šo regulu,

d) noteikumi attiecībā uz ziņojumu sniegšanu par veiktajām kontrolēm un to rezultātiem.

109. pants
Atbildīgo valsts iestāžu izraudzīšana

1. Dalībvalstis izraugās vienu vai vairākas iestādes, kuras atbild par Kopienas noteikumu vīna nozarē ievērošanu. Dalībvalstis izraugās laboratorijas, kuras ir pilnvarotas veikt oficiālas analīzes vīna nozarē. Izraudzītajām laboratorijām ir jāatbilst vispārīgajiem kritērijiem par pārbaudes laboratoriju darbību saskaņā ar ISO/IEC 17025.

2. Dalībvalstis Komisijai dara zināmus 1. punktā minēto iestāžu un laboratoriju nosaukumus un adreses. Komisija dara šo informāciju publiski pieejamu.

110. pants
Īstenošanas noteikumi

Sīki izstrādātus noteikumus šīs sadaļas īstenošanai pieņem saskaņā ar 104. panta 1. punktā minēto procedūru.

Šādi noteikumi var jo īpaši iekļaut:

a) sīkāku informāciju par vīna dārzu reģistru, kas minēts 99. pantā, un jo īpaši par reģistra izmantošanu uzraudzībā un ražošanas potenciāla kontrolē,

b) sīkāku informāciju par vīna dārzu uzskaiti, kas minēta 100. pantā, un jo īpaši par tās izmantošanu uzraudzībā un ražošanas potenciāla kontrolē,

c) sīkāku informāciju par platību mērījumiem,

d) sankcijas gadījumā, ja tiek konstatēta neatbilstība ziņojumu sniegšanas prasībām,

e) informāciju par obligātajiem paziņojumiem, kas prasīti 102. pantā,

f) pavaddokumentus un reģistru, kas minēti 103. pantā.

VII SADAĻA
PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

I nodaļa
Grozījumi

111. pants
Grozījumi Regulā (EK) Nr. 2702/1999

Regulas (EK) Nr. 2702/1999 2. pantā d) punktu aizstāj ar šādu tekstu:

„d) informatīvas kampaņas par Kopienas sistēmu attiecībā uz vīnu ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, vīniem ar norādi par vīna vīnogu šķirni un stipriem alkoholiskiem dzērieniem ar aizsargātu ģeogrāfiskas izcelsmes norādi vai aizsargātu tradicionālo norādi".

112. pants
Grozījumi Regulā (EK) Nr. 2826/2000

Regulu (EK) Nr. 2826/2000 groza šādi.

1) Regulas 2. panta d) punktu aizstāj ar šādu tekstu:

„d) informācijas pasākumus par Kopienas sistēmu attiecībā uz vīnu ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, vīniem ar vīna vīnogu šķirnes norādi un stipriem alkoholiskiem dzērieniem ar aizsargātu ģeogrāfiskas izcelsmes norādi vai aizsargātu tradicionālo norādi un informācijas pasākumus par vēlamo piesardzību, lietojot alkoholiskos dzērienus, un iespējamām briesmām, kas saistītas ar nekontrolētu alkohola patēriņu".

2) Regulas 3. panta e) punktu aizstāj ar šādu tekstu:

„e) vēlamību sniegt informāciju par Kopienas sistēmu attiecībā uz vīnu ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, vīniem ar vīna vīnogu šķirnes norādi, stipriem alkoholiskiem dzērieniem ar ģeogrāfiskas izcelsmes norādi vai aizsargātu tradicionālo norādi un nepieciešamību informēt par vēlamo piesardzību, lietojot alkoholiskos dzērienus un iespējamām briesmām, kas saistītas ar nekontrolētu alkohola patēriņu".

3) Regulas 9. panta 2. punktam pievieno šādu daļu:

„Procentuālā daļa, kas norādīta pirmajā punktā, ir 60 % pasākumiem, kas saistīti ar informāciju par vēlamo piesardzību, lietojot alkoholiskos dzērienus un par iespējamām briesmām, kas saistītas ar nekontrolētu alkohola patēriņu."

113. pants
Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1782/2003

Regulu (EK) Nr. 1782/2003 groza šādi.

1) Regulas 33. panta 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu tekstu:

„a) viņiem ir piešķirts maksājums 38. pantā minētajā pārskata periodā saistībā ar vismaz vienu no VI pielikumā paredzētajām atbalsta shēmām, vai – attiecībā uz olīveļļu — tirdzniecības gados, kas minēti 37. panta 1. punkta otrajā daļā, vai – attiecībā uz cukurbietēm, cukurniedrēm un cigoriņiem —, ja viņi ir izmantojuši tirgus atbalstu pārskata periodā, kas minēts VII pielikuma K punktā, vai — attiecībā uz banāniem — ja viņi ir saņēmuši kompensāciju par zaudētiem ienākumiem pārskata periodā, kas minēts VII pielikuma L punktā, vai — attiecībā uz augļiem un dārzeņiem — ja tie bijuši augļu un dārzeņu produktu ražotāji, pārskata periodā, ko dalībvalstis piemēro attiecībā uz šiem produktiem atbilstīgi VII pielikuma M punktam, vai — attiecībā uz vīnu — ja ir saņemtas tiesības uz maksājumu saskaņā ar 96. panta 1. punktu Padomes Regulā (EK) Nr. […]*.

* OV L [...], …, [...]. lpp.”

2) Regulas 37. panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

„Vīnam pamatsummu aprēķina un pielāgo atbilstīgi VII pielikuma N punktam.”

3) Regulas 41. pantam pievieno šādu 1.*b* punktu:

„1.*b*) Attiecībā uz vīnu un, ņemot vērā jaunākos pieejamos datus, kurus dalībvalstis sniegušas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. [...] 92. panta 5. punktu, Komisija saskaņā ar šīs regulas 144. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem lēmumu par valstī maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas noteikts šīs regulas VIII pielikumā.”

4) Regulas 43. panta 2. punktā pēc a*c*) punkta iestarpina šādu punktu:

„a*d*) attiecībā uz vīnu hektāru skaitu aprēķina saskaņā ar VII pielikuma N punktu”.

5) Regulas 44. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

„2. „Hektārs, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu” ir jebkura saimniecības lauksaimniecības platība, ko aizņem aramzeme un pastāvīgās ganības, izņemot zemes, uz kurām ir meži vai kuras izmanto ar lauksaimniecību nesaistītām darbībām.”

6) Regulas 51. pantu aizstāj ar šādu tekstu:

„51. pants
Zemes lauksaimnieciska izmantošana

Lauksaimnieki var izmantot saskaņā ar 44. panta 3. punktu deklarētu zemes gabalus visāda veida lauksaimnieciskai darbībai.”

7) Regulas 71. panta c) punktam pievieno šādu punktu:

„Attiecībā uz vīnu un, ņemot vērā jaunākos pieejamos datus, kurus dalībvalstis sniegušas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. [...] 92. panta 5. punktu, Komisija saskaņā ar šīs regulas 144. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem lēmumu par valstī maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas noteikts šīs regulas VIIIa pielikumā.”

8) Regulas 145. pantā pēc d) punkta d) apakšpunkta iestarpina šādu punktu:

„d) e) sīki izstrādāti noteikumi par to, ka vienreizējā maksājuma shēmā iekļauj atbalstu par vīnu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. […]”.

9) Regulas IV pielikuma otrajā slejā pēdējo ievilkumu aizstāj ar šādu tekstu:

„– Olīvu audžu un vīnogulāju uzturēšana labā veģetācijas stāvoklī”.

10) Regulas VII pielikumā pēc M punkta ievieto šādu N punktu:

„N. Vīns

Hektāru skaitam jābūt vienādam ar to hektāru skaitu, kas izarti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. […] V sadaļas III nodaļu.

Tiesību uz maksājumu pamatsumma, ko piešķir katram lauksaimniekam saskaņā ar Regulā (EK) Nr. […] paredzēto izaršanas shēmu, ir vienāda ar rezultātu, kas iegūts, reizinot izarto hektāru skaitu ar atbilstoša reģiona maksājuma tiesību vidējo vērtību reģionā. Tomēr maksājamā summa nekādā gadījumā nedrīkst pārsniegt EUR 350/ha.”

114. pants
Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1290/2005

Regulas (EK) Nr. 1290/2005 12. panta 2. punktu aizstāj ar šādu tekstu.

„2. Komisija nosaka summas, kuras saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 10. panta 2. punktu, 143.*d* un 143.*e* pantu, Padomes Regulas (EK) Nr. 387/2007 4. panta 1. punktu un Padomes Regulas (EK) Nr. [...] 17. panta 2. punktu un tiek darītas pieejamas ELFLA.”

II nodaļa
Pārejas un nobeiguma noteikumi

115. pants
Pārejas noteikumi

Ievērojot 104. panta 1. punktā minēto procedūru, var pieņemt pasākumus šādā nolūkā:

a) veicināt pāreju no pasākumiem, kuri paredzēti Regulā (EK) Nr. 1493/1999 uz tiem, kas paredzēti šajā regulā,

b) nepieciešamības gadījumā atrisināt īpašus praktiskus jautājumus. Veicot šādus pasākumus, drīkst atkāpties no dažiem šīs regulas noteikumiem, sniedzot pienācīgu pamatojumu.

116. pants

Valsts atbalsta noteikumu piemērojamība

Izņemot gadījumus, kad šajā regulā ir paredzēts citādi, un jo īpaši izņemot papildu atbalstu no valsts, kas minēts 97. pantā, Līguma 87., 88. un 89. pantu piemēro to produktu ražošanai un tirdzniecībai, uz kuriem attiecas šī regula.

117. pants

Atcelšana

Ar šo atceļ Regulu (EK) Nr. 1493/1999. Tomēr šādi minētajā regulā paredzēti pasākumi tiek piemēroti arī turpmāk attiecībā uz 2008./2009. vīna gadu tiktāl, cik pasākumi, kas atļauti atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1493/1999, ir sākti vai kurus ražotāji ir uzņēmušies veikt pirms spēkā ir stājusies šī regula:

a) pasākumi, kuri paredzēti II sadaļas II un III nodaļā (atsacīšanās piemaksas un pārstrukturēšana un konversija),

b) pasākumi, kuri paredzēti III sadaļā (tirgus mehānismi),

c) pasākumi, kuri paredzēti VII sadaļas 63. pantā (eksporta kompensācijas).

118. pants

Stāšanas spēkā un piemērojamība

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

To piemēro no 2008. gada 1. augusta, izņemot 5. līdz 8. pantu, kurus piemēro no 2008. gada 30. aprīļa.

Regulas V sadaļas II nodaļu piemēro līdz 2013. gada 31. decembrim.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē […]

Komisijas vārdā
Komisijas loceklis —

I PIELIKUMS

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas.

Vispārīgi

1. **„Vīna gads”** ir to produktu ražošanas gads, uz ko attiecas šī regula. Tas sākas katra gada 1. augustā un beidzas nākamā gada 31. jūlijā.

Saistībā ar vīnogulājiem

2. „**Izaršana**” nozīmē pilnīgu visu vīnogulāju iznīcināšanu uz zemes gabala, kas apstādīts ar vīnogulājiem.

3. **„Stādīšana”** nozīmē uzpotētu vai neuzpotētu vīnogulāja augu vai vīnogulāja auga daļu pastāvīgu iesakņošanu, lai ražotu vīnogas vai izveidotu potzaru audzētavu.

4. **„Uzpotēšana”** nozīmē vīnogulāja potēšanu, kuram iepriekš jau ir veikta potēšana.

Saistībā ar ražošanu

5. **„Svaigas vīnogas”** ir gatavi vai pat mazliet sažuvuši vīnogulāja augļi, kurus izmanto vīna gatavošanā, kurus var izspiest vai sapresēt ar līdzekļiem, kuri pieejami parastā vīna pagrabā, un kuri var spontāni radīt alkoholisku fermentāciju.

6. „**Svaiga vīnogu misa, kuras fermentācijas process ir apturēts, pievienojot spirtu**” ir produkts, kuram ir šādas īpašības:

   a) tā faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 12 % un nav lielāka par 15 %,

   b) tas ir iegūts, pievienojot nefermentētai vīnogu misai, kuras dabiskā spirta tilpumkoncetrācija nav mazāka par 8,5 % un kas ir iegūta tikai no tām vīnogulāju šķirnēm, kuras minētas 18. panta 1. punkta pirmajā daļā,

      – neitrālu vīnogu izcelsmes spirtu, ieskaitot spirtu, ko iegūst, destilējot žāvētas vīnogas, un kam faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 95 %,

      – vai nerektificētu produktu, ko iegūst, destilējot vīnu, un kam faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 52 % un nav lielāka par 80 %.

7. **„Vīnogu sula”** ir nefermentēts, bet fermentējams šķidrs produkts, kuru:

   a) iegūst pienācīgas apstrādes rezultātā, padarot to derīgu lietošanai pārtikā tādu, kāds tas ir,

   b) iegūst no svaigām vīnogām vai vīnogu misas, vai atjaunojot. Gadījumā, ja tas iegūts atjaunojot, tas ir jāatjauno tikai no koncentrētas vīnogu misas vai koncentrētas vīnogu sulas.

   Vīnogu sulai pieļaujamā faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nedrīkst pārsniegt 1 %.

8. **„Koncentrēta vīnogu sula”** ir nekaramelizēta vīnogu sula, ko iegūst, daļēji dehidrējot vīnogu sulu, izdarot to ar jebkuru atļautu metodi, izņemot tiešu karsēšanu, tādā veidā, lai cipars, ko uzrāda refraktometrs, kuru izmanto saskaņā ar metodi, kas vēl jāparedz, 20° C temperatūrā nebūtu mazāks kā 50,9 %.

   Koncentrētai vīnogu sulai pieļaujamā faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nedrīkst pārsniegt 1 %.

9. **„Vīna nogulsnes”** ir:

   a) atliekas, kas uzkrājas traukos, kuros atrodas vīns pēc fermentācijas, glabāšanas laikā vai pēc atļautas apstrādes,

   b) atliekas, ko iegūst filtrējot vai izgulsnējot centrifūgā a) punktā minēto produktu,

   c) atliekas, kas uzkrājas traukos, kuros atrodas vīnogu misa uzglabāšanas laikā vai pēc atļautas apstrādes,

   d) atliekas, ko iegūst filtrējot vai izgulsnējot centrifūgā c) punktā minēto produktu.

10. **„Vīnogu izspaidas”** ir fermentētas vai nefermentētas atliekas, kas paliek pēc svaigu vīnogu izspiešanas.

11. **„Pikets” [čagu ekstrakta vīns]** ir produkts, kuru iegūst šādi:

   a) fermentējot neapstrādātas vīnogu izspaidas, kas izmērcētas ūdenī,

   b) ekstrahējot fermentētas vīnogu izspaidas ar ūdeni.

12. „**Vīns, kas stiprināts destilācijai**” ir produkts, kuram ir šādas īpašības:

   a) faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 18 % un nav lielāka par 24 %,

   b) tas ir iegūts, tikai pievienojot vīnam, kurš nesatur atlieku cukuru, nerektificētu produktu, kas iegūts destilējot vīnu, un kam maksimālā faktiskā spirta tilpumkoncentrācija ir 86 %,

   c) kam maksimālais gaistošais skābums, kuru izsaka kā etiķskābi, ir 1,5 grami litrā.

Spirta koncentrācija

13. **„Faktiskā spirta tilpumkoncentrācija”** ir tīrā spirta tilpumu vienību skaits, ko 20° C temperatūrā satur 100 tilpuma vienības produkta minētajā temperatūrā.

14. **„Potenciālā spirta tilpumkoncentrācija”** ir tīrā spirta tilpuma vienību skaits 20° C temperatūrā, ko var saražot, pilnībā fermentējot cukurus, kurus satur 100 tilpuma vienības produkta šādā temperatūrā.

15. **„Kopējā spirta tilpumkoncentrācija”** ir faktiskās un potenciālās spirta tilpumkoncentrācijas summa.

16. **„Dabiskā spirta tilpumkoncentrācija”** ir kopējā spirta tilpumkoncentrācija produktā pirms jebkādas bagātināšanas.

17. **„Faktiskā spirta masas koncentrācija”** ir tīrā spirta kilogramu skaits 100 kg produkta.

18. **„Potenciālā spirta masas koncentrācija”** ir tīrā spirta kilogramu skaits, ko var saražot, pilnībā fermentējot cukurus, kurus satur 100 kilogrami produkta.

19. **„Kopējā spirta masas koncentrācija”** ir faktiskās un potenciālās spirta masas koncentrācijas summa.

II PIELIKUMS

Budžets atbalsta programmām un obligātā daļa veicināšanas pasākumiem atbilstīgi 8. panta 1. punktam un 9. panta 5. punktam

(tūkstošos EUR)

Budžeta gads	2009		2010		2011		2012		2013		2014		no 2015. g.	
	Kopā	Veicināšanai	Kopā	Veicināšanai	Kopā	Veicināšanai	Kopā	Veicināšanai	Kopā	Veicināšanai	Kopā	Veicināšanai	Kopā	Veicināšanai
BG	13 018	2839	17 874	2839	17 510	2839	17 631	2839	17 389	2839	17 348	2839	17 206	2839
CZ	1672	471	2245	471	2202	471	2217	471	2188	471	2183	471	2166	471
DE	19 116	4692	25 998	4692	25 482	4692	25 654	4692	25 310	4692	25 253	4692	25 052	4692
EL	11 246	2395	15 468	2395	15 152	2395	15 257	2395	15 046	2395	15 011	2395	14 888	2395
ES	191 998	32 276	268 234	32 276	263 721	32 276	266 194	32 276	262 992	32 276	262 942	32 276	260 735	32 276
FR	153 191	31 946	211 042	31 946	206 703	31 946	208 149	31 946	205 257	31 946	204 774	31 946	203 087	31 946
IT	164 385	29 063	228 966	29 063	224 789	29 063	226 717	29 063	223 826	29 063	223 612	29 063	221 737	29 063
CY	1506	289	2086	289	2043	289	2057	289	2028	289	2023	289	2006	289
LU	287	65	393	65	385	65	387	65	382	65	381	65	378	65
HU	12 432	2659	17 095	2659	16 745	2659	16 862	2659	16 628	2659	16 590	2659	16 454	2659
MT	141	37	191	37	188	37	189	37	186	37	186	37	184	37
AT	6711	1604	9147	1604	8965	1604	9026	1604	8904	1604	8883	1604	8812	1604
PT	31 504	6294	43 532	6294	42 630	6294	42 930	6294	42 329	6294	42 229	6294	41 878	6294
RO	22 894	4329	31 752	4329	31 107	4329	31 338	4329	30 905	4329	30 840	4329	30 582	4329
SI	2259	557	3071	557	3010	557	3030	557	2990	557	2983	557	2959	557
SK	1497	465	1989	465	1953	465	1965	465	1940	465	1936	465	1922	465
UK	133	19	187	19	183	19	184	19	182	19	181	19	180	19

III PIELIKUMS

Budžeta piešķīrums lauku attīstības pasākumiem

(minēts 17. panta 3. punktā)

(tūkstošos EUR)

Budžeta gads	2009	2010	2011	2012	2013	no 2014. gada
BG	2024	3035	5059	6071	7083	8094
CZ	239	358	597	716	836	955
DE	2 868	4301	7169	8603	10 037	11 470
EL	1759	2639	4399	5278	6 158	7038
ES	30 361	45 542	75 903	91 084	106 264	121 445
FR	24 104	36 157	60 261	72 313	84 366	96 418
IT	26 132	39 198	65 331	78 397	91 463	104 529
CY	242	363	605	726	847	967
LU	44	66	110	132	154	176
HU	1943	2914	4857	5829	6 800	7772
MT	21	31	52	62	73	83
AT	1015	1523	2538	3046	3 554	4061
PT	5012	7518	12 529	15 035	17 541	20 047
RO	3668	5503	9171	11 005	12 839	14 673
SI	338	508	846	1015	1184	1353
SK	205	308	513	616	718	821
UK	23	34	56	68	79	90

IV PIELIKUMS

Vīnkopības produktu kategorijas

1. Vīns

Vīns ir produkts, ko iegūst tikai pilnībā vai daļēji alkoholiski fermentējot svaigas, saspiestas vai nesaspiestas vīnogas vai vīnogu misu.

Vīnam —

a) vai nu piemērojot, vai nepiemērojot procesus, kas precizēti V pielikuma B punktā, faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 8,5 %, ja vīns iegūts tikai no vīnogām, kuras ievāktas vīnogu audzēšanas A un B zonā saskaņā ar IX pielikumu, un nav mazāka par 9 %, ja tās ievāktas citās vīnogu audzēšanas zonās,

b) atkāpjoties no citādi piemērojamās minimālās faktiskās spirta tilpumkoncentrācijas, gadījumos, kad vīnam ir aizsargāts cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, vai nu piemērojot, vai nepiemērojot V pielikuma B punktā aprakstīto procesus, faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 4,5 %,

c) kopējā spirta tilpumkoncentrācija nav lielāka par 15 %; Komisija maksimālo tilpumkoncentrācijas robežu varētu palielināt līdz 20 % attiecībā uz vīniem, kuri ražoti dažos vīnogu audzēšanas reģionos Kopienas teritorijā, ja tie ražoti bez bagātināšanas,

d) ievērojot atkāpes, ko varētu paredzēt, kopējais skābuma saturs, ko izsaka kā vīnskābi, nav mazāks kā 3,5 grami litrā vai 46,6 miliekvivalenti litrā.

„Retsina” ir vīns, ko ražo tikai Grieķijas ģeogrāfiskajā teritorijā, izmantojot vīnogu misu, ko apstrādā ar *Aleppo* priedes sveķiem. *Aleppo* priedes sveķu izmantošana ir atļauta tikai, lai iegūtu vīnu „retsina”, atbilstīgi nosacījumiem, kas paredzēti piemērojamos Grieķijas noteikumos.

2. Rūgstošs jaunvīns

Rūgstošs jaunvīns ir vīns, kuram alkoholiskās fermentācijas process vēl nav beidzies un kas vēl nav atdalīts no nogulsnēm.

3. Desertvīns

Desertvīns ir produkts ar šādām īpašībām:

a) faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 15 % un nav lielāka par 22 %,

b) kopējā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 17,5 %, izņemot dažus desertvīnus ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, kuri iekļauti sarakstā, kas tiks sastādīts saskaņā ar 104. panta 1. punktā minēto procedūru,

c) tas ir iegūts no —

- rūgstošas vīnogu misas vai
- vīna, vai
- iepriekš minēto produktu kombinācijas, vai

– vīnogu misas vai tās maisījuma ar vīnu tiktāl, cik tas attiecas uz desertvīniem ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, kurus nosaka saskaņā ar 104. panta 1. punktā minēto procedūru,

d) sākotnējā dabiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 12 %, izņemot dažus desertvīnus ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, kuri iekļauti sarakstā, kas tiks sastādīts saskaņā ar 104. panta 1. punktā minēto procedūru,

e) tam pievienots/–a,

i) atsevišķi vai kombinējot —

– neitrāls vīnogu izcelsmes spirts, ieskaitot spirtu, ko iegūst, destilējot žāvētas vīnogas, un kam faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 96 %,

– vīns vai žāvētu vīnogu destilāts, kam faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 52 % un nav lielāka par 86 %,

ii) attiecīgā gadījumā — kopā ar vienu vai vairākiem šādiem produktiem —

– koncentrēta vīnogu misa,

– kāds no produktiem, kas minēti e) punktā, kopā ar vīnogu misu, kura minēta c) apakšpunkta pirmajā un ceturtajā ievilkumā,

f) atkāpjoties no e) apakšpunkta prasībām, tam pievienots, ciktāl tas attiecas uz desertvīniem ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, kuri iekļauti sarakstā, kas tiks sastādīts saskaņā ar 104. panta 1. punktā minēto procedūru,

i) jebkurš no produktiem, kas minēti e) apakšpunkta i) daļā, atsevišķi vai kombinējot,

ii) viens vai vairāki šādi produkti —

– vīna spirts vai žāvētu vīnogu spirts, kam faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 95 % un nav lielāka par 96 %,

– spirts, ko destilē no vīna vai no vīnogu izspaidām un kam faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 52 % un nav lielāka par 86 %,

– spirts, ko destilē no žāvētām vīnogām un kam faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 52 % un nav mazāka par 94,5 %,

iii) un vajadzības gadījumā viens vai vairāki šādi produkti —

– daļēji fermentēta vīnogu misa, ko iegūst no vēlu novāktām, izžuvušām vīnogām,

– koncentrēta vīnogu misa, ko iegūst tiešas karsēšanas rezultātā un kas, izņemot šo darbību, atbilst koncentrētas vīnogu misas definīcijai,

– koncentrēta vīnogu misa,

– viens no produktiem, kas uzskaitīti f) apakšpunkta ii) punktā, kopā ar vīnogu misu, kas minēta a) apakšpunkta pirmajā un ceturtajā ievilkumā.

4. Dzirkstošais vīns

Dzirkstošais vīns ir produkts ar šādām īpašībām:

a) iegūts pirmajā vai otrajā spirta fermentācijā

- no svaigām vīnogām vai
- no vīnogu misas, vai
- no vīna, vai
- no vīniem ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi,

b) kurš, atverot trauku, izdala oglekļa dioksīdu, kas radies vienīgi fermentācijas procesā,

c) kurā, ja to 20° C temperatūrā tur slēgtos traukos, sakarā ar oglekļa dioksīda atrašanos šķīdumā ir pārspiediens, kas nav mazāks kā 3 bāri.

5. Gāzēts dzirkstošais vīns

Gāzēts dzirkstošais vīns ir produkts ar šādām īpašībām:

a) iegūts no vīna,

b) no tā trauka atvēršanas brīdī izdalās oglekļa dioksīds, kurš pilnībā vai daļēji radies no minētās gāzes pievienošanas,

c) kurā, ja to 20° C temperatūrā tur slēgtos traukos, tam sakarā ar oglekļa dioksīda atrašanos šķīdumā ir pārspiediens, kas nav mazāks kā 3 bāri.

6. Pusdzirkstošais vīns

Pusdzirkstošais vīns ir produkts ar šādām īpašībām:

a) iegūts no vīna, ja vien šādam vīnam kopējā spirta koncentrācija nav mazāka par 9 %,

b) faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 7 %,

c) ja to 20° C temperatūrā tur slēgtos traukos, sakarā ar endogēna oglekļa dioksīda atrašanos šķīdumā ir pārspiediens, kas nav mazāks kā 1 bārs un nav lielāks kā 2,5 bāri,

d) ko pilda 60 litru vai mazākos traukos.

7. Gāzēts pusdzirkstošais vīns

Gāzēts pusdzirkstošais vīns ir produkts ar šādām īpašībām:

a) iegūts no vīna vai vīna ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi,

b) faktiskā spirta koncentrācija nav mazāka par 7 %, un kopējā spirta koncentrācija nav mazāka par 9 %,

c) ja to 20° C temperatūrā tur slēgtos traukos, sakarā ar oglekļa dioksīda atrašanos šķīdumā, kurš ir pievienots pilnībā vai daļēji, ir pārspiediens, kas nav mazāks kā 1 bārs un nav lielāks kā 2,5 bāri,

d) to pilda 60 litru vai mazākos traukos.

8. Vīnogu misa

Vīnogu misa ir šķidrs produkts, ko dabiskā ceļā vai fizikālos procesos iegūst no svaigām vīnogām. Faktiskā pieļaujamā spirta tilpumkoncentrācija vīnogu misā nedrīkst pārsniegt 1 %.

9. Rūgstoša vīnogu misa

Rūgstoša vīnogu misa ir produkts, ko iegūst, fermentējot vīnogu misu, un kura faktiskā spirta tilpumkoncentrācija ir lielāka nekā 1 %, bet mazāka nekā trīs piektdaļas tā kopējās spirta tilpumkoncentrācijas. Tomēr dažus vīnus ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, kam faktiskā spirta tilpumkoncentrācija ir mazāka nekā trīs piektdaļas no to kopējā spirta tilpumkoncentrācijas, bet nav mazāka par 4,5 %, neuzskata par rūgstošu vīnogu misu.

10. Rūgstoša vīnogu misa, kas izspiesta no vēlu novāktām, izžuvušām vīnogām

Rūgstoša vīnogu misa, kas izspiesta no vēlu novāktām, izžuvušām vīnogām, ir produkts, ko iegūst, daļēji fermentējot vīnogu misu, kura iegūta no vēlu novāktām, izžuvušām vīnogām un kura kopējais cukura saturs pirms fermentācijas ir vismaz 272 grami litrā, kura dabiskā un faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nav mazāka par 8 %. Tomēr zināmus vīnus, kurus nosaka saskaņā ar 104. panta 1. punktā minēto procedūru, kas atbilst minētajām prasībām, neuzskata par rūgstošu vīnogu misu, ko iegūst no vēlu novāktām, izžuvušām vīnogām.

11. Koncentrēta vīnogu misa

Koncentrēta vīnogu misa ir nekaramelizēta vīnogu misa, kurai ir šādas īpašības:

a) tā iegūta, daļēji dehidrējot vīnogu misu, ko veic ar jebkuru atļautu metodi, izņemot tiešu karsēšanu, tādā veidā, lai cipars, ko uzrāda refraktometrs, kuru izmanto saskaņā ar metodi, kas tiek paredzēta saskaņā ar 25. pantu, 20° C temperatūrā nebūtu mazāks kā 50,9 %,

b) tā iegūta tikai no klasificētām vīna vīnogu šķirnēm, kuras minētas 18. panta 1. punkta pirmajā daļā.

Koncentrētas vīnogu misas pieļaujamā faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nedrīkst pārsniegt 1 %.

12. Rektificēta koncentrēta vīnogu misa

Rektificēta koncentrēta vīnogu misa ir šķidrs, nekaramelizēts produkts, kuru:

a) iegūst, daļēji dehidrējot vīnogu misu, ko veic ar jebkuru atļautu metodi, izņemot tiešu karsēšanu, tādā veidā, lai cipars, ko uzrāda refraktometrs, kuru izmanto saskaņā ar metodi, kas tiek paredzēta saskaņā ar 25. pantu, 20° C temperatūrā nebūtu mazāks kā 61,7 %,

b) apstrādā atļautā veidā, lai atskābinātu un likvidētu sastāvdaļas, izņemot cukuru,

c) un kuram ir šādas īpašības —

– pH pie 25° *Brix* ne vairāk kā 5,

– optiskais blīvums pie 425 nm 1 cm biezumā nav lielāks kā 0,100 vīnogu misā, kas koncentrēta pie 25° *Brix*,

– saharozes saturs nav konstatējams ar analīzes metodi, kas vēl jānosaka,

– *Folin-Ciocalteau* indekss nav lielāks kā 6,00 pie 25º *Brix*,

– titrējamais skābums nav lielāks kā 15 miliekvivalenti kilogramā kopējo cukuru,

– sēra dioksīda saturs nav lielāks par 25 miligramiem uz kopējo cukuru kilogramu,

– kopējais katjonu saturs nav lielāks par 8 miliekvivalentiem kilogramā kopējo cukuru,

– vadītspēja 25° *Brix* un 20° C temperatūrā nav lielāka kā 120 mikrosīmeni/cm,

– hidroksimetilfurfurola saturs nav lielāks par 25 miligramiem kilogramā kopējo cukuru,

– mezoinozīta klātbūtne,

d) iegūts tikai no klasificētām vīnu vīnogu šķirnēm, kuras minētas 18. panta 1. punkta pirmajā daļā.

Rektificētai koncentrētai vīnogu misai pieļaujamā faktiskā spirta tilpumkoncentrācija nedrīkst pārsniegt 1 %.

13. Pārgatavinātu vīnogu vīns

Pārgatavinātu vīnogu vīns ir produkts, kuru:

a) nebagātinot ražo Kopienā no vīnogām, kuras ievāc Kopienā un kuras ir no vīnogulāju šķirnēm, kuras minētas 18. panta 1. punkta pirmajā daļā,

b) dabiskā spirta koncentrācija ir lielāka nekā 15 %,

c) kopējā spirta koncentrācija nav mazāka par 16 %, un faktiskā spirta koncentrācija nav mazāka par 12 %.

Dalībvalstis šim produktam drīkst noteikt novecināšanas periodu.

14. Vīna etiķis ir etiķis, kuram ir šādas īpašības:

a) iegūts tikai ar skābu vīna fermentāciju,

b) kopējais skābums, ko izsaka kā etiķskābi, nav mazāks kā 60 grami litrā.

V PIELIKUMS

Bagātināšana, paskābināšana un atskābināšana dažās vīnogu audzēšanas zonās

A. Bagātināšanas ierobežojumi

1. Ja dažās Kopienas vīnogu audzēšanas zonās, kas noteiktas saskaņā ar IX pielikumu, tas vajadzīgs klimatisko apstākļu dēļ, attiecīgās dalībvalstis var atļaut dabisko spirta tilpumkoncentrāciju palielināt svaigām vīnogām, vīnogu misai, rūgstošai vīnogu misai, rūgstošam jaunvīnam un vīniem, kuri iegūti no vīna vīnogulāju šķirnēm, kas minētas 18. panta 1. punkta pirmajā daļā.

2. Dabisko spirta tilpumkoncentrāciju palielina, izmantojot B daļā minētas vīndarības metodes, un tā nedrīkst pārsniegt šādas robežvērtības:

   a) 2 % vīnogu audzēšanas A un B zonā saskaņā ar IX pielikumu,

   b) 1 % vīnogu audzēšanas C zonā saskaņā ar IX pielikumu.

3. Gados, kad klimatiskie apstākļi bijuši īpaši nelabvēlīgi, un ievērojot 104. panta 1. punktā minēto procedūru, spirta tilpumkoncentrācijas palielināšanas robežvērtības, kas paredzētas 2. punktā, drīkst paaugstināt līdz 3 % līmenim vīnogu audzēšanas A un B zonā saskaņā ar IX pielikumu.

B. Bagātināšanas procesi

1. A daļā paredzēto dabisko spirta tilpumkoncentrāciju atļauts palielināt tikai:

   a) attiecībā uz svaigām vīnogām, rūgstošu vīnogu misu vai rūgstošu jaunvīnu, pievienojot koncentrētu vīnogu misu vai rektificētu koncentrētu vīnogu misu,

   b) attiecībā uz vīnogu misu, pievienojot koncentrētu vīnogu misu vai rektificētu koncentrētu vīnogu misu, vai daļēji koncentrējot, tostarp izmantojot apgrieztās osmozes metodi,

   c) attiecībā uz vīnu — daļēji koncentrējot ar atdzesēšanas paņēmienu.

2. Procesi, kas minēti 1. punktā, cits citu savstarpēji izslēdz.

3. Vīnogu misas vai vīna, kuri pakļauti 1. punktā minētajiem procesiem, koncentrācijas rezultātā:

   a) sākotnējais šo produktu tilpums nedrīkst samazināties vairāk kā par 20 %,

   b) neskarot A daļas 2. punkta b) apakšpunktu, dabiskā spirta tilpumkoncentrācija nedrīkst palielināties vairāk kā par 2 %.

4. Iepriekš 1. un 3. punktā minēto procesu izmantošanas rezultātā nedrīkst palielināties kopējā spirta tilpumkoncentrācija svaigām vīnogām, vīnogu misai, rūgstošai vīnogu misai, rūgstošam jaunvīnam vai vīnam:

   a) no vīnogu audzēšanas A un B zonas saskaņā ar IX pielikumu līdz vairāk nekā 11,5 %,

b) no vīnogu audzēšanas B zonas saskaņā ar IX pielikumu līdz vairāk nekā 12 %,

c) no vīnogu audzēšanas C I a) un C I b) zonas saskaņā ar IX pielikumu līdz vairāk nekā 12,5 %,

d) no vīnogu audzēšanas C II zonas saskaņā ar IX pielikumu līdz vairāk nekā 13 %,

e) no vīnogu audzēšanas C III zonas saskaņā ar IX pielikumu līdz vairāk nekā 13,5 %,

5. Atkāpjoties no 4. punkta, dalībvalstis var atļaut arī šādas darbības:

a) sarkanvīnam kopējo spirta tilpumkoncentrāciju produktiem, kas minēti 4. punktā, palielināt līdz 12 % vīnogu audzēšanas A zonā un līdz 12,5 % vīnogu audzēšanas B zonā saskaņā ar IX pielikumu,

b) palielināt kopējo spirta tilpumkoncentrāciju 4. punktā minētajiem produktiem tādu vīnu ražošanai, kuriem ir aizsargāts cilmes vietas nosaukums, vīnogu audzēšanas A un B zonā līdz dalībvalsts noteiktai robežvērtībai.

C. Paskābināšana un atskābināšana

1. Svaigas vīnogas, vīnogu misu, rūgstošu vīnogu misu, rūgstošu jaunvīnu un vīnu var pakļaut:

a) daļējai atskābināšanai vīnogu audzēšanas A, B, C I a) un C I b) zonā saskaņā ar IX pielikumu,

b) paskābināšanai un atskābināšanai vīnogu audzēšanas C II un C III a) zonā saskaņā ar IX pielikumu, neierobežojot 7. punktu, vai

c) paskābināšanai vīnogu audzēšanas C III b) zonā saskaņā ar IX pielikumu.

2. Šīs daļas 1. punktā minētos produktus (izņemot vīnu) paskābināšanu drīkst izdarīt tikai līdz robežvērtībai 1,50 g/l, ko izsaka kā vīnskābi, vai 20 miliekvivalenti litrā.

3. Vīna paskābināšanu drīkst izdarīt tikai līdz robežvērtībai 2,50 g/l, ko izsaka kā vīnskābi, vai 33,3 miliekvivalenti litrā.

4. Vīna atskābināšanu drīkst izdarīt tikai līdz robežvērtībai 1 g/l, ko izsaka kā vīnskābi, vai 13,3 miliekvivalenti litrā.

5. Vīnogu misu, kas paredzēta koncentrēšanai, drīkst daļēji atskābināt.

6. Gados, kad klimatiskie apstākļi ir bijuši ārkārtēji, dalībvalstis var 1. punktā minēto produktu paskābināšanu vīnogu audzēšanas B, C I a) un C I b) zonā saskaņā ar IX pielikumu, ievērojot nosacījumus, kas minēti šā pielikuma 1. punktā attiecībā uz C II, C III a) un C III b) zonām saskaņā ar IX pielikumu.

7. Viena un tā paša produkta bagātināšana un paskābināšana, izņemot atkāpes, par ko lēmumu pieņem katrā gadījumā individuāli, kā arī paskābināšana un atskābināšana, ir procesi, kas savstarpēji cits citu izslēdz.

D. Procesi

1. Neviens no B un C daļā minētajiem procesiem (izņemot vīnu paskābināšanu un atskābināšanu) nav atļauts, ja vien to neveic, ievērojot nosacījumus, kas jānosaka saskaņā ar šīs regulas 104. panta 1. punktā minēto procedūru, laikā, kad svaigās vīnogas, vīnogu misu, rūgstošu vīnogu misu vai rūgstošu jaunvīnu pārvērš vīnā vai jebkurā citā dzērienā, kas paredzēts tiešam patēriņam pārtikā un kas minēts 1. panta 1. punktā, izņemot dzirkstošo vīnu vai gāzētu dzirkstošo vīnu tajā vīnogu audzēšanas zonā, kurā ievāktas izmantotās svaigās vīnogas.

2. Vīnu koncentrēšana notiek tajā vīnogu audzēšanas zonā, kurā ievāktas izmantotās svaigās vīnogas.

3. Vīnu paskābināšanu un atskābināšanu ir atļauts veikt tikai vīndarības uzņēmumā un tajā vīnogu audzēšanas zonā, kur ievāktas vīnogas, kas izmantotas konkrētā vīna ražošanā.

4. Par katru no 1., 2. un 3. punktā minētajiem procesiem paziņo kompetentajām iestādēm. Tas pats attiecas uz koncentrētas vīnogu misas vai rektificētas koncentrētas vīnogu misas daudzumiem, kas ir fizisku vai juridisku personu (jo īpaši ražotāju, pudeļu pildītāju, pārstrādātāju un tirgotāju, kurus nosaka saskaņā ar šīs regulas 104. panta 1. punktā minēto procedūru) vai šādu personu grupu rīcībā (profesionālās darbības veikšanai) vienā laikā un vietā ar svaigām vīnogām, vīnogu misu, rūgstošu vīnogu misu vai pudelēs neiepildītu vīnu. Tomēr paziņojumu par šādiem daudzumiem var aizstāt, izdarot ierakstu preču ievešanas un krājumu izmantošanas reģistrā.

5. Visus C daļā minētos procesus reģistrē pavaddokumentā, kas minēts šīs regulas 103. pantā, un ar kuru produktus, kas ir bijuši pakļauti minētiem procesiem, laiž apgrozībā.

6. Minētos procesus, atbilstīgi atkāpēm par ārkārtējiem klimatiskajiem apstākļiem drīkst veikt tikai:

   a) vīnogu audzēšanas C zonā saskaņā ar IX pielikumu pēc 1. janvāra,

   b) vīnogu audzēšanas A un B zonā saskaņā ar IX pielikumu pēc 16. marta un

   tikai tiem vīnogu ražas produktiem, kuri ievākti tieši pirms minētā laika.

7. Neskarot 6. punktu, vīnu koncentrēšanu atdzesējot, kā arī to paskābināšanu un atskābināšanu tomēr drīkst veikt visu gadu.

VI PIELIKUMS

Ierobežojumi

A. Vispārīgi

1. Atļautās vīndarības metodes izslēdz ūdens pievienošanu, izņemot gadījumus, kad tas vajadzīgs īpašas tehniskās vajadzības dēļ.

2. Atļautās vīndarības metodes izslēdz spirta pievienošanu, izņemot svaigu vīnogu misu, kam fermentācija apturēta, pievienojot spirtu, desertvīnu, dzirkstošo vīnu, vīnu, kas stiprināts destilēšanai un pusdzirkstošo vīnu.

3. Vīnu, kas stiprināts destilācijai, drīkst izmantot tikai destilācijai.

B. Svaigas vīnogas, vīnogu misa un vīnogu sula

1. Vīnogu misu, kam rūgšanas process apturēts, pievienojot spirtu, drīkst izmantot tikai tādu produktu sagatavošanai, kuri neatbilst KN kodiem 2204 10, 2204 21 un 2204 29. Tas neskar visus stingrākos noteikumus, kurus dalībvalstis var piemērot tādu produktu ražošanai šo dalībvalstu teritorijā, kuri neatbilst KN kodiem 2204 10, 2204 21 un 2204 29.

2. Vīnogu sulu un koncentrētu vīnogu sulu nedrīkst pārvērst vīnā vai pievienot vīnam. Minētos produktus nedrīkst pakļaut spirts fermentācijai Kopienas teritorijā.

3. Šā panta 1. un 2. punkta noteikumus nepiemēro produktiem, kas paredzēti, lai Apvienotajā Karalistē, Īrijā un Polijā ražotu produktus, uz kuriem attiecas KN kods 2206 00, un attiecībā uz kuriem dalībvalstis var atļaut izmantot saliktu nosaukumu, kurā iekļauts produkta tirdzniecības nosaukums „vīns”.

4. Tādu vīnogu misu fermentācijas procesā, kura iegūta no vēlu novāktām, izžuvušām vīnogām, drīkst laist tirgū tikai tādēļ, lai izgatavotu desertvīnus tajos vīnogu audzēšanas reģionos, kur šī izmantošana bijusi tradicionāla 1985. gada 1. janvārī, un lai ražotu vīnu no pārgatavinātām vīnogām.

5. Ja vien netiek nolemts citādi, Padome atbilstīgi Kopienas starptautiskajām saistībām var noteikt, ka svaigas vīnogas, vīnogu misu, rūgstošu vīnogu misu, koncentrētu vīnogu misu, rektificētu koncentrētu vīnogu misu, vīnogu misu, kam fermentācijas process apturēts, pievienojot spirtu, vīnogu sulu un koncentrētu vīnogu sulu, kuru izcelsme ir kādā trešā valstī, nedrīkst pārvērst vīnā vai pievienot vīnam Kopienas teritorijā.

C. Vīnu sajaukšana

Ja vien netiek nolemts citādi, Padome atbilstīgi Kopienas starptautiskajām saistībām var noteikt, ka vīnu kupāža, kuru izcelsme ir trešā valstī, ar vīniem, kuru izcelsme ir Kopienā, un vīnu kupāža, kuru izcelsme ir dažādās trešajās valstīs, Kopienas teritorijā ir aizliegta.

D. Blakusprodukti

1. Vīnogu pārspiešana ir aizliegta. Dalībvalstis, ņemot vērā vietējos un tehniskos apstākļus, var pieņemt lēmumu par minimālo spirta daudzumu, kas jebkurā gadījumā ir lielāks nekā nulle, kurš ir atļauts nosēdumos un izspaidās pēc vīnogu izspiešanas.

2. Izņemot alkoholu, spirtu un piketu [čagu ekstrakta vīnu], no vīna nogulsnēm vai vīnogu izspaidām nedrīkst izgatavot ne vīnu, ne kādu citu dzērienu, kas paredzēts tiešam patēriņam pārtikā.

3. Vīna nogulšņu presēšana un vīnogu izspaidu atkārtota fermentēšana ir atļauta vienīgi destilācijai vai piketa [čagu ekstrakta vīna] ražošanai. Vīna nogulšņu filtrēšanu un centrifugēšanu neuzskata par presēšanu, ja iegūtajiem produktiem attiecībā uz tirgošanu ir laba kvalitāte.

4. Piketu [čagu ekstrakta vīnu], ja tā ražošanu ir atļāvusi attiecīgā dalībvalsts, drīkst izmantot tikai destilācijai vai patēriņam vīnogu ražotāju mājsaimniecībā.

5. Jebkurai fiziskai vai juridiskai personai vai personu grupām, kuru rīcībā ir blakusprodukti, šie produkti ir jālikvidē tādā uzraudzībā un ievērojot tādus nosacījumus, kurus paredz saskaņā ar procedūru, kas minēta 104. panta 1. punktā.

VII PIELIKUMS

Izaršanas shēmas budžets

Izaršanas shēmas īstenošanai pieejamais budžets, kas minēts šīs regulas 92. panta 3. punktā, ir šāds:

a) 2008./2009. vīna gadā (2009. budžeta gads): 430 miljoni euro,

b) 2009./2010. vīna gadā (2010. budžeta gads): 287 miljoni euro,

c) 2010./2011. vīna gadā (2011. budžeta gads): 184 miljoni euro,

d) 2011./2012. vīna gadā (2012. budžeta gads): 110 miljoni euro,

e) 2012./2013. vīna gadā (2013. budžeta gads): 59 miljoni euro.

VIII PIELIKUMS

Platības, kuras dalībvalstis var deklarēt kā neatbilstošas iekļaušanai izaršanas shēmā

(kā minēts 94. panta 1. un 3. punktā)

hektāros

Dalībvalsts	Kopējā platība, kas apstādīta ar vīnogulājiem	Platības, kas minētas 94. panta 3. punktā
BG	135 760	2715
CZ	19 081	382
DE	102 432	2049
EL	66 682	1334
ES	1 099 765	21 995
FR	879 859	17 597
IT	730 439	14 609
CY	13 068	261
LU	1299	26
HU	85 260	1705
MT	910	18
AT	50 681	1014
PT	238 831	4777
RO	178 101	3562
SI	16 704	334
SK	21 531	431
UK	793	16

IX PIELIKUMS

Vīnogu audzēšanas zonas

Vīnogu audzēšanas zonas, kas minētas šīs regulas IV un V pielikumā, ir šādas.

1. Pie vīnogu audzēšanas A zonas pieder šādas platības.

   a) Vācijā — ar vīnogulājiem apstādītas platības, kas nav iekļautas vīnogu audzēšanas B zonā,

   b) Luksemburgā — Luksemburgas vīnogu audzēšanas reģions,

   c) Apvienotajā Karalistē, Beļģijā, Dānijā, Īrijā, Nīderlandē, Polijā un Zviedrijā — šo valstu vīnogu audzēšanas reģioni,

   d) Čehijā — Čehijas vīnogu audzēšanas reģions.

2. Pie vīnogu audzēšanas B zonas pieder šādas platības.

   a) Vācijā — ar vīnogulājiem apstādītas platības *Baden* precizētajā reģionā,

   b) Francijā — ar vīnogulājiem apstādītas platības departamentos, kas nav minēti šajā pielikumā, un šādos departamentos

      – *Alsace*: *Bas-Rhin, Haut-Rhin*,

      – *Lorraine*: *Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges,*

      – *Champagne*: *Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne*,

      – *Jura*: *Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône*,

      – *Savoie*: *Savoie, Haute-Savoie, Isère* (*Chapareillan* komūna),

      – *Val de Loire*: *Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne* un ar vīnogulājiem apstādītas platības *Cosne-sur-Loire* apgabalā *Nièvre* departamentā,

   c) Austrijā — Austrijas vīnogu audzēšanas reģions,

   d) Čehijā — *Morava* īnogu audzēšanas reģions un ar vīnogulājiem apstādītas platības, kas nav ietvertas 1. punkta d) apakšpunktā,

   e) Slovākijā — Mazo Karpatu, Dienvidslovākijas, *Nitra*, Centrālslovākijas un Austrumslovākijas vīnogu audzēšanas reģioni, kā arī 3. punktā nenorādītie vīnogu audzēšanas reģioni,

   f) Slovēnijā — ar vīnogulājiem apstādītas platības šādos reģionos:

      – *Podravje* reģionā: *ljutomersko-ormoški vinorodni okoliš, mariborski vinorodni okoliš, radgonsko-kapelski vinorodni okoliš, šmarsko-virštajnski vinorodni okoliš, vinorodni okoliš Haloze, prekmurski vinorodni okoliš, vinorodni okoliš Srednje Slovenske gorice*,

– *Posavje* reģionā: *bizeljsko-sremiški vinorodni okoliš, vinorodni okoliš Bela krajina, vinorodni okoliš Dolenjska,* un ar vīnogulājiem apstādītas platības reģionos, kas nav norādīti 5. punkta d) apakšpunktā,

g) Rumānijā — *Podişul Transilvaniei* reģions.

3. Pie vīnogu audzēšanas C I a) zonas pieder šādas platības.

a) Francijā — ar vīnogulājiem apstādītas platības

– šādos departamentos: *Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère* (izņemot *Chapareillan* komūnu), *Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre* (izņemot *Cosne-sur-Loire* apgabalu), *Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne*,

– *Valence* un *Die* apgabalos — *Drôme* departamentā (izņemot *Dieulefit, Loriol, Marsanne* un *Montélimar* kantonus),

– *Tournon* apgabalā un *Antraigues, Buzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Etienne de Lugdarès, Saint-Pierreville, Valgorge* un *Voulte-sur-Rhône* kantonos *Ardèche* departamentā,

b) Spānijā — ar vīnogulājiem apstādītas platības *A Coruña, Asturias, Cantabria, Guipúzcoa* un *Vizcaya* provincēs,

c) Portugālē — ar vīnogulājiem apstādītas platības Ziemeļportugāles reģiona daļā, kurš atbilst vīna ražošanas reģionam ar cilmes vietas nosaukumu „Vinho Verde", kā arī *Concelhos de Bombarral, Laurinhã, Mafra e Torres Vedras* (izņemot *Freguesias da Carvoeira e Dois Portos*), kas pieder pie *Região viticola da Extremadura*,

d) Slovākijā — *Tokay* reģions,

e) Rumānijā — ar vīnogulājiem apstādītas platības, kas nav norādītas 2. punkta g) apakšpunktā vai 5. punkta f) apakšpunktā.

4. Pie vīnogu audzēšanas C I b) zonas pieder šādas platības.

a) Itālijā — ar vīnogulājiem apstādītas platības *Valle d'Aosta* reģionā un *Sondrio*, *Bolzano, Trento* un *Belluno* provincēs,

b) Ungārijā — visas platības, kuras apstādītas ar vīnogulājiem.

5. Pie vīnogu audzēšanas C II zonas pieder šādas platības.

a) Francijā — ar vīnogulājiem apstādītas platības:

– šādos departamentos: *Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales* (izņemot *Olette* un *Arles-sur-Tech* kantonus), *Vaucluse*,

– *Var* departamenta daļā, kas dienvidos robežojas ar *Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Pland-de-la-Tour* un *Sainte-Maxime* komūnu ziemeļu robežu,

– *Nyons* apgabalā un *Dieulefit, Loriol, Marsanne* un *Montélimar* kantonos *Drôme* departamentā,

– tajās *Ardèche* departamenta daļās, kuras nav uzskaitītas 3. punkta a) apakšpunktā,

b) Itālijā — ar vīnogulājiem apstādītas platības šādos reģionos: *Abruzzi, Campagnia, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardy*, izņemot *Sondrio* provinci, *Marche, Molise, Piedmont, Toscana, Umbria, Veneto*, izņemot *Belluno* provinci, to skaitā salas, kas pieder pie minētajiem reģioniem tādas kā *Elba* un pārējās *Toscana* arhipelāga salas, *Ponziane* salas, *Capri* un *Ischia* sala,

c) Spānijā — ar vīnogulājiem apstādītas platības šādos reģionos:

– *Lugo, Orense, Pontevedra,*

– *Ávilla*, (izņemot komūnas, kas atbilst vīnam ar cilmes vietas nosaukumu „comarca" *Cebreros*), *Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid, Zamora*,

– *La Rioja,*

– *Álava*,

– *Navarra*,

– *Huesca*,

– *Barcelona, Girona, Lleida*,

– tajā *Zaragoza* provinces daļā, kas atrodas uz ziemeļiem no *Ebro* upes,

– tajās *Tarragona* provinces komūnās, kas iekļautas *Penedés* cilmes vietas nosaukumā,

– tajā Tarragonas provinces daļā, kas atbilst vīnam ar cilmes vietas nosaukumu „comarca" *Conca de Barberá*.

d) Slovēnijā — ar vīnogulājiem apstādītas platības *Primorska* reģionā: *vinorodni okoliš Goriška Brda, vinorodni okoliš Vipavska dolina, koprski vinorodni okoliš et Kras*;

e) Bulgārijā — ar vīnogulājiem apstādītas platības šādos reģionos: *Dunavska Ravnina* (*Дунавска равнина*), *Chernomorski Rayon* (*Черноморски район*), *Rozova Dolina* (*Розова долина*),

f) Rumānijā — ar vīnogulājiem apstādītas platības šādos reģionos: *Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului* un *Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasele Dunării*, Dienvidu vīna reģions, tostarp smiltaines un citi labvēlīgi reģioni.

6. Pie vīnogu audzēšanas C III a) zonas pieder šādas platības.

a) Grieķijā — ar vīnogulājiem apstādītas platības šādos reģionos: *Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larisa, Ioannina, Levkas, Akhaia, Messinia, Arkadia, Korinthia, Iraklio, Khania, Rethimni, Samos, Lasithi* un *Thira* sala (*Santorini*),

b) Kiprā — ar vīnogulājiem apstādītas platības, kas atrodas vairāk nekā 600 metrus virs jūras līmeņa,

c) Bulgārijā — ar vīnogulājiem apstādītas platības, kas nav norādītas 5. punkta e) apakšpunktā.

7. Pie vīnogu audzēšanas C III b) zonas pieder šādas platības.

a) Francijā — ar vīnogulājiem apstādītas platības:

– *Corse* departamentos,

– tajā *Var* departamenta daļā, kas atrodas starp jūru un šādu komūnu robežlīniju (kuras pašas tajā ir iekļautas): *Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour* un *Sainte-Maxime*,

– *Olette* un *Arles-sur-Tech* kantonos *Pyrénées-Orientales* departamentā.

b) Itālijā — ar vīnogulājiem apstādītas platības šādos reģionos: *Calabria, Basilicata, Apulia, Sardinia* un *Sicile*, to skaitā salas, kas pieder pie šiem reģioniem, — *Pantelleria* un *Lipari*, *Egadi* un *Pelagie* salas,

c) Grieķijā — ar vīnogulājiem apstādītas platības, kas nav uzskatītas 6. punktā,

d) Spānijā — ar vīnogulājiem apstādītas platības, kas nav uzskaitītas 3. punkta b) apakšpunktā vai 5. punkta c) apakšpunktā,

e) Portugālē — ar vīnogulājiem apstādītas platības reģionos, kas nav iekļauti vīnogu audzēšanas C I a) zonā,

f) Kiprā — ar vīnogulājiem apstādītas platības, kas atrodas mazāk nekā 600 metrus virs jūras līmeņa,

g) Maltā — platības, kuras apstādītas ar vīnogulājiem.

8. To teritoriju robežas noteikšana, uz kurām attiecas administratīvās vienības, kas minētas šajā pielikumā, ir robežas noteikšana, kura izriet no valstu noteikumiem, kas ir spēkā 1981. gada 15. decembrī, un attiecībā uz Spāniju — no valsts noteikumiem, kas ir spēkā 1986. gada 1. martā, un attiecībā uz Portugāli — no valsts noteikumiem, kas ir spēkā 1998. gada 1. martā.

FINANŠU PĀRSKATS	

1.	BUDŽETA POZĪCIJA: 05 02 09 05 02 10 01	APROPRIĀCIJAS (miljonos euro): 2007: 2007:	1 487 38	2008 2008:	1 377 (PBD) 38 (PBD)
2.	NOSAUKUMS Priekšlikums Padomes Regula par vīna tirgus kopējo organizāciju un par dažu regulu grozījumiem				
3.	JURIDISKAIS PAMATS EK Līguma 36. un 37. pants				
4.	MĒRĶI Šīs reformas mērķi ir: – paaugstināt ES vīna ražotāju konkurētspēju, panākt, lai ES kvalitatīvo vīnu uzskata par vislabāko pasaulē, atgūt vecos un iekarot jaunus tirgus ES un visā pasaulē, – izveidot tādu vīna nozares režīmu, ko reglamentē skaidri un vienkārši, taču efektīvi noteikumi, ar kuriem iespējams līdzsvarot piedāvājumu un pieprasījumu, – radīt tādu vīna nozares režīmu, ar kuru būtu iespējams saglabāt ES vīna ražošanas labākās tradīcijas, nostiprināt daudzu lauku apvidu sociālo struktūru un nodrošināt, ka ražojot tiek saudzēta vide.				
5.	FINANSIĀLĀ IETEKME	12 MĒNEŠU LAIKPOSMS (miljonos EUR)	KĀRTĒJAIS FINANŠU GADS (2007.) (miljonos EUR)		NĀKOŠAIS FINANŠU GADS (2008.) (miljonos EUR)
5.0	IZDEVUMI, KO SEDZ – NO EK BUDŽETA (KOMPENSĀCIJAS/ INTERVENCES PASĀKUMI) – VALSTS IESTĀDES – CITI	–	–		–
5.1	IEŅĒMUMI – EK PAŠU RESURSI (MAKSĀJUMI/MUITAS NODOKĻI) – VALSTS	–	–		–
		2009	2010	2011	2012
5.0.1 5.1.1	PAREDZAMIE IZDEVUMI PAREDZAMIE IEŅĒMUMI	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
5.2	APRĒĶINA METODE Tiek lēsts, ka reformas priekšlikuma ikgadējās izmaksas, paredzot arī līdzekļu pārnešanu uz lauku attīstību, būs 1,3 miljardi euro, kas līdzvērtīgs izdevumu līmenim, ja īsteno *status quo* scenāriju. *Status-quo* scenārija pamatā ir budžeta izdevumu tā dēvētais „vidējais olimpiskais" apjoms periodā no 2001. līdz 2005. gadam (minētais apjoms attiecas uz 5 gadu periodu, par kuru galējos rādītājus neņem vērā), kas ir palielināts, lai ņemtu vērā Bulgārijas un Rumānijas pievienošanos ES. Sīkāka informācija par reformas budžeta izmaksām ir izklāstīta pievienotajā pielikumā.				
6.0	VAI PROJEKTU VAR FINANSĒT NO KĀRTĒJĀ BUDŽETA ATTIECĪGAJĀ NODAĻĀ IEKĻAUTAJĀM APROPRIĀCIJĀM?				~~JĀ NĒ~~
6.1	VAI PROJEKTU VAR FINANSĒT NO KĀRTĒJĀ BUDŽETA STARPNODAĻU PĀRVEDUMIEM?				~~JĀ NĒ~~
6.2	VAI BŪS NEPIECIEŠAMS PAPILDU BUDŽETS?				~~JĀ NĒ~~
6.3	VAI NĀKAMAJOS BUDŽETOS BŪS JĀIEKĻAUJ APROPRIĀCIJAS?				JĀ ~~NĒ~~
PIEZĪMES –					

PIELIKUMS FINANŠU PĀRSKATAM

200 000 ha un piemaksas samazinājums par 20 % ik gadu ha skaits, pamatojoties uz 30 % no kopējā par pirmo gadu un 5 % samazinājums gadā		B-2009	B-2010	B-2011	B-2012	B-2013		
A. Pasākumi KTO līmenī								
1. <u>Atjaunināta izaršanas shēma (kopā: 200 000 ha)</u>								
izaršanas piemaksa (vidēji)	*€/ha*	*7174*	*5739*	*4591*	*3673*	*2938*		
platība, kas tiek izarta un iekļauta VMS (orientējoši)	*ha*	*60 000*	*50 000*	*40 000*	*30 000*	*20 000*		
starpsumma: izaršanas gada budžeta maksimālās izmaksas	**miljoni €**	**430**	**287**	**184**	**110**	**59**		
2. <u>Pāri palikušie izdevumi attiecībā uz ES tirgus pasākumu pakāpenisku pārtraukšanu</u>								
summa (aplēses)	**miljoni €**	**147**	**p.m.**	**p.m.**	**p.m.**			
3. <u>Finansējuma sadale pa valstīm</u>								
maksimāla finansējuma summa vienai valstij	**miljoni €**	634	879	863	870	858		
no tās — minimālā summa veicināšanai	**miljoni €**	120	120	120	120	120		
kopā — finansējuma summa vienai valstij (maksimums)	**miljoni €**	**634**	**879**	**863**	**870**	**858**		
summa (%) veicināšanai no finansējuma vienai valstij	*%*	*18,93 %*	*13,65 %*	*13,90 %*	*13,79 %*	*13,99 %*		
kopā par pasākumiem KTO līmenī	**miljoni €**	**1211**	**1166**	**1047**	**980**	**917**		
B. Atdalītais tiešais maksājums, kas jāpievieno VII pielikumam								
piemaksa (maksimums)	€/ha			350	350	350		
aplēses par platību (kumulatīvi)	ha			60 000	110 000	150 000		
starpsumma: gada budžeta izmaksas	**miljoni €**			**21**	**38,5**	**52,5**		
Kopā par pasākumiem, kurus finansē atbilstoši lauksaimniecības politikas „pirmajam pīlāram"	**miljoni €**	**1211**	**1166**	**1068**	**1019**	**969**		
C. Līdzekļu pārnešana lauku attīstībai reģionos, kur notiek vīna ražošana	**miljoni €**	**100**	**150**	**250**	**300**	**350**		
KOPĀ (A+B+C)	**miljoni €**	**1311**	**1316**	**1318**	**1319**	**1319**		
D. Informācija (grozījumi Padomes Regulā (EK) 2826/2000)	**miljoni €**	**+3**	**+3**	**+3**	**+3**	**+3**		

Finansējums vienai valstij ir 857 miljoni euro 2014. gada budžetā un 850 miljoni euro 2015. gada budžetā un turpmāk.
Tiek lēsts, ka atdalītais tiešais maksājums būs 63 miljoni euro 2014. gada budžetā un 70 miljoni euro 2015. gada budžetā un turpmāk.
2014. gada budžetā un turpmākajos gados pārnestie līdzekļi uz lauku attīstību būs 400 miljoni euro.

Summas 2014. gadam un turpmāk ir orientējošas, un tās var ietekmēt lēmumi, kurus pieņem attiecībā uz jauno finanšu plānošanas periodu pēc 2013. gada. Tomēr dažas juridiskās saistības attiecībā uz izdevumiem, kuras jau ir uzņemtas pirms attiecīgā datuma, ir jāpilda.